

Δεν είμ' εγώ σπορά της τύχης
ο πλαστοργός της νιας ζωής.
Εγώ 'μαι τέκνο της ανάγκης
κι ώριμο τέκνο της οργής

Κ. Βάρναλης

Οδηγητής

#1073 | ΓΕΝΑΡΗΣ 2020 | 2 ευρώ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΚΣ ΤΗΣ ΚΝΕ

**ΟΤΑΝ ΜΥΡΙΖΕΙ ΜΠΑΡΟΥΤΙ
ΣΠΑΜΕ ΤΟ ΓΥΑΛΙ!
ΝΑ ΣΗΜΑΝΕΙ**

ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ
ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΗΝ ΕΜΠΛΟΚΗ ΣΤΟΥΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥΣ

3 Συνέντευξη με τον Γιώργο Μαρίνο, μέλος του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, για τις επικίνδυνες εξελίξεις στην περιοχή

ΜΗΝ ΤΟ ΧΑΣΕΙΣ!

7 Οι εξελίξεις «μυρίζουν» μπαρούτι!

8 Σχόλια

12 Επενδύσεις και ανάπτυξη. Ποιος ωφελείται;

14 Για το κυβερνητικό νομοσχέδιο για τις διαδηλώσεις: «Οι αγώνες για τη ζωή και το μέλλον μας ΔΕΝ ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΣΤΟ "ΓΥΨΟ"»

15 ΣΥΡΙΖΑ: «Προγραμματική» αντιπολίτευση για τις ανάγκες του κεφαλαίου

16 Επαγρύπνηση και αγώνας για να μην περάσει το «ξέπλυμα» των ναζιστών!

17 Προσεχώς... στην τάξη!

24 Η τράπεζα θεμάτων μας διώχνει απ' τα σχολεία, θέλουμε δημόσια και δωρεάν Παιδεία!

25 Πάμε Γυμνάσιο...

26 Ρεπορτάζ από τις μαθητικές κινητοποιήσεις σε Πετρούπολη-Πέραμα

27 Η ιστορία του πρώτου ηλεκτρονικού υπολογιστή στην Ευρώπη

28 Δημόσια ΙΕΚ: Οι σπουδαστές δυναμώνουν τον αγώνα τους απέναντι στα οξυμένα προβλήματα μέσα από τους Συλλόγους τους

32 Άρθρο για την έρευνα

34 Απορρίπτουμε τα σχέδια για ηλεκτρονικές ψηφοφορίες, παλεύουμε για συλλόγους ζωντανούς, όπλο στον αγώνα των φοιτητών

30 Το ΚΚΕ έχει πρόταση για την κοινωνία και το Πανεπιστήμιο των σύγχρονων λαϊκών αναγκών

20 Ο «Οδηγητής» αποχαιρετά τον Θάνο Μικρούτσικο

10 Απεργιακός Ξεσηκωμός

36 Για την έκθεση της ΚΟΑ: «Ένας αιώνας δράσης μέσα από τις εκδόσεις του ΚΚΕ»

37 Ρεπορτάζ από την 20^η ΓΣ της ΠΟΔΝ

38 Ρεπορτάζ από τις απεργίες στη Γαλλία

39 Ο «Οδηγητής» προτείνει...

Με το κουπόνι στο χέρι, να φτάσουμε ακόμα πιο ψηλά!

Στις λίγες μέρες που απομένουν, τα μέλη και οι φίλοι της ΚΝΕ πολλαπλασιάζουν τις προσπάθειές τους, με το κουπόνι στο χέρι, για το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Με το πρόσφατο πανελλαδικό «κλείσιμο» να δείχνει ότι υπάρχουν οι δυνατότητες να μην υπάρχει ούτε μια οργάνωση που δεν θα ανταποκριθεί στους στόχους της, συζητάμε άνθρωπο τον άνθρωπο για την ανάγκη να ενισχυθεί αποφασιστικά το ΚΚΕ.

ΟΔΗΓΗΤΗΣ: Όργανο του ΚΣ της ΚΝΕ, www.odigitis.gr, e-mail: mail@odigitis.gr **Ιδιοκτησία:** ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΕΒΕ, **Εκδότρια - Διευθύντρια:** Αναστασία Μοσχόβου, **Διεύθυνση:** Λεωφόρος Ηρακλείου 145, Νέα Ιωνία, ΤΚ: 14231, **Κωδικός:** 3995, **ISSN** 1791-3594, **Τηλ.:** 210-2592514, 210-2592517

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ	Ποσοστό
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ	191,10%
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΣΤΕΡΕΑ-ΕΥΒΟΙΑ	158,30%
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	142,00%
ΑΙΓΑΙΟ	138,00%
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ	107,00%
ΑΤΤΙΚΗ	95,95%
ΔΥΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	95,00%
ΗΠΕΙΡΟΣ-ΚΕΡΚΥΡΑ-ΛΕΥΚΑΔΑ	93,55%
ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ	87,80%
ΚΡΗΤΗ	85,60%
ΑΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ-ΘΡΑΚΗ	85,00%
ΘΕΣΣΑΛΙΑ	84,01%
Σύνολο	108,40%

Κατάταξη των Οργανώσεων Περιοχής της ΚΝΕ στην Οικονομική Εξόρμηση με βάση το «κλείσιμο» στις 7 Γενάρη

Οι επικίνδυνες εξελίξεις απαιτούν ριζοσπαστική δράση με προοπτική!

Σε μια περίοδο που το φιτίλι του ιμπεριαλιστικού πολέμου ανάβει για τα καλά στην περιοχή μας και η τουρκική προκλητικότητα κλιμακώνεται, είναι κρίσιμο ζήτημα η σωστή ανάγνωση των εξελίξεων και η αντίστοιχη οργάνωση της απάντησης του λαού και της νεολαίας.

Ο «Οδηγητής» συζήτησε με τον **Γιώργο Μαρίνο**, μέλος του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ.

«Οδηγητής»: Ποια είναι τα βασικά στοιχεία που συνθέτουν τις εξελίξεις στην περιοχή μας και ποια η βάση της κλιμάκωσης της επιθετικότητας της τουρκικής αστικής τάξης;

Γιώργος Μαρίνος: Πρέπει να σημειώσουμε πως στον καπιταλισμό η εξουσία και τα μέσα παραγωγής (τα οικονομικά εργαλεία) είναι στα χέρια των μονοπωλίων. Κυριαρχεί το κυνήγι του κέρδους και εκδηλώνονται ανταγωνισμοί για τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών και των αγορών που προκαλούν συγκρούσεις-πολέμους και συνεπώς δεινά στους λαούς, ισχυρές προσφυγικές ροές.

Αν υπολογίσουμε ως μια ενότητα την Ανατολική Μεσόγειο, τη Μέση Ανατολή, τη Βόρειο Αφρική, τον Περσικό Κόλπο, την Ερυθρά Θάλασσα και τα Βαλκάνια, περιοχές στρατηγικής σημασίας, θα διαπιστώσουμε **έντονη παρέμβαση ισχυρών και ανταγωνιζόμενων καπιταλιστικών κρατών και συμμαχιών**, συγκέντρωση τεράστιας δύναμης πυρός. Μιλάμε για το ΝΑΤΟ, τις ΗΠΑ, την ΕΕ, τη Ρωσία και την Κίνα, με τη συμμετοχή πολλών κρατών της περιοχής όπως η Τουρκία, η Ελλάδα, το Ισραήλ, η Αίγυπτος, το Ιράν, η Σαουδική Αραβία κ.ά. Προϊόν αυτής της κατάστασης είναι ο **πόλεμος στη Συρία και τη Λιβύη** που άναψε ο ΑμερικανοΝΑΤΟϊκός ιμπεριαλισμός ή ο **πόλεμος στην Υεμένη** με πρωταγωνιστή τη Σαουδική Αραβία και οι θερμές εστίες που φουντώνουν, όπως δείχνει η νέα **εγκληματική επίθεση των ΗΠΑ στο έδαφος του Ιράκ**, η δολοφονία του Ιρανού στρατηγού και Ιρακινών

αξιωματούχων σε συνθήκες που στο Ιράκ έχει τεθεί το θέμα της απομάκρυνσης των Αμερικανικών δυνάμεων.

Η Τουρκία ως ΝΑΤΟϊκή δύναμη διατηρεί την κατοχή στην Κύπρο και πραγματοποιεί γεωτρήσεις καταπατώντας την κυπριακή Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη (ΑΟΖ). Εισέβαλε τρεις φορές στη Συρία, παρεμβαίνει στρατιωτικά στη Λιβύη, κατέχει βάσεις στο Κατάρ, το Ιράκ, τη Σομαλία κ.α και η επιθετικότητα κλιμακώνεται στο Αιγαίο με αμφισβήτηση και παραβίαση ελληνικών συνόρων. Στο περιβάλλον αυτό υπεγράφη η πρόσφατη Τουρκο-Λιβυκή συμφωνία (με τη δότη κυβέρνηση Σαρράτζ) για τον αυθαίρετο καθορισμό θαλάσσιων ζωνών στην Αν. Μεσόγειο η οποία «αγνοεί» την ύπαρξη της Δωδεκανήσου και της Κρήτης.

Τα γεγονότα τεκμηριώνουν πως **το τουρκικό κράτος και η κυβέρνηση Ερντογάν προωθούν τα γεωστρατηγικά συμφέροντα της αστικής τάξης για να επεκτείνει το πεδίο δράσης της**, να κατακτήσει νέα εδάφη, να αλλάξει τα σύνορα και να αναβαθμιστεί στον ανταγωνισμό με την ελληνική αστική τάξη, στον διεθνή ιμπεριαλιστικό ανταγωνισμό. Αυτό είναι βασικό ζήτημα και είναι εκτός πραγματικότητας τόσο οι θέσεις που μειώνουν τη σημασία της τουρκικής επιθετικότητας, όσο και η ανάλυση που την αποδίδει σε λόγους εσωτερικής κατανάλωσης.

Συνολικά, μπορούμε να πούμε πως βρισκόμαστε μπροστά σε μια εκρηκτική κατάσταση που περικλείει κινδύνους για γενίκευση των πολεμικών συγκρούσεων και οι αστικές τάξεις προωθούν τα δικά τους συμφέροντα.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Επιθετικότητες

με τον **Γιώργο Μαρίνο**, μέλος του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ

«Ο»: Οι ελληνικές κυβερνήσεις είναι άμοιρες ευθυνών;

ΓΜ: Η ελληνική αστική τάξη ακολουθεί επιθετική στρατηγική κυρίως μέσω της συμμετοχής της Ελλάδας στις ιμπεριαλιστικές ενώσεις του ΝΑΤΟ, της ΕΕ, και τις στενές σχέσεις της με τις ΗΠΑ. **Η ευθύνη του αστικού κράτους και των κυβερνήσεων της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ είναι διαχρονικές.** Ιδιαίτερα επιθετικές ενέργειες είναι: Η συμμετοχή ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων σε Ευρωατλαντικές αποστολές στο εξωτερικό. Η χρησιμοποίηση της ΑμερικανοΝΑΤΟϊκής βάσης της Σούδας ως ισχυρού εργαλείου των ιμπεριαλιστικών πολέμων, π.χ. κατά της Γιουγκοσλαβίας, του Αφγανιστάν, του Ιράκ, της Λιβύης και της Συρίας κι ενώ σήμερα η Σούδα εκπληρώνει ρόλο σημαντικού κρίκου στην πολεμική προετοιμασία των ΗΠΑ κατά του Ιράν.

Στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς εντάσσονται επίσης οι βάσεις στη Λάρισα, στο Στεφανοβίκειο, στην Αλεξανδρούπολη ή και άλλες περιοχές που προστίθενται με την κατάρπυση **«ΕλληνοΑμερικανική Συμφωνία»** την οποία διαμόρφωσε ο ΣΥΡΙΖΑ και υπέγραψε η ΝΔ. Ενώ, γίνεται προετοιμασία για εγκατάσταση πυρηνικών βομβών στον Άραξο. Η **συνάντηση του Πρωθυπουργού με τον πρόεδρο Τράμπ** οδηγεί σε νέες, πίο προωθημένες και επικίνδυνες δεσμεύσεις για τη χώρα μας για να αποδειχθεί στην πράξη πως η **«Ελλάδα είναι ο πιο αξιόπιστος σύμμαχος των ΗΠΑ»**, όπως λένε κυβερνητικοί παράγοντες. **Οι προκλήσεις είναι μεγάλες και επιβάλλεται να σημάνει συναγερμός. Ο λαός, η νεολαία καλούνται να δώσουν αποφασιστικές μάχες κατά των βάσεων και των πυρηνικών, κατά της χρησιμοποίησης της χώρας ως πολεμικό ορμητήριο.**

Πλοία της μόνιμης στρατιωτικής δύναμης του ΝΑΤΟ στο Αιγαίο

«Ο»: Πως κρίνετε τις εξελίξεις με τον αγωγό East Med;

ΓΜ: Η εμπλοκή στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς ενισχύεται με τη συμφωνία Ελλάδας-Ισραήλ-Κύπρου (με την εποπτεία των ΗΠΑ) για τον αγωγό East Med ο οποίος εντάσσεται στα σχέδια μείωσης της ενεργειακής εξάρτησης της ΕΕ και των Δυτικών Βαλκανίων απ' το ρωσικό φυσικό αέριο, στον «ενεργειακό πόλεμο» των ΗΠΑ με τη Ρωσία και τη Γερμανία. **Οι κυβερνητικές ενέργειες**, που γίνονται στο όνομα της αντιμετώπισης των απαράδεκτων διεκδικήσεων της Τουρκίας στην Αν. Μεσόγειο, **περιπλέκουν την ήδη τεταμένη κατάσταση.**

Η συμμετοχή της Ελλάδας στους ενεργειακούς αγωγούς, για λογαριασμό μεγάλων οικονομικών ομίλων και γεωστρατηγικών επιδιώξεων, ούτε απέφερε, **ούτε θα αποφέρει οφέλη για τους εργαζόμενους**, όπως απέδειξε και η συμμετοχή στον αγωγό TAP. Ο λαός θα συνεχίσει να βιώνει την ενεργειακή φτώχεια, να πληρώνει ακριβά για τις ανάγκες του, αντιμετωπίζοντας συνεχώς μεγαλύτερους κινδύνους.

«Ο»: Υπάρχει ένας καταϊγισμός ειδήσεων περί στήριξης της ΕΕ στην Ελλάδα απέναντι στην Τουρκία ή ότι γαλλικές φρεγάτες έρχονται να μας «προστατέψουν». Τι συμπεράσματα βγαίνουν από τη στάση των «συμμάχων» ΗΠΑ-ΕΕ-NATO;

ΓΜ: Η κυρίαρχη προπαγάνδα κρύβει πως η Ελλάδα ως τμήμα των ιμπεριαλιστικών συμμαχιών, σε συνεργασία π.χ. με το Ισραήλ που δολοφονεί τον παλαιστινιακό λαό, **γίνεται μέρος των αντιθέσεων και των ανταγωνισμών με βαριές συνέπειες για τον λαό μας.**

Η πολιτική των ΗΠΑ, του NATO και της ΕΕ είναι ισχυρή πηγή προβλημάτων. Οι κινήσεις τους στη διεθνή σκηνή καθορίζονται από τα συμφέροντα των αμερικανικών και Ευρωπαϊκών μονοπωλίων που έχουν ανεπτυγμένες σχέσεις με την Τουρκία και προσβλέπουν στην ενίσχυση τους.

Επιπλέον, **θέλουν την Τουρκία στο NATO και δίνουν ανταλλάγματα για να αποδυναμώσουν τις σχέσεις Ρωσίας-Τουρκίας.** Στη βάση αυτή κι ενώ κλιμακώνεται η τουρκική επιθετικότητα οι φραστικές δηλώσεις π.χ. περί τήρησης του διεθνούς δικαίου έχουν τυπικό χαρακτήρα και εξαερώνονται γιατί την ίδια στιγμή πάνω και κάτω από το τραπέζι είναι σε εξέλιξη “παζάρια” με την Τουρκία που την υπολογίζουν ως στρατηγικό εταίρο. Πρόκειται για συνηθισμένη πρακτική στη διεθνή ιμπεριαλιστική σκακιέρα.

Η Γαλλία επιχειρεί να αναβαθμίσει τη θέση της στην Αν. Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή υπηρετώντας τον στόχο της ενίσχυσης του αυτοτελούς ρόλου της ΕΕ έναντι του NATO. Μέσα στις λυκοσυμμαχίες δεν υπάρχει έδαφος για πραγματικές φιλίες και αλληλεγγύη. Κάθε απόφαση υπηρετεί συμφέροντα, σκοπιμότητες και οι ελληνικές κυβερνήσεις έχουν εκτεθεί ανεπανόρθωτα.

Δεν ξεχνάμε! Οι ΗΠΑ και το NATO έχουν διαχρονικά εγκληματικές ευθύνες για τη στρατιωτική δικτατορία στην Ελλάδα το 1967, το πραξικόπημα και την τουρκική εισβολή-κατοχή στην Κύπρο το 1974. Η ΕΕ στήριξε το σχέδιο Ανάν το 2004 για τη διχοτόμηση του νησιού και τώρα δουλεύονται παρόμοιες λύσεις. Η πείρα αναδεικνύει πως παρά τις «κριτικές παρατηρήσεις» για τις εισβολές της Τουρκίας στη Συρία, οι ΗΠΑ και η Ρωσία συμφώνησαν με τον Ερντογάν και **οι Κούρδοι, ως σύμμαχοι των Αμερικανών, βρέθηκαν μόνοι τους, στο έλεος των εξελίξεων.**

«Ο»: Η αστική προπαγάνδα υποστηρίζει ότι για να εξασφαλιστεί η ειρήνη στην περιοχή θα ήταν καλύτερο Ελλάδα και Τουρκία να «κάτσουν στο τραπέζι» της διαπραγμάτευσης και να λύσουν τις διαφορές τους, να συνεκμεταλλευτούν τον πλούτο που υπάρχει. Μπορεί αυτό να αποτελέσει λύση προς όφελος των λαών;

ΓΜ: Το ΚΚΕ δίνει βάρος στην κοινή πάλη των λαών, είναι υπέρ των σχέσεων καλής γειτονίας και της αποφυγής

συγκρούσεων με σεβασμό των συνόρων, των κυριαρχικών δικαιωμάτων. Οι κυβερνήσεις των δύο κρατών διαπραγματεύονται για τα συμφέροντα των αστικών τάξεων, συμφωνούν για μπιζνες, για κέρδη, αλλά παράλληλα εκδηλώνονται ανταγωνισμοί με αιχμή τη γεωστρατηγική τους αναβάθμιση. Επιδρά ο συσχετισμός δύναμης. Παρ' ότι έχουν γίνει εκατοντάδες συναντήσεις και έχουν χρησιμοποιηθεί Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης (ΜΟΕ), δεν μπορεί να βρεθεί λύση π.χ. για τον καθορισμό της Υφαλοκρηπίδας στο Αιγαίο.

Στο έδαφος αυτό, με την παρέμβαση των ΗΠΑ και της ΕΕ προετοιμάζονται πολύ επικίνδυνες «λύσεις», όπως αυτή για τη συνεκμετάλλευση του Αιγαίου ή θαλάσσιων ζωνών της Αν. Μεσογείου. **Το δίλημμα «Συμβιβασμός, Συνεκμετάλλευση ή Πόλεμος» είναι ψεύτικο.** Συνεκμετάλλευση σημαίνει μοιρασιά μεταξύ αστικών τάξεων, με πρωταγωνιστικό τον ρόλο των ενεργειακών ομίλων, όπως της ExxonMobil, Total, Eni κ.ά., με τη σφραγίδα του ισχυρότερου, ακυρώνοντας κάθε περίπτωση δίκαιης οριοθέτησης Υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ κι αυτό θα αναπαράγει τα προβλήματα.

Το ίδιο ισχύει και για το **Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης στις αποφάσεις του οποίου επιδρούν πολιτικο-γεωστρατηγικοί παράγοντες και παρεμβάσεις.** Στην περίπτωση της Ελλάδας και της Τουρκίας μπορούν να εισαχθούν στα υπό κρίση ζητήματα, στο «συνυποσχετικό» των δύο πλευρών, διεκδικήσεις που αμφισβητούν τα σύνορα (Γκρίζες Ζώνες) ή παραβλέπουν τα δικαιώματα των νησιών τα οποία είναι συνέχεια της Ηπειρωτικής Ελλάδας, αναπόσπαστο μέρος της ελληνικής επικράτειας.

«Ο»: ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα αστικά κόμματα υποστηρίζουν ότι όταν θίγονται τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας πρέπει να υπάρχει «εθνική σύμπνοια». Ποια είναι η άποψη του ΚΚΕ;

ΓΜ: Η θέση αυτή είναι στρατηγικής σημασίας για την αστική τάξη και τα κόμματα της γι' αυτό την αναμασούν όλα τα χρόνια. Είναι μέσο χειραγώγησης και υποταγής

γιατί αποσκοπεί να μπει η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα και τα παιδιά τους κάτω από τη σημαία των εκμεταλλευτών τους, να νομιμοποιήσει ο λαός τις ιμπεριαλιστικές ενώσεις και τους σχεδιασμούς τους και να συρθεί ακόμα και σε πολεμικά σφαγεία με «δεμένα τα χέρια».

Το ΚΚΕ αντιπαλεύει αυτή τη μεθόδευση και αγωνίζεται για την ενότητα της εργατικής τάξης, τη συμμαχία της με την αγροτιά και τους αυτοασχολούμενους της πόλης για να παλέψουν συντονισμένα σε όλες τις συνθήκες κατά του κοινού τους αντιπάλου, ενάντια στο κεφάλαιο και την εξουσία του.

Να πούμε κάτι ακόμα. Τα αστικά κόμματα μιλούν συχνά για «κυριαρχία» αλλά επιμελώς κάνουν τη βρώμικη δουλειά. Πρόσφατα στην αναθεώρηση του συντάγματος συμφώνησαν με **άρθρα που εκχωρούν κυριαρχικά δικαιώματα σε ξένα κέντρα (NATO, ΕΕ), για τη διάθεση εγκαταστάσεων και τη διέλευση ιμπεριαλιστικών στρατευμάτων από την Ελλάδα κ.α.**

«Ο»: Από την άλλη υπάρχουν δυνάμεις που δηλώνουν «αριστερές» που ονομάζουν εθνικισμό την πάλη για τα κυριαρχικά δικαιώματα και εγκυβάνουν το ΚΚΕ για τις θέσεις του. Πως έχει το θέμα;

ΓΜ: Το ΚΚΕ έχει ολοκληρωμένες θέσεις και δυνάμεις που του δίνουν το πλεονέκτημα να πρωταγωνιστεί καθημερινά στη πάλη για τα εργατικά-λαϊκά προβλήματα, κατά των ιμπεριαλιστικών πολέμων, για το ξήλωμα των στρατιωτικών βάσεων, την αποδέσμευση από τις λυκοσυμμαχίες, το NATO και την ΕΕ.

Το κόμμα μας συγκεντρώνει την προσοχή του στην οργάνωση και την προετοιμασία της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων για την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Από αυτή τη σκοπιά οξύνει την αντιπαράθεση με αστικές και οπορτουνιστικές θέσεις, με τον εθνικισμό και τον κοσμοπολιτισμό του κεφαλαίου.

Συκοφαντικές απόπειρες που προσπαθούν να λερώσουν το κόμμα μας με βρωμιές περί εθνικισμού είναι ανυπόστατες και αποπνέουν την αντί-ΚΚΕ εμπάθεια των ηγεσιών αυτών των ομάδων που **είναι αποσπασμένες από την πραγματικότητα και προσπαθούν με ψευτο-επαναστατικά συνθήματα να επιζήσουν, υποτιμώντας τη νοημοσύνη των μελών τους.**

Από το μεγάλο συλλαλητήριο της Επιτροπής Αγώνα ενάντια στην Ελληνοαμερικανική Στρατιωτική Συμφωνία για τις βάσεις (4/10/2019)

Η ταξική πάλη είναι σύνθετη και η αποσπασματική ανάλυση οδηγεί σε αδιέξοδα. Γιατί στον ανταγωνισμό των αστικών τάξεων πρέπει να διακρίνεις κινήσεις που οξύνουν προβλήματα και προκαλούν κινδύνους για πολεμικές συγκρούσεις, ώστε να προετοιμάζεται έγκαιρα ο λαός, να παρεμβαίνει και να υπερασπίζεται τα δικά του συμφέροντα σε όλες τις συνθήκες.

Η εργατική τάξη, οι λαϊκές δυνάμεις και συνεπώς το ΚΚΕ ενδιαφέρονται για τη μη αλλαγή των συνόρων, την εδαφική ακεραιότητα της χώρας στην οποία ζει και αγωνίζεται ο λαός μας. Η εργατική τάξη έχει τη δική της πατρίδα. Τα κυριαρχικά δικαιώματα δεν είναι «χωράφι» της αστικής τάξης. Η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα έχουν λόγο και **το ΚΚΕ δίνει την αναγκαία προσοχή στις θαλάσσιες ζώνες που δικαιούται η χώρα γιατί παλεύει να γίνουν πραγματικά περιουσία του λαού, να τις εκμεταλλευτεί προς όφελος του, σε συνεργασία με άλλους λαούς.**

Ο διεθνισμός του ΚΚΕ έχει δοκιμαστεί στον αγώνα ενός αιώνα κι αυτό του έχει δώσει κύρος στο διεθνές κίνημα. Σ' αυτές τις αρχές στηρίζονται οι **άριστες σχέσεις του ΚΚΕ με το ΚΚ Τουρκίας**, στην αντιπαράθεση με τις αστικές τάξεις και τις ιμπεριαλιστικές ενώσεις,

αξιοποιώντας δυνατότητες για κοινή δράση των ΚΚ, των λαών και των λαϊκών κινημάτων των γειτονικών χωρών.

«Ο»: Ποια στάση και ποιες συμμαχίες μπορούν να ανοίξουν τον δρόμο για την ευημερία του ελληνικού λαού και την εξασφάλιση σχέσεων καλής γειτονίας;

ΓΜ: Ο ελληνικός, ο τουρκικός λαός, οι λαοί της περιοχής μπορούν να ζήσουν ειρηνικά και απαιτείται να δυναμώσει ο αγώνας για να διαμορφωθούν οι απαιτούμενοι κοινωνικοί-πολιτικοί όροι, ώστε το πρόσταγμα να το έχουν οι παραγωγοί του πλούτου. Η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα αποκτούν δύναμη στον βαθμό που αντιστέκονται στις σειρήνες των «εθνικών συμφερόντων», δεν δείχνουν εμπιστοσύνη στην αστική τάξη και στα κόμματα της και υπερασπίζονται αυτοτελώς τα δικά τους συμφέροντα.

Η «ιμπεριαλιστική ειρήνη» με το πιστόλι στον κρόταφο των λαών που αξιοποιούν οι εκμεταλλευτές, γεννάει τις προϋποθέσεις για τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και η επιλογή που αντιστοιχεί στην κοινωνική πρόοδο είναι να σπάσει αυτός ο φαύλος κύκλος, να εξαλειφθούν οι αιτίες των πολέμων και των προβλημάτων που βιώνουν οι εργατικές-λαϊκές οικογένειες.

Σ' αυτό το κρίσιμο ζήτημα απαντά η **πολιτική πρόταση του ΚΚΕ για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος και την κοινωνική συμμαχία, για να δυναμώσει ο αντιμονοπωλιακός-αντικαπιταλιστικός αγώνας, για την εργατική εξουσία, τον Σοσιαλισμό, ώστε να καταργηθεί η εκμετάλλευση, να ικανοποιηθούν οι σύγχρονες ανάγκες, να τεθούν τα θεμέλια για την ανάπτυξη αμοιβαία επωφελών σχέσεων με άλλα κράτη και λαούς.** Η προσφορά της Σοβιετικής Ένωσης, του Σοσιαλισμού, στην πάλη των λαών κατά των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και πολέμων είναι αναμφισβήτητης αξίας και δεν μπορεί να διαγραφεί από τα λάθη που έγιναν και την αντεπανάσταση.

Η καπιταλιστική βαρβαρότητα δείχνει τα δόντια της. Η αναγκαιότητα και επικαιρότητα της σοσιαλιστικής κοινωνίας προβάλλει μέσα από τις οδυνηρές συνέπειες που βιώνουν οι λαοί. **Η ανησυχία που προκαλούν οι εξελίξεις μπορεί να μετατραπεί σε ριζοσπαστική δράση με προοπτική.** Οι νέοι και οι νέες έχουν σημαντική θέση σ' αυτόν τον αγώνα και η ΚΝΕ είναι στην πρώτη γραμμή.

ερώτηση

απάντηση

Το τελευταίο διάστημα, μέσα στο πλαίσιο της έντασης των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών στην περιοχή και την κλιμάκωση της προκλητικότητας της τουρκικής αστικής τάξης, γίνονται επανειλημμένες αναφορές στα θέματα που αφορούν την ΑΟΖ, αλλά και μια σειρά από συμφωνίες και διεθνείς οργανισμούς. Θα προσπαθήσουμε μέσα από τη συγκεκριμένη στήλη να δώσουμε απαντήσεις για αυτά τα ζητήματα.

Τι είναι η ΑΟΖ;

Χάρτης της Ελληνικής ΑΟΖ με βάση τα ισχύοντα στο Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας

Η Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη (ΑΟΖ) αφορά κυριαρχικά δικαιώματα (πλήρη κυριαρχικά δικαιώματα ασκεί μια χώρα μόνο στα εθνικά χωρικά της ύδατα) που μπορεί να ασκήσει ένα κράτος σε έρευνα και εκμετάλλευση πόρων, των υπερκείμενων του βυθού της θάλασσας νερών, του

βυθού και του υπεδάφους όπως επίσης άλλες δραστηριότητες για την οικονομική εκμετάλλευση και εξερεύνηση, όπως η παραγωγή ενέργειας από τα νερά, τα ρεύματα, τους ανέμους. Με δύο λόγια συμπεριλαμβάνονται δικαιώματα στην αξιοποίηση κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου, στην αλιεία κ.ά.

Η έκταση της ορίζεται πέρα από τα χωρικά ύδατα (σήμερα η Ελλάδα τα έχει ορίσει στα 6 μίλια από τις ακτές ενώ έχει δικαίωμα για 12. Η Τουρκία έχει θεωρήσει «αιτία πολέμου» την επέκταση των χωρικών υδάτων στα 12 μίλια) και μπορεί να φτάσει ως τα 200 μίλια από τις ακτές. Είναι προφανές ότι στο Αιγαίο για παράδειγμα δεν υπάρχει δυνατότητα για ΑΟΖ 200 μιλίων και το πρόβλημα μπορεί να διευθετηθεί με τη χρησιμοποίηση της Μέσης Γραμμής, με όριο τη μέση απόσταση μεταξύ δύο η περισσότερων παράκτιων κρατών. Η ανακήρυξη της ΑΟΖ μπορεί να γίνει με μονομερή ενέργεια ενός κράτους (η Ελλάδα δεν έχει προχωρήσει σε τέτοια ενέργεια) αλλά για την «οριοθέτηση» της απαιτείται συμφωνία με τα γειτονικά κράτη. Η Τουρκία αμφισβητεί ουσιαστικά την «επήρεια» που έχουν τα ελληνικά νησιά στον καθορισμό της ΑΟΖ.

Τι αφορά η προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο τη Χάγης;

Το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης (ΔΔΧ) ιδρύθηκε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο με απόφαση του ΟΗΕ το οποίο και ορίζει τους 15 δικαστές, των οποίων η θητεία διαρκεί 9 χρόνια. Ασχολείται με την επίλυση νομικών διαφορών μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών. Κυριαρχεί στην επικαιρότητα και προβάλλεται ως «υπέρτατη λύση» η προσφυγή στο ΔΔΧ για την επίλυση των διαφορών με την Τουρκία. Η Τουρκία δεν έχει αναγνωρίσει την αρμοδιότητα του ΔΔΧ και για να γίνει η προσφυ-

γή Ελλάδας και Τουρκίας, με βάση τους κανονισμούς, πρέπει προηγουμένα να έχει υπογραφεί ανάμεσα στα δύο κράτη ένα «συνυποσχετικό», μια συμφωνία δηλαδή που θα καθορίζει τις διαφορές που θέλουν να επιλύσουν. Τι ακριβώς θα περιέχει η συγκεκριμένη συμφωνία; Η τουρκική αστική τάξη πλέον προβάλλει ένα σύνολο διεκδικήσεων που αφορούν την αμφισβήτηση κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδας, από την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας στο Αιγαίο, την ΑΟΖ, διεκδικεί ακόμα και νησιά. Όλα αυτά λοιπόν μπορούν να μπουν στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης, παίρνοντας υπόψη ότι τα αστικά κόμματα έχουν υιοθετήσει διαχρονικά την αμερικανονατοϊκή γραμμή για συνεκμετάλλευση. Ενδεικτική είναι και η ιστορία του ΔΧΧ στην απόδοση ιμπεριαλιστικής «δικαιοσύνης», που καθιστά σαφές ότι αντικειμενικά δεν είναι ένα ουδέτερο «γήπεδο», αλλά έχει συγκεκριμένο ρόλο στους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς. Έχει νομιμοποιήσει τα αποτελέσματα του αμερικανονατοϊκού πολέμου στη Γιουγκοσλαβία και αναγνώρισε το προτεκτοράτο του Κοσόβου. Επιπλέον η μονομερής προσφυγή της Ελλάδας στο δικαστήριο το 1976 (μετά από την κρίση που προκάλεσε η έξοδος τουρκικού ερευνητικού πλοίου) δεν είχε αποτέλεσμα αφού το δικαστήριο «έκρινε εαυτόν» αναρμόδιο...

Ποιες είναι οι συμφωνίες που στρώνουν το έδαφος για συνδιαχείριση στο Αιγαίο;

Εδώ και δεκαετίες, με ορόσημο την εισβολή και κατοχή στην Κύπρο το 1974, η Τουρκία προβάλλει τις διεκδικήσεις της στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο. Η ιστορία επιβεβαιώνει ότι με την πρακτική είτε ενός «θερμού» επεισοδίου είτε με την «έξοδο» πλοίων για έρευνα υποθαλάσσιων κοιτασμάτων, σε κάθε φάση δημιουργεί βήμα το βήμα ένα πλαίσιο αμφισβήτησης κυριαρχικών δικαιωμάτων ακόμα και των ελληνικών συνόρων, με τη σφραγίδα των ευρωατλαντικών οργανισμών. Ενδεικτικά αναφέρουμε:

Πρακτικό της Βέρνης το 1976 μεταξύ του τότε έλληνα και τούρκου Πρωθυπουργού Κ. Καραμανλή και Σ. Ντεμιρέλ που ουσιαστικά συμφωνήθηκε να «παγώσουν» οι ενέργειες για έρευνα και εκμετάλλευση τυχόν κοιτασμάτων πετρελαίου πέραν των χωρικών υδάτων 6 ναυτικών μιλίων από τις ηπειρωτικές ακτές.

Μετά την κρίση των Ιμίων, τον Γενάρη του 1996, που αξίζει να θυμίσουμε ότι το «ευχαριστώ» του τότε Πρωθυπουργού του ΠΑΣΟΚ Κ. Σημίτη στις ΗΠΑ ακολούθησε δήλωση αμερικάνου εκπροσώπου λέγοντας ότι «οι ΗΠΑ δεν αναγνωρίζουν την ελληνική κυριαρχία στις βραχονησίδες Ίμια», ήρθαν οι συμφωνίες της Μαδρίτης και του Ελσίνκι με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ. Στη συμφωνία της Μαδρίτης τον Ιούλη του 1997 η Ελλάδα αναγνώρισε «τα ζωτικά συμφέροντα και ενδιαφέροντα» της Τουρκίας στο Αιγαίο, ενώ το Δεκέμβρη του 1999 στη σύνοδο κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Ελσίνκι, η Ελλάδα αποδέχτηκε την ύπαρξη προς διευθέτηση «συνοριακών διαφορών» με την Τουρκία.

Οι εξελίξεις «μυρίζουν» μπαρούτι!

Η νέα αεροπορική επίθεση των ΗΠΑ στο αεροδρόμιο της Βαγδάτης, με αποτέλεσμα 8 νεκρούς, μεταξύ των οποίων και ένας Ιρανός στρατηγός, είναι στοιχείο επικίνδυνης κλιμάκωσης των ανταγωνισμών σε Περσικό κόλπο και Μέση Ανατολή. Η συγκεκριμένη εξέλιξη εκθέτει ανεπανόρθωτα τους «ομόψυχους» των αστικών κομμάτων που λίγες ώρες πριν πανηγύριζαν για τις «ισορροπίες» και την

«ασφάλεια» που θα εξασφαλίσει στην περιοχή η υπογραφή της συμφωνίας για τον αγωγό «EastMed» μεταξύ Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ, με τις ευλογίες των ΗΠΑ. Το επικίνδυνο για τον λαό «μωσαϊκό» της ιμπεριαλιστικής εμπλοκής συμπληρώνεται από την κατάπτυστη συμφωνία αμυντικής συνεργασίας ΗΠΑ-Ελλάδας που ήρθε παραμονή Χριστουγέννων για κύρωση στη Βουλή, και αναμένεται να ψηφιστεί το επόμενο διάστημα.

«Σύνεση και ψυχραιμία»...

Οι δηλώσεις Κυβέρνησης και ΣΥΡΙΖΑ μετά την νέα επίθεση των ΗΠΑ στο Ιράκ είναι σαν τις έγραψε το ίδιο χέρι... «Σύνεση και ψυχραιμία» ο ΣΥΡΙΖΑ, «νηφαλιότητα και ψυχραιμία» το Υπουργείο Εξωτερικών. Δεν θα μπορούσε να είναι και αλλιώς όταν σε όλους τους τόνους έχουν διακηρύξει τη «σύμπνοια» στην πολιτική που θέλει να είναι η Ελλάδα το «καλό παιδί» των ΗΠΑ-NATO για να είναι «προστατευμένη» σε ένα «ασταθές» περιβάλλον. Όσο για τα υπόλοιπα που αναπαράγουν οι του ΣΥΡΙΖΑ περί «παρορμητικού» Τράμπ που «βάζει φωτιά στην Μέση Ανατολή» ας συγκριθούν με τις δηλώσεις του Α. Τσίπρα όταν ήταν Πρωθυπουργός για έναν Τραμπ που «ορισμένες φορές μπορεί να μοιάζει διαβολικός αλλά γίνεται για καλό» και οι επιπλέον αναλύσεις είναι περιττές...

...όταν ανοίγει ο ασκός του Αιόλου...

Η επίθεση των ΗΠΑ έγινε με το πρόσχημα ότι τα θύματα «προετοίμαζαν δολοφονίες κατά Αμερικανών πολιτών». Συνιστά κλιμάκωση, στην πορεία μια σειρά γεγονότων. Αυτή την περίοδο στο Ιράκ αμφισβητείται η συνέχεια της παρουσίας των αμερικανικών στρατιωτικών δυνάμεων. Οι ΗΠΑ έχουν αποχωρήσει από τη συμφωνία για το Ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα, έχουν στείλει χιλιάδες επιπλέον στρατιώτες στην περιοχή. Η επίθεση στο αεροδρόμιο έγινε μετά από κατάληψη που πραγματοποίησαν σιίτες Ιρακινοί στην αμερικανική πρεσβεία της Βαγδάτης, αντιδρώντας σε πολύνεκρες επιδρομές των ΗΠΑ κατά ιρανικών δυνάμεων σε Συρία και Ιράκ. Οι επιθέσεις με πυραύλους σε βάσεις του Ιράκ, που εδρεύουν Αμερικάνοι και οι δηλώσεις που γίνονται εκατέρωθεν δείχνουν ότι δρομολογούνται ακόμα πιο επικίνδυνες εξελίξεις. Είναι ξεκάθαρο ότι η αντιπαράθεση ΗΠΑ-Ιράν για σφαίρες επιρροής, έλεγχο ενεργειακών πηγών και δρόμων μεταφοράς έχει φουντώσει, στα πλαίσια των συνολικών κινήσεων που αναπτύσσονται στην περιοχή και από Κίνα-Ρωσία, κάνει ολόκληρη την περιοχή πυριτιδαπο-

θήκη έτοιμη να εκραγεί. **Εδώ και 20 χρόνια οι λαοί σε Ιράκ, Αφγανιστάν, Συρία και αλλού δολοφονούνται και ξεριζώνονται από τους «προστάτες» των ΗΠΑ-NATO-ΕΕ.**

Οι ΗΠΑ έχουν πάνω από 800 στρατιωτικές βάσεις στο εξωτερικό. Στον χάρτη φαίνονται αυτές που είναι γύρω από το Ιράν

...με συμφωνίες «θηλιές» στον λαιμό του λαού...

Σύμφωνα με δημοσιεύματα την Πέμπτη 2 Ιανουαρίου προσεγώθησαν στη βάση της Σούδας στην Κρήτη μεταγωγικά πολεμικά αεροσκάφη των ΗΠΑ για «παν ενδεχόμενο». Τα ίδια δημοσιεύματα τονίζουν τον «καθοριστικό ρόλο» που θα παίξει η στρατιωτική βάση μπροστά στην κλιμάκωση της έντασης στον Περσικό Κόλπο και τη Μέση Ανατολή. Είναι ξεκάθαρο λοιπόν το αν η Ελλάδα «κείται μακράν» από την περιοχή όπου ανεβαίνει επικίνδυνα το θερμόμετρο των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Αρκεί να θυμίσουμε ότι τις δηλώσεις του Υπουργού Εξωτερικών Γ. Δένδια πως «η Ελλάδα δεν είναι με τη διπλωματία των κανονιοφόρων» συμπληρώνει η θετική στάση του να σταλεί στο μέλλον ελληνική ναυτική δύναμη στο πλευρό των ΗΠΑ στον Περσικό Κόλπο!

Οι ελληνικές κυβερνήσεις ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ διαχρονικά χάριν της γεωστρατηγικής αναβάθμισης της ελληνικής αστικής τάξης βάζουν τον λαό στο

«στόχαστρο» των ιμπεριαλιστών. Θυμίζουμε τις όχι λίγες δηλώσεις Ρώσων αλλά και Ιρανών αξιωματούχων ότι μπροστά στη πιθανότητα μια γενικευμένη σύγκρουσης οι χώρες που φιλοξενούν αμερικανικές βάσεις θα αποτελούν στόχο. Με την άθλια συμφωνία ΗΠΑ-Ελλάδας που «ενισχύει το στρατιωτικό αποτύπωμα των ΗΠΑ στη χώρα» όπως οι ίδιοι λένε, η Ελλάδα γίνεται υποψήφια για αποθήκευση ακόμα και πυρηνικών όπλων! Η «κριτική» που κάνουν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και ο Α. Τσίπρας ότι η ΝΔ δεν θα έπρεπε να φέρει για κύρωση τη συμφωνία (που ο ίδιος ετοίμασε...) αν δεν εξασφαλίσει τη θετική στάση του Τράμπ για τα ελληνοτουρκικά, επιδιώκει να συντηρήσει μια δήθεν διαφορετική προσέγγιση. Λες και όταν μετέτρεπαν όλη τη χώρα σε πολεμικό ορμητήριο των ΗΠΑ ο αμερικανός Πρόεδρος είχε θετική στάση...

...και διάθεση «ομοψυχίας» από όλους, «με την εξαίρεση του ΚΚΕ»!

Κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού ο Πρωθυπουργός απευθυνόμενος στον Α. Τσίπρα είπε τα εξής «με την εξαίρεση του ΚΚΕ, διαμορφώνεται μια πλατιά διακομματική συμμαχία που θεωρεί τη σχέση μας με τις ΗΠΑ μια σχέση με μεγάλο βάθος, μια σχέση στρατηγικής συμμαχίας». **Αυτό το εχθρικό μονοπλόκ δυνάμεων έχει να αντιπαλέψει ο λαός και η νεολαία.** Είναι ώρα δράσης και αγώνα. Δεν χωρά κανένας εφησυχασμός. Τις επόμενες μέρες σε κάθε αμφιθέατρο και σχολή, σε όλα τα σχολεία και τους χώρους μόρφωσης και δουλειάς να προετοιμαστεί η συμμετοχή χιλιάδων στα συλλαλητήρια τη μέρα ψήφησης στη Βουλή της Ελληνοαμερικανικής Στρατιωτικής Συμφωνίας για τις βάσεις. Με πολύμορφο τρόπο, αξιοποιώντας φωτογραφίες, video, ανακοινώσεις κ.ά, να αναδειχθεί σε κάθε χώρο η εμπλοκή της χώρας στους επικίνδυνους σχεδιασμούς. **Με μαχητική στράτευση με το ΚΚΕ και την ΚΝΕ σε κάθε χώρο, να δυναμώσει η πάλη ενάντια σε αυτούς, για να κλείσουν οι βάσεις του θανάτου, να αποδευμευτεί η Ελλάδα από ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς και συμφωνίες.**

Το χρήμα και ο βήχας...

...δεν κρύβονται, λέει ο λαός μας. Γι' αυτό και φέτος, όπως κάθε χρόνο, το έτος έκλεισε με την καταγραφή των πιο πλούσιων ανθρώπων του πλανήτη και στοιχείων για τις περιουσίες τους. Τα νούμερα προκαλούν ίλιγγο, αλλά προκαλούν γενικώς και το κοινό αίσθημα. Σύμφωνα με τον σχετικό δείκτη του Bloomberg οι **500 πλουσιότεροι άνθρωποι του πλανήτη πρόσθεσαν 1,2 τρισ. δολάρια στην περιουσία τους, ανεβάζοντάς την στα 5,9 τρισ. δολάρια.** Πρόκειται για αύξηση της τάξης του 25%. Και αυτά σε καιρούς που η Υγεία, η Παιδεία, η Ασφάλιση, η Αναψυχή και άλλα δικαιώματα των εργατικών-λαϊκών στρωμάτων σε όλο τον κόσμο συρρικνώνονται. Είναι παραπάνω από φανερό ότι η ύπαρξη τους και η χλιδή τους βλάπτει σοβαρά την ανθρωπότητα...

Τα όνειρά τους, οι εφιάλτες μας

Και τελικά, ο υπουργός ανάπτυξης, Άδωνις Γεωργιάδης, απεφάνθη σε πάνελ όπου τον ρώτησαν για το Κοινωνικό Επίδομα Αλληλεγγύης (ΚΕΑ): «...αν έχει κάποιος 200 ευρώ τον μήνα εισόδημα μπορεί να επιβιώσει...». Σαν καλός Υπουργός Ανάπτυξης που μόνη του έγνοια είναι πώς θα ενισχυθεί αυτή η πολυπόθητη ανάπτυξη (πώς δηλαδή θα ενισχυθεί με κάθε τρόπο το μεγάλο κεφάλαιο) δεν θα μπορούσε να μην κάνει τέτοια όνειρα. Δηλαδή ο κόσμος να ζει με επιδόματα 200 ευρώ... Τις απαράδεκτες αυτές δηλώσεις έσπευσε να καταδικάσει ο ΣΥΡΙΖΑ... Ας αφήσουμε το ότι το ΚΕΑ των 200 ευρώ είχε εφαρμοστεί γενικευμένα από τον ΣΥΡΙΖΑ με τυμπανοκρουσίες σαν επιτομή της «προοδευτικής» του πολιτικής. Δεν μπορούμε όμως να μην κάνουμε και μια «αριστερή» μετάφραση όσων είπε ο Άδωνις: «Οι παροχές σε χρήμα θα σε καταστρέψουν. Γιατί όπως είπα και πριν είναι αδύνατον να επιβιώσεις με 200 ευρώ, ενώ αυτά που σας είπα μόλις πριν είναι 150 ευρώ (αναφέρεται σε «παροχές σε είδος»!). Και μπορείς να επιβιώσεις, πολύ δύσκολα, αλλά μπορείς». Το «μεταφρασμένο» κείμενο αποτελεί πνευματική ιδιοκτησία της αναπληρώτριας Υπουργού Εργασίας επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, Θ. Φωτίου...

Επιτελικό ψύχος και σκότος

Έπρεπε να έρθει η πρώτη κακοκαιρία του φετινού χειμώνα μέσα στις γιορτές για να φανεί για ακόμη μία φορά η παντελής ανυπαρξία του κρατικού μηχανισμού για την στοιχειώδη προστασία της ζωής και της περιουσίας του λαού. Περιοχές όπως τα Βίλια Αττικής έμειναν για μέρες χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα, «απολαμβάνοντας» τα οφέλη της απελευθέρωσης της Ενέργειας, ενώ χιλιάδες οδηγοί «κόλλησαν» στο εθνικό δίκτυο για το οποίο ιδιωτικές εταιρείες εισέπραξαν πακτωλούς κρατικού χρήματος. Μάλιστα, τη στιγμή που οι οδηγοί ήταν μπλοκαρισμένοι, τα διόδια λειτουργούσαν κανονικά. Αποδείχθηκε περίτρανα ότι ενώ δεν υπάρχει κακοκαιρία, βρισκόμαστε στο 21ο αιώνα, που να μην προκαλεί τεράστια προβλήματα στη ζωή του λαού και να μην «ξεγυμνώνει» την τραγική έλλειψη σε υποδομές και μέτρα προστασίας. Την ώρα που το επιτελικό κράτος φροντίζει να παρέχει το ένα προνόμιο μετά το άλλο για την εξασφάλιση των κερδών του κεφαλαίου, αφήνει την μεγάλη πλειοψηφία του λαού στο ψύχος και το σκοτάδι.

Εθνικοί ευεργέτες

Έκατσαν, τα έβαλαν κάτω, έκοψαν από εδώ, έκοψαν από εκεί και είδαν ότι δεν βγαίνουν. Ο λόγος για τους συνήθεις αναξιοπαθούντες της χώρας μας, τους Έλληνες εφοπλιστές, a.k.a., το ισχυρότερο εφοπλιστικό κεφάλαιο στον κόσμο. Και τι αποφάσισαν οι εν λόγω «εθνικοί ευεργέτες», που μόνο εισπράττουν και ποτέ δεν πληρώνουν; Να επιβάλουν νέες αυξήσεις ως και 10% στα ακτοπλοϊκά εισιτήρια! Να σημειωθεί ότι **μόνο τα τελευταία 5 χρόνια (από τον Ιούλη του 2015) μέχρι τώρα, από τις απανωτές αυξήσεις, οι τιμές των ακτοπλοϊκών εισιτηρίων εκτινάχθηκαν κατά 31%**. Για τις νέες αυξήσεις οι εφοπλιστές φέρνουν, μάλιστα, ως πρόσχημα το νέο καύσιμο με λιγότερο θείο που είναι ακριβότερο. Βλέπετε οι εφοπλιστές μας έχουν και πολύ ανεπτυγμένη οικολογική συνείδηση, αρκεί να μην πληρώνουν οι ίδιοι το επιπλέον κόστος!

Για κερασάκι στην τούρτα να αναφέρουμε ότι φέτος οι εφοπλιστές αναμένεται να εισπράξουν 60 εκατομμύρια ευρώ περισσότερα από πέρσι με τη μορφή διάφορων επιδοτήσεων. Και η «ανάπτυξη για όλους» προχωρά κανονικά...

Κάνοντας ταμείο...

Νέες έρευνες που καταγράφουν τη νοσταλγία των ανθρώπων για τις κατακτήσεις τους στις χώρες που προσπάθησαν να οικοδομήσουν τον σοσιαλισμό τον 20ό αιώνα, έρχονται συνεχώς στο φως. Ο λόγος για την έρευνα-ρεπορτάζ του δημοσιογραφικού πρακτορείου euronews στην Ουγγαρία, σύμφωνα με την οποία **το 39% των Ούγγρων πιστεύει ότι δεν άξιζε να ανατραπεί ο σοσιαλισμός, ενώ το 43% δηλώνει ότι η ζωή τους έγινε πολύ πιο δύσκολη μετά τις ανατροπές.** Παρά τις όποιες επιφυλάξεις μπορεί να διατηρήσει κάποιος για τέτοιες έρευνες, αυτές δείχνουν ότι οι λαοί παρά τα 30 χρόνια τόνων αντικομμουνιστικής λάσπης και υστερίας, κάνουν ταμείο. Το μέτρημα βγάζει δυστυχώς για κάποιους ότι έχασαν πολλά περισσότερα από όσα «κέρδισαν».

As αλλάξουν τουλάχιστον φωτογράφο...

Αισχρολογίες της «Αυγής»

Σε ένα άθλιο ξέπλυμα της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ για το προσφυγικό όσο ήταν κυβέρνηση επιδόθηκε η «Αυγή» της Πρωτοχρονιάς. Σε ρεπορτάζ της για τη Μόρια όχι μόνο έκανε γαργάρα τις αιτίες του προσφυγικού (άλλωστε με τη στήριξη που έδωσε ο ΣΥΡΙΖΑ σε ΗΠΑ-NATO ενίσχυσε το πρόβλημα), αλλά παραπονέθηκε και για το εξής εξωφρενικό: τα ΜΜΕ ασχολούνταν, λέει, περισσότερο με τη Μόρια, όταν είχε 3.500 εγκλωβισμένους επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ από ότι τώρα που έχει 19.000! Δηλαδή το πρόβλημα βρίσκεται στο πόσο βιώνουν την «θαλπωρή» του κολαστηρίου και όχι στην ίδια τη λειτουργία του σαν χώρου εγκλωβισμού κατατρεγμένων θυμάτων των ιμπεριαλιστικών πολέμων. Η υποκρισία του ΣΥΡΙΖΑ που άνοιξε τέτοια στρατόπεδα συγκέντρωσης δεν έχει όρια, αφού με κάτι τέτοιες δηλώσεις ξεπλένει και τη ΝΔ, η οποία συνεχίζει το έργο του και με την υπογραφή της ΕΕ επιτείνει τα αδιέξοδα για τους πρόσφυγες και τους ντόπιους.

ΜΙΚΡΕΣ αγγελίες

ΜΥΡΙΣΑ

«Πράσινη» μπόχα από την Αυστρία. Η «προστασία» του κλίματος μπορεί να συνδυαστεί με την «προστασία» των συνόρων από τους πρόσφυγες... Οσμίζομαι ότι οι Πράσινοι της Αυστρίας πήραν γραμμή από τον ΣΥΡΙΖΑ, βλέποντας ότι οι πρόσφυγες μπορούν να ζουν στο κολαστήριο της Μόριας, αλλά να μην αφήνουν εκπομπές ρύπων αφού δεν έχουν τι να «κάψουν» για να ζεσταθούν...

ΕΙΔΑ

Να «βγαίνουν» τα όπλα από τις θήκες, σχολιάζοντας για την επίσκεψη Μητσοτάκη στις ΗΠΑ, τις σπιλιστικές επιλογές των συζύγων... Η πολλή «ομοψυχία», πέρα από σιωπητήριο για την εμπλοκή της χώρας σε επικίνδυνους σχεδιασμούς, δημιουργεί «αισθητικές» ανησυχίες...

ΑΚΟΥΣΑ

Αχιράνθρωπο στη Βενεζουέλα να καταγγέλλει στον Μαδούρο κοινοβουλευτικό πραξικόπημα... Η «παράνοια» μάλλον δικαιολογείται όμως. Άκουσε, λέει, ο Γκουαϊντό «αριστερούς» στην Ελλάδα να υπερασπίζονται τον νέο πρωθυπουργό της Ισπανίας (που πρώτος τον αναγνώρισε σαν πρόεδρο...) σαν προοδευτικό... και έπαθε παράκρουση.

Το BYZAN βρήκε την εφημερίδα του!

Τα οράματα του Κωνσταντίνου Κατακουζηνού και του κόμματός του, Βυζαντινή Αναγέννηση (BYZAN), φαίνεται πως έχει υιοθετήσει η... αθλητική εφημερίδα Sport Time αν κρίνουμε από το εξώφυλλο που επέλεξε να αφιερώσει σε αυτό που η Εκκλησία ονομάζει «μέρα του αγέννητου παιδιού». Μάλιστα, χρησιμοποιώντας... «ανώτερα» μαθηματικά και στατιστικά στοιχεία που μάλλον έχει βγάλει «από την κοιλιά της», φτάνει στο συμπέρασμα ότι «χωρίς αμβλώσεις, σε 4 μόνο χρόνια ο πληθυσμός της χώρας μας θα ήταν κατά 1 εκατομμύριο μεγαλύτερος».

Από ότι φαίνεται, τέτοιες σκοταδιστικές απόψεις που προωθεί το σύστημα (μαζί βέβαια και με άλλες, δήθεν προοδευτικές) είναι απαραίτητο να διαχυθούν μέσα από διάφορα κανάλια προκειμένου να υιοθετηθούν από πλατιά τμήματα του πληθυσμού. Έτσι και στη συγκεκριμένη περίπτωση, μια αθλητική εφημερίδα επιστρατεύεται για να βάλει στο στόχαστρο το δικαίωμα των γυναικών στην άμβλωση, να προωθήσει αναχρονιστικές αντιλήψεις για τον ρόλο της γυναίκας στην οικογένεια, την κοινωνία.

ΥΓ: Δεν ξέρουμε αν τελικά ο Κατακουζηνός θα επιδιώξει επίσημη συνεργασία με την εφημερίδα, πάντως από ό,τι φαίνεται υπάρχουν και άλλοι υποψήφιοι, όπως ο Άδωνις Γεωργιάδης που έσπευσε να τη συγχαρεί μέσω Twitter.

Απεργιακός Ξεσηκωμός παντού!

Κοινωνική Ασφάλιση

δημόσια και δωρεάν για όλους

Σε αγωνιστική εγρήγορη βρίσκονται οι ταξικές δυνάμεις στο εργατικό κίνημα από την αρχή του νέου έτους μπροστά στην επιδίωξη της κυβέρνησης της ΝΔ να φέρει μέσα στον Γενάρη νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο-έκτρωμα.

Ένα νομοσχέδιο με το οποίο, όπως δήλωσε ο Υπουργός Εργασίας Γ. Βρούτσης, «θα έχουμε ολοκληρώσει μια μεγάλη ασφαλιστική μεταρρύθμιση ως ένα αποτέλεσμα από το 2010, από την περίοδο του ΠΑΣΟΚ, του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΔ» που δείχνει πως όλα τα αντισσφαλιστικά νομοθετήματα «τα προχωρήσαμε όλοι μαζί και τώρα θα πάμε στο τελευταίο βήμα»...

Γι' αυτό και στο σχέδιο αγωνιστικής δράσης των σωματείων και ομοσπονδιών που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ στην προμετωπίδα βρίσκεται η ενίσχυση της πάλης για αποκλειστικά δημόσια Κοινωνική Ασφάλιση, καθολική, με διασφάλιση των γηρατειών, της Υγείας, της Πρόνοιας, παίρνοντας αποφάσεις για οργάνωση απεργιακού αγώνα ενάντια στα σχέδια κυβέρνησης - κεφαλαίου.

Είναι η ώρα οι εργαζόμενοι να βάλουν μπροστά τις δικές τους ανάγκες, να φουντώσει ο αγώνας παντού με Γενικές Συνελεύσεις στους χώρους δουλειάς να γίνει συζήτηση συνολικά γύρω από την κατάσταση που αντιμετωπίζουν σήμερα και να δοθεί απάντηση με απεργία για το ασφαλιστικό με αίτημα την κατάργηση όλων των νόμων που «ξήλωσαν το πουλόβερ» και του τωρινού που βάζει την οριστική ταφόπλακα.

Επιδίωξη της κυβέρνησης και του μεγάλου κεφαλαίου είναι η περαιτέρω ιδιωτικοποίηση αυτών των τομέων για να αυξάνουν τα κέρδη τους οι τεράστιοι μονοπωλιακοί όμιλοι που ορέγονται περισσότερο χρήμα και περιμένουν σαν κοράκια και ταυτόχρονα η απαλλαγή του κράτους και της εργοδοσίας από τις εισφορές στην Κοινωνική Ασφάλιση.

Τα χρήματα που δίνονται για την κάλυψη αυτών των απαραίτητων αναγκών, οι εργοδότες δεν τα δίνουν από την τσέπη τους, όπως παρουσιάζεται, με τις εργοδοτικές εισφορές. Αυτά τα χρήματα «βγαίνουν» από την κλεμμένη υπεραξία που παράγουν οι εργαζόμενοι με την δουλειά τους, την οποία καρπώνονται οι καπιταλιστές, και ένα μικρό μέρος αυτής, επιστρέφεται με τις ασφαλιστικές εισφορές.

Μάλιστα, ψεύδονται ασύστολα η κυβέρνηση και τα «παπαγαλάκια» της λέγοντας ότι οι εργοδότες με τη μείωση των εισφορών θα μπορούν να δώσουν εν δυνάμει μεγαλύτερους μισθούς. **Οι εισφορές είναι μέρος του συνολικού μισθού των εργαζομένων και η μείωσή τους σημαίνει μείωση μισθού. Μόνοι κερδισμένοι έτσι βγαίνουν οι εργοδότες και τα «κοράκια» των ασφαλιστικών εταιρειών.**

«Διαπαιδαγωγούν τους εργαζόμενους στον ατομικό δρόμο»

Ο «Οδηγητής» παρακολούθησε τη Γενική Συνέλευση του **Συνδικάτου Τηλεπικοινωνιών και Πληροφορικής του νομού Αττικής (ΣΕΤΗΠ)** που πραγματοποιήθηκε στα μέσα Δεκέμβρη, κατέγραψε τη συζήτηση και συνομίλησε με εργαζόμενους στον κλάδο, οι οποίοι με-

τέφεραν τις εμπειρίες τους από τον χώρο δουλειάς και την οργάνωση της πάλης.

Ένα δείγμα του τι σημαίνει ιδιωτική ασφάλιση έδωσε μιλώντας στον «Ο», ο Β. Ε., εργαζόμενος στη Vodafone, η οποία «προσφέρει» στους υπαλλήλους της ασφαλιστικό συμβόλαιο με ιδιωτική εταιρεία, για το οποίο γίνονται κρατήσεις στους εργαζόμενους 100 ευρώ το χρόνο. «Χρησιμοποιούν το αυτονόητο, σαν παροχή. Ένα ζήτημα όπως η ασφάλιση που θα έπρεπε να το καλύπτει το κράτος, εμφανίζεται ότι το λύνει η Vodafone και μας κάνει και χάρη. Έτσι προσπαθεί να δημιουργεί ιδεολογική βάση στους εργαζόμενους, να τους διαπαιδαγωγήσει στον ατομικό δρόμο». Αποκαλυπτικά όμως είναι και αυτά που παρέχει στους εργαζόμενους η συγκεκριμένη ιδιωτική ασφάλιση... ή μάλλον που δεν παρέχει. Οι εργαζόμενοι με ελαστικές σχέσεις εργασίας δεν ασφαλιζονται, εξετάσεις για επαγγελματικές ασθένειες που βρίθουν στο κλάδο των Τηλεπικοινωνιών, δεν γίνονται, ενώ δεν καλύπτονται ούτε εξετάσεις προγεννητικού ελέγχου για τον μεγάλο αριθμό νέων γυναικών που εργάζονται.

Αποδεικνύεται και μέσα από το παράδειγμα της Vodafone, ότι το μόνο που προσφέρει η ιδιωτική ασφάλιση είναι κέρδη για τους επιχειρηματικούς ομίλους από την μία και ανασφάλεια και αβεβαιότητα για τους εργαζόμενους από την άλλη.

Από τη ΓΣ του ΣΕΤΗΠ στις 11/12/19

Γι' αυτό είναι κρίσιμη σήμερα η πάλη για τον κοινωνικό χαρακτήρα της ασφάλισης και η απάντηση που θα δώσει η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι αποφασιστική.

Να μην τους επιτρέψουμε να τσακίσουν τη ζωή και το μέλλον μας

Σήμερα που τα επιτεύγματα του ανθρώπου στην επιστήμη και την τεχνολογία έχουν φτάσει σε πρωτόγνωρα ύψη, αντί οι εργαζόμενοι να δουλεύουν με καλύτερους όρους και να μπορούν να απολαμβάνουν αυτοί και οι οικογένειές τους, τους καρπούς του μόχθου τους, να έχουν πρόσβαση δωρεάν σε μια σειρά υπηρεσίες, συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Το λυσσαλέο κυνήγι των καπιταλιστών για περισσότερα κέρδη, γυρίζει την εργατική τάξη και τη νεολαία σε συνθήκες 19^{ου} αιώνα. Πόσοι και πόσοι νέοι εργαζόμενοι στις Τηλεπικοινωνίες ή τον Τουρισμό για παράδειγμα, δουλεύουν 10 και 12 ώρες την ημέρα; Πόσο «εργατικά ατυχήματα» μετράμε καθημερινά σε χώρους δουλειάς, με τους εργαζόμενους να παίζουν τη ζωή τους κορώνα-γράμματα λόγω των ανύπαρκτων μέτρων ασφαλείας; Πόσοι ανασφάλιστοι δεν

Συγκέντρωση εργαζομένων στον ΟΤΕ στο Διοικητικό Μέγαρο της εταιρείας

μπορούν να πάνε οι ίδιοι και τα παιδιά τους σε νοσοκομεία γιατί δεν έχουν να πληρώσουν για τη νοσηλεία;

Ρεαλισμός το 2020, με βάση την πρόοδο που έχει σημειώσει η ανθρωπότητα, με βάση την άνοδο της παραγωγικότητας της εργασίας, δεν είναι η ανασφάλεια και η μισοζωή που μας δίνει το καπιταλιστικό σύστημα. Ρεαλιστικό είναι να μπορούμε να ζήσουμε

αξιοποιώντας όλες τις δυνατότητες την επιστήμης και της τεχνολογίας προς όφελός μας, μειώνοντας τον χρόνο εργασίας, με καλύτερους μισθούς, με περισσότερο ελεύθερο χρόνο για εμάς και τις οικογένειές μας.

Ρεαλισμός είναι οι εργαζόμενοι να καρπώνονται και να απολαμβάνουν όλο τον πλούτο που παράγουν και όχι να τον ληστεύουν μια χούφτα κεφαλαιοκράτες.

Από το μεγάλο συλλαλητήριο στην Αθήνα ενάντια στη διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης

Απεργιακός Ξεσηκωμός παντού

Μπροστά στο νέο κύκλο ενιαίας επίθεσης του κεφαλαίου ενιαία πρέπει να είναι και η απάντηση της εργατικής τάξης με πρόταγμα την Κοινωνική Ασφάλιση για όλους, κανείς εργαζόμενος, άνεργος ή παιδί ανασφάλιστος, δουλειά με δικαιώματα, Συλλογική Σύμβαση Εργασίας παντού και δικαίωμα στον ελεύθερο χρόνο, τον Αθλητισμό, τον Πολιτισμό, την αναψυχή.

Την ίδια ώρα που η κυβέρνηση ετοιμάζεται να προωθήσει άλλο ένα πάγιο αίτημα των καπιταλιστών και του ΣΕΒ, τον περιορισμό των διαδηλώσεων, προκειμένου να επιτυγχάνουν σιγή ιχθύος ενώ εκείνοι εφαρμόζουν βάρβαρες αντιλαϊκές πολιτικές, μόνο ο δρόμος του αγώνα και της συλλογικής διεκδίκησης μπορεί να βγάλει κερδισμένους τους εργαζόμενους και τους νέους απέναντι στα σχέδια των κυβερνήσεων και του μεγάλου κεφαλαίου που στόχο έχουν την επιδείνωση της θέσης της εργατικής τάξης ώστε να αυγατάνουν απρόσκοπτα τα κέρδη τους.

Να σημάνει απεργιακός ξεσηκωμός παντού, μπροστά στην επιδίωξη κυβέρνησης-κεφαλαίου να ολοκληρώσουν το έγκλημα διάλυσης του κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης.

Πάνω σε αυτό τον άξονα κινήθηκε και η Γενική Συνέλευση του ΣΕΤΗΠ. «Εμείς παράγουμε τον πλούτο, εξελίσσουμε την τεχνολογία και δεν τον απολαμβάνουμε. Ή εμείς ή αυτοί», τόνισε ο Αλ. Περράκης, πρόεδρος του ΣΕΤΗΠ, στη Γενική Συνέλευση του Συνδικάτου, δίνοντας τον

τόνο της μάχης που έχουν μπροστά τους οι εργαζόμενοι. Γι' αυτό μπροστά στην τρομοκρατία στους χώρους δουλειάς, όπως με μια σειρά εκδικητικές απολύσεις πρωτόρων εργαζομένων που απέργησαν, όπως στον ΟΤΕ και τη Wind και σε μια σειρά άλλες επιχειρήσεις του κλάδου, οι εργαζόμενοι δεν μπορούν να κάνουν πίσω. Μόνος δρόμος διεκδίκησης είναι αυτός του αγώνα με απεργία, το μεγαλύτερο όπλο του εργατικού κινήματος, που τόσο πολύ φοβούνται οι καπιταλιστές και οι κυβερνήσεις τους, γι' αυτό και προσπαθούν με νόμους να βάλουν εμπόδια στη διεξαγωγή της. Την ώρα που τσαλαπατούνται μια σειρά δικαιώματα, όπως το 8ωρο, την ώρα που χιλιάδες εργαζόμενοι δουλεύουν με ελαστικές σχέσεις, με μισά ένσημα μας καλούν να κάνουμε νέες θυσίες για τα κέρδη των μονοπωλίων.

Τον δρόμο δείχνουν οι εργαζόμενοι στον ΟΤΕ που μέσα στις γιορτές πήραν την απόφαση για απεργία διεκδικώντας την υπογραφή μιας ενιαίας Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας για όλους τους εργαζόμενους στον όμιλο, ανεξάρτητα από σχέση εργασίας, με εξίσωση μισθών και δικαιωμάτων προς τα πάνω.

Κόντρα στην αδιαλλαξία της εργοδοσίας που τρέφεται και στηρίζεται από το αντεργατικό οπλοστάσιο και την αντιλαϊκή πολιτική όλων των κυβερνήσεων του κεφαλαίου, την προσπάθεια της να σπείρει τη διχονοία μεταξύ των εργαζομένων διαφορετικών τμημάτων,

αλλά και από τις δυνάμεις της πλειοψηφίας στη διοίκηση της Ομοσπονδίας Εργαζομένων (ΟΜΕ ΟΤΕ), οι οποίες υπονόμωσαν με τη στάση τους την απεργία και το περιεχόμενό της, οι ταξικές δυνάμεις έκαναν πράξη το σύνθημα «μπροστά οι δικές μας ανάγκες» με την απόφαση για απεργία, στήνοντας απεργιακές φρουρές στους χώρους δουλειάς, ενισχύοντας τη συζήτηση με τους συναδέλφους και την αλληλεγγύη μεταξύ τους.

Αυτό το παράδειγμα χρειάζεται να ακολουθήσουν τώρα όλοι οι εργαζόμενοι. Με οργάνωση στο σωματείο του χώρου δουλειάς τους, με συμπόρευση με τις ταξικές δυνάμεις, που στο στόχαστρο βάζουν τον πραγματικό αντίπαλο, την εργοδοσία και τις κυβερνήσεις του κεφαλαίου, να πραγματοποιηθούν μαζικές Γενικές Συνελεύσεις παντού, με ζωντανή συζήτηση και ανταλλαγή γνώμης και πείρας, οι εργαζόμενοι να πάρουν την υπόθεση του κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης πάνω τους και να απαντήσουν με απεργιακό αγώνα. Να γυρίσουν την πλάτη στη συνδικαλιστική μαφία της ηγετικής ομάδας της ΓΣΕΕ, τους «κολασούζους» της εργοδοσίας και των κυβερνήσεων που έχουν αποδείξει με τη στάση τους, με την υπονόμευση των αγώνων και των απεργιών, ότι βρίσκονται απέναντι από τα συμφέροντα των εργαζομένων. Είναι η ώρα περισσότεροι εργαζόμενοι να μπουν στη μάχη, να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους και μαζί με το ταξικό κίνημα να παλέψουν για τις δικές τους σύγχρονες ανάγκες.

Επενδύσεις και ανάπτυξη, ποιος ωφελείται;

Στο επίκεντρο από παλιά και νέα κυβέρνηση, αστικά κόμματα, τα διάφορα επιτελεία τους, από τις εργοδοτικές και καπιταλιστικές ενώσεις, έχει μπει το ζήτημα της ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, το πώς αυτή θα επιτευχθεί με τους καλύτερους δυνατούς όρους, πώς θα αναβαθμιστεί η θέση της χώρας μας στην ευρύτερη περιοχή. Στις περισσότερες περιπτώσεις οι στόχοι αυτοί συνδέονται με τη διαμόρφωση ευνοϊκού «επενδυτικού περιβάλλοντος» για τη μεγαλύτερη προσέλκυση των επενδύσεων, οι οποίες κατά τα λεγόμενά τους θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας, ωφελώντας έτσι την «κοινωνική ευημερία».

Οι τοποθετήσεις αυτές, λοιπόν, είναι τόσο παραπλανητικές, όσο και επικίνδυνες για την εργατική τάξη και συνολικότερα τα λαϊκά στρώματα, τη νεολαία. Με την προπαγάνδα περί «ανάπτυξης» προσπαθούν να παρουσιάσουν με ωραίο περιτύλιγμα όσα έχει πληρώσει ήδη ο λαός, αλλά και τις θυσίες που θα κλιθεί στο μέλλον να κάνει προκειμένου να κερδίζουν τελικά μια χούφτα καπιταλιστές.

Ζούμε σε μια κοινωνία που βασίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Οι καπιταλιστές, κατέχουν όλα τα μέσα παραγωγής στα χέρια τους, γι' αυτό και η παραγωγή καθορίζεται με βάση το δικό τους μέγιστο δυνατό κέρδος (που βγαίνει από την εργασία των εργαζομένων) προκειμένου να νικήσουν στον ανταγωνισμό που υπάρχει μεταξύ των καπιταλιστών. Γι' αυτό και στην πράξη ευνοϊκό «επενδυτικό περιβάλλον» σημαίνει:

- **Διατήρηση, εφαρμογή και επέκταση όλων των αντεργατικών αναδιρθρώσεων**, αύξηση δηλαδή στην πράξη της εκμετάλλευσης που δέχεται ο εργαζόμενος από τα αφεντικά του με όλους τους τρόπους. Επιδιώκουν να αυξάνεται διαρκώς η απλήρωτη εργασία των εργαζομένων. Μειώσεις στους μισθούς, κατάργηση ή περιορισμός των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, χτύπημα του ασφαλιστικού, αύξηση της φορολογίας που αντιστοιχεί στους εργαζόμενους και άλλα πολλά. Είναι χαρακτηριστικά τα λόγια του Προέδρου του ΣΕΒ (Σύνδε-

σμος Ελλήνων Βιομηχάνων) στα πλαίσια του συνεδρίου «Βιομηχανία 4.0»: «πρέπει να πέσει το κόστος της μισθωτής εργασίας, όπως και να προχωρήσει η τριμερής συνεργασία ανάμεσα στην επιχειρηματική, την ακαδημαϊκή κοινότητα και την πολιτεία» αποκαλύπτοντας και την συνέχεια των κατευθύνσεων που θα υλοποιηθούν από τις κυβερνήσεις.

- **Επιπλέον διευκολύνσεις απέναντι στο μεγάλο κεφάλαιο**. Η μείωση του φορολογικού συντελεστή για τις επιχειρήσεις ή και η νόμιμη και μόνιμη φοροαπαλλαγή για εφοπλιστές, η επιτάχυνση των διαδικασιών για αδειοδοτήσεις επενδύσεων ασχέτου επιπτώσεων που μπορεί αυτές να έχουν, οι ιδιωτικοποιήσεις που εφαρμόζονται, είναι σε αυτήν την κατεύθυνση. Αυτά εξυπηρετήθηκαν τόσο με το αναπτυξιακό νόμο, όσο και με τον προϋπολογισμό για το 2020.

- **Αναβάθμιση της γεωστρατηγικής θέσης της Ελλάδας**. Δηλαδή, μεγαλύτερη εμπλοκή της Ελλάδας στις «δραστηριότητες» της ΕΕ, των ΗΠΑ και NATO στην περιοχή, προκειμένου να ενισχύσουν την επιρροή τους σε αυτήν απέναντι στους ανταγωνιστές, όπως η Κίνα και η Ρωσία. «Στρατηγικός σύμμαχος δεν σημαίνει (σ.σ. μόνο) να παραμείνει για περισσότερα χρόνια η βάση της Σούδας ή να έχουμε τη βάση των μη επανδρωμένων αεροσκαφών στη Λάρισσα, ή να έχουμε πιο στενές στρα-

τιωτικές σχέσεις», αλλά επιπλέον «σημαίνει ότι έχουμε στενότερη οικονομική σχέση, επενδυτική σχέση, και ότι μπορούμε να κάνουμε μαζί πράγματα τα οποία αξίζουν», με «περισσότερες αμερικανικές επενδύσεις στη χώρα μας», δήλωσε ο Αδ. Γεωργιάδης, Υπουργός Ανάπτυξης, στο συνέδριο που διοργάνωσε το Ελληνοαμερικάνικο επιμελητήριο.

- **Χτύπημα του εργατικού, συνολικότερα του λαϊκού κινήματος**. Στο επίκεντρο μπαίνουν η λειτουργία των συνδικάτων, οι συλλογικές διαδικασίες και συνελεύσεις, οι απεργίες ακόμα και τα συλλαλητήρια. Στόχος είναι να επικρατεί σιγή νεκροταφείου στους χώρους δουλειάς, για να μπορεί το κεφάλαιο, οι κυβερνήσεις, να περνούν και να εφαρμόζουν ανενόχλητοι τις αναδιρθρώσεις τους.

Αναδιρθρώσεις που εξυπηρετούν τα παραπάνω, μπαίνουν σταθερά στο επίκεντρο από κάθε κυβέρνηση. Έτσι, η ΝΔ τώρα ενισχύει τα μέτρα και τις κατευθύνσεις που ήδη ο ΣΥΡΙΖΑ είχε αποφασίσει και εφαρμόσει. Στο συνέδριο, μάλιστα, «Βιομηχανία 4.0» ο πρόεδρος του ΣΕΒ σχολιάζοντας την πολιτική που εφαρμόζεται από την κυβέρνηση είπε «είναι μουσική στα αυτιά μου όσα λέτε».

Υπάρχουν πρόσφατα παραδείγματα που αποδεικνύουν τα παραπάνω.

Το παράδειγμα του Νεώριου της Σύρου

Πριν λίγες μέρες το Νεώριο της Σύρου εγκαινιάστηκε από την αμερικανική εταιρεία ONEX, παρουσία του Πρέσβη των ΗΠΑ, Τζ. Πάιατ. Πρόκειται για μια διαδικασία και διαπραγμάτευση που είχε αρχίσει εδώ και καιρό, ήδη επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Η επένδυση στο απαξιωμένο Νεώριο της Σύρου διαφημίστηκε και παρουσιάστηκε ως «σωτηρία» για τους εργαζόμενους, που ήταν για μήνες απλήρωτοι και σε καθεστώς αβεβαιότητας από την προηγούμενη ιδιοκτησία.

Τα παχιά λόγια περί «ανάπτυξης, επενδύσεων και θέσεων εργασίας», από τον Αμερικάνο Πρέσβη και τους υπουργούς της ΝΔ δεν μπορούν να κρύψουν τα τεράστια χρέη προς τους εργαζόμενους, το Δήμο, τη ΔΕΗ κ.ά., που χαρίστηκαν προκειμένου να προχωρήσει η αγοραπωλησία, τις νέες συμβάσεις που ξηλώνουν ακόμα περισσότερο τα δικαιώματα των εργαζομένων εκεί.

Επιπλέον, δεν μπορεί να κρύψει τους μεγάλους κινδύ-

Οι ιδιωτικοποιήσεις... έχουν συνέχεια!

νους που σηματοδοτεί η αξιοποίηση του λιμανιού και του ναυπηγείου της Σύρου -όπως και άλλων υποδομών της χώρας- στα πλαίσια των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών των ΗΠΑ-NATO στην περιοχή, ιδιαίτερα απέναντι στον

ανταγωνισμό τους με την Κίνα που εκφράζεται στον τόμο της ναυπηγοεπισκευής, των λιμενικών υποδομών και αλλού στην χώρα μας. Γι' αυτό ο Πρέσβης των ΗΠΑ, τόνισε ότι η επένδυση αυτή έχει «στρατηγικούς λόγους» για τη χώρα του, αλλά και «συμβολικούς» και δεν θα αφήσουν τέτοια υποδομή στην Ελλάδα «αναξιοποίητη». Στη βάση αυτή ήδη γίνεται κουβέντα για τα λιμάνια του Βόλου, της Αλεξανδρούπολης και της Καβάλας.

Πίσω επομένως από τα «ταραταζόυμ» κυβέρνησης, πρεσβείας και επιχειρηματικών ομίλων, που επενδύουν για τα κέρδη τους, το «ταμείο» για τους εργαζόμενους βγάζει χειροτέρευση των όρων δουλειάς και βάθεμα της εκμετάλλευσης, ενώ το νησί και οι υποδομές του μπαίνουν στο κάδρο ισχυρών ανταγωνισμών, που λειτουργούν ως μαγνήτης κινδύνων. Πόσο μάλλον που το Νεώριο και οι εγκαταστάσεις του αναμένεται να μετατραπούν σε μια «μικρή Σούδα»...

Το παράδειγμα των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ) και της ΔΕΗ

Το τελευταίο διάστημα μεγάλο προβάδισμα στην αστική επενδυτική ατζέντα έχει πάρει το λεγόμενο «πράσινο New Deal», διεθνώς και στην χώρα μας. Το νέο Εθνικό Σχέδιο της κυβέρνησης για την Ενέργεια και το Κλίμα είναι κομμένο και ραμμένο για να στηρίξει τις νέες κερδοφόρες επενδύσεις των ομίλων, για την δέθεν προστασία του περιβάλλοντος.

Ποια είναι η αλήθεια;

Η «Νέα Πράσινη Συμφωνία», που προωθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και εξειδικεύει η ελληνική κυβέρνηση έχει ως βασικούς στόχους την μεγαλύτερη δυνατή κερδοφόρα επενδυτική διέξοδο σε κεφάλαια, έναντι των ανταγωνιστών της ΕΕ στον τομέα των υδρογονανθράκων - ΗΠΑ και Ρωσίας, και την προώθηση εμπορευμάτων «πράσινης τεχνολογίας» της ΕΕ που έχει συγκριτικό πλεονέκτημα σε αυτά.

Έτσι, μοναδικοί ωφελημένοι, από το σχέδιο «απολιγνιτοποίησης του εγχώριου συστήματος ηλεκτροπαραγωγής έως το 2028» θα είναι, για παράδειγμα, ελάχιστοι μονοπωλιακοί όμιλοι που έχουν ήδη επενδύσει και προετοιμάζουν νέες επενδύσεις στον τομέα της ηλεκτροπαραγωγής, από φυσικό αέριο και ΑΠΕ, καθώς

και όμιλοι που θα επενδύσουν στη Δυτική Μακεδονία, μετά τη διάλυση της βαριάς βιομηχανίας λιγνιτικών σταθμών.

Μεγάλα κέρδη θα αποκομίσουν οι όμιλοι που θα εκμεταλλευτούν το δίκτυο του Διαχειριστή Ελληνικού Δικτύου Διανομής Ηλεκτρικής Ενέργειας (ΔΕΔΔΗΕ), ως βάση για τη μελλοντική ανάπτυξη του δικτύου κινητής

ασύρματης τηλεφωνίας 5^{ης} γενιάς.

Οι τελευταίες εξελίξεις στη ΔΕΗ είναι αποτέλεσμα ακριβώς αυτού του σχεδιασμού. Χιλιάδες απολύσεις, μειώσεις μισθών για τους εργαζόμενους του κλάδου, πανάκριβο ρεύμα για τον λαό και σπατάλη αντί για εξοικονόμηση Ενέργειας θα είναι οι πικροί καρποί της εφαρμογής της «πράσινης συμφωνίας» της ΕΕ στη χώρα μας.

Στη ΔΕΗ σχεδιάζονται περίπου 5000 αποχωρήσεις (εθελούσιες, απολύσεις και συνταξιοδοτήσεις) προσωπικού

Το παράδειγμα της ΛΑΡΚΟ

Τις επόμενες μέρες η κυβέρνηση θα προχωρήσει στην ιδιωτικοποίηση της ΛΑΡΚΟ. Η εξέλιξη αυτή παρουσιάζεται ως μια «ελκυστική επενδυτική λύση» που θα λύσει τα προβλήματα. Συγκεκριμένα, δρομολογείται η υλοποίηση του λεγόμενου «σχεδίου τριχοτόμησης» της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, το οποίο είχε αποδεχτεί και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, σύμφωνα με το οποίο η ΛΑΡΚΟ θα σπάσει σε κομμάτια που θα πωληθούν ξεχωριστά, προκειμένου να γίνουν επιμέρους επενδύσεις.

Τι σημαίνει αυτή η εξέλιξη για τους εργαζόμενους; Καταρχάς οι θέσεις εργασίας τους κρέμονται από μια κλωστή. Ο κάθε όμιλος που θα αγοράσει κάποιο κομμάτι θα προσανατολιστεί σε συγκεκριμένες επιχειρημα-

τικές δραστηριότητες που θα του επιφέρουν κέρδος και δεν θα αναπτύξει το σύνολο των παραγωγικών δραστηριοτήτων που μπορεί να πραγματοποιήσει η ΛΑΡΚΟ. Συγκεκριμένα ο υπουργός Οικονομικών Χρ. Σταϊκούρας, σε συνάντηση τον Νοέμβριο με το Σωματείο Εργαζομένων της ΛΑΡΚΟ δήλωσε: *«Για τις θέσεις εργασίας δεν μπορώ να δεσμευτώ, θα παλέψω να μη χαθεί καμία... Υπό όρους, αν συναινέσετε και εσείς, θα μπορούσα να δώσω και 20 και 30 εκατομμύρια ευρώ για την εξυγίανση της ΛΑΡΚΟ, θα μπορούσαμε να δούμε και οικειοθελείς αποχωρήσεις και μετατάξεις».*

Για τους εργαζόμενους που θα παραμείνουν στην εργασία τους η ιδιωτικοποίηση σημαίνει μεγαλύτερη εκμετάλλευση, χειρότερους όρους δουλειάς, αναφορικά

με τους μισθούς, τα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας, συνολικά τα εργασιακά τους δικαιώματα. Ανάλογη εμπειρία εξάλλου υπάρχει και από άλλους κλάδους που ιδιωτικοποιήθηκαν (π.χ. ναυπηγεία, αεροδρόμια κ.α.).

Τέλος, η ιδιωτικοποίηση της ΛΑΡΚΟ σημαίνει ακόμα μεγαλύτερη καταλήστευση του ορυκτού πλούτου της χώρας μας από επιχειρηματικούς ομίλους, ο οποίος θα αξιοποιηθεί για τα κέρδη τους και όχι για την κάλυψη των λαϊκών αναγκών.

Μόνος φιλολαϊκός δρόμος, ο δρόμος της ανατροπής! Είναι φανερό ότι οι εργαζόμενοι κανένα συμφέρον δεν έχουν από την εφαρμογή αυτής της πολιτικής, από τα λόγια περί «δίκαιης ανάπτυξης» ή «ανάπτυξης για όλους» και τον δρόμο που αυτή θα έρθει. **Όποια κυβέρνηση, ανεξάρτητα «χρωματισμού» τελικά εξυπηρετεί έναν και μόνο στόχο: πώς θα επιτύχει την μέγιστη δυνατή κερδοφορία για το κεφάλαιο. Γι' αυτό άλλωστε και η κριτική του ΣΥΡΙΖΑ απέναντι στην κυβέρνηση σχετικά με τον αναπτυξιακό νόμο ήταν «για το μοντέλο προσέλκυσης επενδύσεων» που επέλεξε η ΝΔ.**

Σήμερα είναι πιο αναγκαίο από ποτέ να δυναμώσει ο αγώνας για την ανατροπή αυτού του σάπιου εκμεταλλευτικού συστήματος. Να δυναμώσει ο αγώνας ενάντια σε κυβερνήσεις, ΕΕ, κεφάλαιο. Χρειάζεται πιο πλατιά, σε κάθε χώρο δουλειάς, νεολαίας, γειτονιά να ανοίξει η συζήτηση για να αποκαλυφθεί για ποιον είναι η σημερινή ανάπτυξη. Περισσότεροι νέοι να πειστούν ότι σήμερα υπάρχουν όλες οι δυνατότητες για να ζήσουμε καλύτερα, να καλύπτουμε όλες τις ανάγκες μας συνδυασμένα, αρκεί να φύγει το κυνήγι του μέγιστου κέρδους από την μέση. Περισσότεροι νέοι, λοιπόν, να πειστούν για την αναγκαιότητα και επικαιρότητα του σοσιαλισμού!

Από την ίδρυση της ΛΑΡΚΟ έως σήμερα οι νεκροί εργάτες ξεπερνούν τους 70

Οι αγώνες για τη ζωή και το μέλλον μας

ΔΕΝ ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΣΤΟΝ «ΓΥΨΟ»

Η κυβέρνηση της ΝΔ με το γελοίο επιχείρημα της «ταλαιπωρίας των πολιτών» που εργάζονται και κυκλοφορούν στο κέντρο της Αθήνας, προωθεί νομοσχέδιο που με ένα «διαδηλωσόμετρο» θα αποφασίζεται κάθε φορά ποια κινητοποίηση θα πραγματοποιείται και με ποιους όρους. Έχει ευρύτερη στόχευση τη διαμόρφωση κλίματος αποδοχής των παρεμβάσεων του αστικού κράτους στο πως διεξάγονται οι αγώνες του

λαού, προσπαθεί να «επενδύσει» στον «κοινωνικό αυτοματισμό». Το δόγμα «νόμος και τάξη», η συνεχής επίθεση σε συνδικαλιστικές και λαϊκές ελευθερίες είναι το αναγκαίο συμπλήρωμα της πολιτικής που καταργεί τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, εντείνει την επίθεση στην Κοινωνική Ασφάλιση, εμπορευματοποιεί την Υγεία και την Παιδεία και βαθαίνει την εμπλοκή στους επικίνδυνους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς.

Ποιος «ταλαιπωρεί», ποιον;

Το νομοσχέδιο προβλέπει ότι ανάλογα με τον όγκο της διαδήλωσης οι διαδηλωτές μπορεί να «πορεύονται» και στο... πεζοδρόμιο. Επιβάλλει την παρουσία «ειδικού δι-αμεσολαβητή» εισαγγελέα σε κάθε διαδήλωση που θα κάνει «αντικειμενική» εκτίμηση του αριθμού των διαδηλωτών. Καθορίζει ότι η πορεία που θα ακολουθήσει η κάθε διαδήλωση πρέπει να είναι έγκαιρα γνωστή στην αστυνομία και να έχει υπεύθυνο με ονοματεπώνυμο ώστε να φέρει την ευθύνη. Τα παραπάνω μέτρα, που η άθλια προπαγάνδα της κυβέρνησης τα παρουσιάζει και σαν «βοήθεια» στους διαδηλωτές, επιχειρούν να τροφοδοτήσουν τον κοινωνικό αυτοματισμό αφού «ντύνονται» με την επιχειρηματολογία ότι έτσι θα αντιμετωπιστεί η «αναδουλειά» των εμπορομάγαζων αλλά και η «ταλαιπωρία» όσων μετακινούνται στο κέντρο.

Η ταλαιπωρία των «μετακινούμενων» οφείλεται στο ότι πάνω από το 50% του στόλου των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς είναι καθηλωμένο λόγω ακαταλληλότητας και έλλειψης ανταλλακτικών, στο ότι υπάρχουν εκατοντάδες κενά στα οργανογράμματα που καθορίζουν το αναγκαίο προσωπικό. Τα μικρομάγαζα του κέντρου φυτοζωούν από τον αδυσώπητο ανταγωνισμό με τα μεγαθήρια του εμπορίου και τη δυσβάσταχτη φοροληστεία που υφίστανται διαχρονικά. Πάει πολύ οι κυβερνήσεις και οι πρωθυπουργοί που εκλέγονται με λιγότερο από το 30% του εκλογικού σώματος να μιλάνε για «μειοψηφίες». Πάει πολύ το σύνολο των αστικών κομμάτων να μιλάει εξ ονόματος της πλειοψηφίας του λαού, όταν με την πολιτική ενίσχυση της καπιταλιστικής κερδοφορίας που όλοι τους προσκυνούν, μόλις 500 επιχειρήσεις κατέγραψαν κέρδη 12 δις ευρώ το 2018 ενώ το 50% των εργαζομένων

αμείβεται με λιγότερα από 800 ευρώ μεικτά. Αυτοί είναι οι «λίγοι» που ταλαιπωρούν τους «πολλούς»...

Δεν επιλέγουμε «αναλογία» καταστολής και ενσωμάτωσης

Η καταστολή και η εργοδοτική τρομοκρατία εντείνονται. Από τη μια μεριά γίνεται χρήση σφαιρών απο καουτσούκ που «προβάρονται» για χρησιμοποίηση ενάντια στους αγώνες του λαού, από την άλλη πληθαίνουν τα φαινόμενα απαγόρευσης επαφής εργαζομένων με συνδικαλιστές. Η κρατική καταστολή εντείνεται ακριβώς γιατί και οι ίδιοι αναγνωρίζουν ότι τα σκληρά αντιλαϊκά μέτρα που απαιτούνται για τη «πολυπόθητη ανάπτυξη» προκαλούν δυσaréσκεια, υπάρχει περίπτωση να οδηγήσουν σε όξυνση της ταξικής πάλης.

Στοιχεία κρατικής καταστολής, πέρα από τα απαράδεκτα φαινόμενα που βλέπουν το φως της δημοσιότητας και συνιστούν κατάφορη προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, είναι η επίθεση στο δικαίωμα στην απεργία, η προσπάθεια να βάλουν στο «χέρι» το συνδικαλιστικό κίνημα, η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, οι νόμοι για τα προσωπικά δεδομένα, οι αλλαγές στους Ποινικούς Κώδικες και άλλα πολλά. Η κυβέρνηση της ΝΔ ζητωκραυγάζει στα αυτιά των εκμεταλλευτών ότι είναι έτοιμη να σαρώσει τα πάντα ώστε να ενισχυθεί το «φιλοεπενδυτικό» κλίμα.

Η κριτική που κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ (και ουσιαστικά υιοθετείται από μια σειρά «αριστερές» δυνάμεις) είναι επικίνδυνη. Παρουσιάζει την κλιμάκωση της καταστολής σαν «ιδεοληψία» της «αυταρχικής Δεξιάς». Ουσιαστικά αν δούμε πίσω από τα μεγάλα λόγια, αυτό στο οποίο ασκεί κριτική είναι οι αναλογίες στο μείγμα καταστολής και ενσωμάτωσης που επιλέγει η ΝΔ, σε αντίθεση με αυτό

που ο ίδιος προτάσσει ώστε να διασφαλίζεται η «κοινωνική συνοχή και ειρήνη». Είναι χαρακτηριστική η εκφραση που χρησιμοποίησε ο Α. Τσίπρας σε άρθρο του στην Αυγή για «ακραία καταστολή» της ΝΔ, δηλώνοντας ουσιαστικά τη συμφωνία του στην αναγκαία κρατική καταστολή απέναντι στον λαό αλλά με περισσότερο «μέτρο!». Το πιο εύκολο θα ήταν να απαριθμήσουμε κάποιες από τις αμέτρητες φορές που με «λόγια και έργα» ο ΣΥΡΙΖΑ έχει συμβάλει στην ένταση της κρατικής καταστολής. Το ουσιαστικό είναι ότι η παντιέρα της «προοδευτικής συμμαχίας ενάντια στην καταστολή» είναι ταυτόχρονα ενταγμένη στην πρόταση για «κυβέρνηση των προοδευτικών δυνάμεων». Το προσωπείο δηλαδή που φοράει ο ΣΥΡΙΖΑ όταν φιγουράρει στα σαλόνια των αστών σαν πιο ικανός να διασφαλίσει την ταξική ειρήνη την ώρα που διεξάγεται πόλεμος των καπιταλιστών εναντίον της εργατικής τάξης και των παιδιών της.

Η ταξική πάλη δεν καταργείται!

Η κλιμάκωση της επίθεσης στο εργατικό λαϊκό-κίνημα έχει στόχευση τις ταξικές δυνάμεις που πασχίζουν για να κερδίσει έδαφος η γραμμή διεκδίκησης των σύγχρονων αναγκών μας. Όσους νόμους και φερμάκια και να βγάλουν ο αγώνας ενάντια στην εξαθλίωση της ζωής της πλειοψηφίας του λαού που επιβάλλει η ένταση της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης δεν θα μπει στον «γύψο». Στην Ελλάδα υπάρχει το ΚΚΕ και η ΚΝΕ, δυνάμεις που συσπειρώνονται στους αγώνες, που έχουν τη θέληση, την αντοχή, την πείρα και την ικανότητα να ανατρέψουν τα αντιδραστικά σχέδια.

Στο δρόμο του αγώνα θα κριθεί το δίκιο του λαού!

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ ΣΥΡΙΖΑ

«Προγραμματική» αντιπολίτευση για τις ανάγκες του κεφαλαίου

Παραφράζοντας ένα τραγούδι παλιάς ελληνικής ταινίας θα λέγαμε πως «η αγάπη (για τα συμφέροντα του κεφαλαίου) θέλει δύο, για να ζεσταθεί». Η κριτική που κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ στα νομοθετήματα και τις εξαγγελίες της κυβέρνησης της ΝΔ (όταν βέβαια δεν τα υπερψηφίζει...) είναι άκρως βολική για το σύστημα. Συμφωνώντας με τον πυρήνα των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων που προχωράει ακάθεκτη η Κυβέρνηση, αναμασά συνεχώς ότι η πολιτική της ΝΔ χαρακτηρίζεται από «ιδεοληψίες της Δεξιάς» και «ιδεολογικές εμμονές στον ακραίο νεοφι-

λελευθερισμό». Ο λαός και η νεολαία μπορούν πλέον να διαμορφώσουν κριτήριο για τον «προοδευτισμό» του ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο από την περίοδο της κυβερνητικής του θητείας. **Οι θέσεις και οι προτάσεις του**, όπως συνολικά αποτυπώνονται στο πρώτο εξάμηνο διακυβέρνησης της ΝΔ, **είναι ένα «μουσικό χαλί» πλήρως εναρμονισμένο στα γούστα των μονοπωλιακών ομίλων.** Αναγκαίο συμπλήρωμα στο αφήγημα που θέλει ο λαός να θεωρεί μονόδρομο τη ζωή μέσα στην καπιταλιστική βαρβαρότητα.

«Υγιείς» εκμεταλλευτές...

Το νομοσχέδιο της κυβέρνησης με τίτλο «Επενδύω στην Ελλάδα και άλλες διατάξεις» ενσωμάτωσε μια σειρά από αντιδραστικές διατάξεις που αφορούσαν από την ελευθερία των επιχειρηματικών ομίλων να μολύνουν το περιβάλλον και να υποβαθμίζουν την ποιότητα ζωής ολόκληρων περιοχών, μέχρι την περαιτέρω προσπάθεια να μπει στο γύψο το συνδικαλιστικό κίνημα. Η ουσία της κριτικής που άσκησε ο ΣΥΡΙΖΑ αφορούσε ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο ήταν «αντιαναπτυξιακό», δεν ικανοποιούσε την «υλοποίηση ενός πλέγματος μεταρρυθμίσεων για την τόνωση των επενδύσεων». Οι Συριζαίοι βουλευτές βγαίνουν στα κάγκελα για το γεγονός πως η πολιτική της ΝΔ δεν ενισχύει τους «υγιείς» επιχειρηματίες... **Οι επενδύσεις είτε με «μπλε» είτε με «ροζ» απόχρωση θα έχουν πάντα ως προϋπόθεση τσακισμένα τα δικαιώματα των εργαζομένων και προκλητικές ελαφρύνσεις για το κεφάλαιο.** Είτε λοιπόν η «ανάπτυξη για όλους» της ΝΔ, είτε η «δίκαιη» του ΣΥΡΙΖΑ προϋποθέτει, όπως αποτυπώνεται και στα πρόσφατα στοιχεία, ότι ένας στους πέντε μισθωτούς θα έχει μισθό κάτω από 500 ευρώ μεικτά και ότι 6 στις 10 νέες θέσεις εργασίας θα είναι μερική απασχόληση!

Μην μας κλέβεται τη δόξα...

Σε άρθρο του στην πρωτοχρονιάτικη «Αυγή» ο πρώην πρωθυπουργός Α.Τσίπρας θύμισε λίγο από Α. Γεωργιάδη και τα «δεν θέλω να μου κλέψει τη δόξα η τρόικα», στα ζητήματα που αφορούν την πολιτική εμπλοκής στους επικίνδυνους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς. Έτσι αφού υπερασπίστηκε σαν «δικά του παιδιά» την άθλια συμφωνία για την αναβάθμιση της στρατιωτικής συνεργασίας με τις ΗΠΑ (που έφερε η ΝΔ για κύρωση από τη Βουλή παραμονή Χριστουγέννων) και την προεργασία για την υπογραφή της διακρατικής συμφωνίας Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ για τον αγωγό «EastMead», «βάφτισε» πατριωτισμό την υπηρέτηση των στόχων της αστικής τάξης. Κάλεσε την κυβέρνηση της ΝΔ να ζητήσει επιπλέον ανταλλάγματα από τις ΗΠΑ για τις «υπηρεσίες» που τους παρέχει η χώρα αλλά και να προχωρήσει σε μέτρα που θα διασφαλίσουν τη χάραξη μιας «εθνικής στρατηγικής». **Είτε από του κυβερνητικούς θώκους είτε από τα έδρανα της αξιωματικής αντιπολίτευσης ο ΣΥΡΙΖΑ διατρανώνει το πόσο χρήσιμος μπορεί να είναι στο να διασφαλίζει τα γεωπολιτικά συμφέροντα της ελληνικής αστικής τάξης, βάζοντας τον ελληνικό λαό στο στόχαστρο των ιμπεριαλιστών.**

Ασκώντας... «πίεσεις» στον Αμερικάνο πρέσβη και «alterego» κυβέρνησης και αξιωματικής αντιπολίτευσης Τζέφρι Πάιατ

«Δίκαιη» αναδιανομή του πλούτου ...

Στα μέσα Δεκεμβρίου ψηφίστηκε ο προϋπολογισμός για το 2020. Η όλη αντιπαράθεση αφορούσε τη διαχείριση των πρωτογενών πλεονασμάτων, στη βάση του δημοσιονομικού χώρου που κάθε φορά υπάρχει. Ένας δημοσιονομικός χώρος που προϋποθέτει ότι για το 2020 οι συνολικοί φόροι αυξάνονται κατά 800 εκατομμύρια ευρώ, ενώ οι φοροελαφρύνσεις για το κεφάλαιο προσεγγίζουν τα 500 εκατομμύρια. Αφού δηλαδή ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ συμφωνούν ότι η ουσία του προϋπολογισμού είναι κάθε φορά μέσω της φοροαφαίμαξης των λαϊκών στρωμάτων να εξασφαλίζεται η περεταίρω διανομή κάθε είδους «μποναμάδων» στους μεγάλους ομίλους, η συζήτηση περιστράφηκε στο **ποιος από τους δύο μπορεί να είναι πιο αποτελεσματικός διαχειριστής της ακραίας φτώχειας που γεννά η πολιτική στήριξης της καπιταλιστικής κερδοφορίας.** Η κριτική που ασκούν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ μεταφράζεται στο ότι πρέπει να υπάρχουν περισσότεροι μηχανισμοί που θα τα «παίρνουν» από τους φτωχούς για να μοιράζουν επιδόματα στους φτωχότερους ώστε να διασφαλίζεται η πολυπόθητη «κοινωνική συνοχή».

Το ένα χέρι νίβει τ' άλλο και τα δυο το πρόσωπο

Με αφορμή τον εκβιασμό της ΝΔ για πιθανότητα πρόωρων εκλογών αν δεν υπερψηφιστεί η πρόταση της για αλλαγή του εκλογικού νόμου, ο ΣΥΡΙΖΑ πήρε την καλύτερη «πάσα» και ξεκίνησε τα περί «κυβέρνησης συνεργασίας όλων των προοδευτικών δυνάμεων»... Αυτά τα «ΠΑΣΟΚικά», δικαιολογημένα θα έλεγε κανείς, του «βγαίνουν» πιο εύκολα τώρα που έχουν μαζέψει όλο τα στελέχη από το βαθύ ΠΑΣΟΚ του παρελθόντος. Πλέον υπάρχει πείρα από τα «έργα» του ΣΥΡΙΖΑ τόσο από την περίοδο διακυβέρνησης του με τους ακροδεξιούς ΑΝΕΛ, όσο και από την τελευταία περίοδο που είναι στην αξιωματική αντιπολίτευση.

Άλλωστε, όπως «εμβληματικά» παρουσιάζεται και στο προαναφερθέν άρθρο του Α. Τσίπρα, σε όλα τα σημαντικά για το κεφάλαιο ζητήματα υπάρχει «σύμπνοια» όλων των αστικών κομμάτων. Η «κριτική» που «προειδοποιεί» ο πρώην Πρωθυπουργός ότι θα κάνει αφορά την πολύ βολική αντιπαράθεση για το ποιος είναι περισσότερο ή λιγότερο διεφθαρμένος και ποιο είναι το κατάλληλο μείγμα καταστολής και ενσωμάτωσης που πρέπει να εφαρμόζεται για να διατηρείται ο λαός υποταγμένος. Άρα μια χαρά θα μπορούσαν ακόμα και να συγκυβερνήσουν ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ... **Ο λαός έχει μπροστά του πραγματικά μόνο μια επιλογή, για να ανοίξει ο δρόμος ενός ελπιδοφόρου μέλλοντος.** Τη μαχητική συμπόρευση με το ΚΚΕ και την ΚΝΕ, κόντρα στους «μονόδρομους» του κεφαλαίου και των αστικών κομμάτων.

ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

Επαγρύπνηση και αγώνας

για να μην περάσει

το «ξέπλυμα» των ναζιστών!

Με την αγόρευση της εισαγγελέα, Αδαμαντίας Οικονόμου, συνεχίστηκε το προηγούμενο διάστημα η δίκη της ναζιστικής - εγκληματικής Χρυσής Αυγής. Η εισαγγελική πρόταση για αθώωση της ηγεσίας της Χρυσής Αυγής και όλων των κατηγορούμενων, πλην του δολοφόνου του Παύλου Φύσσα, Γ. Ρουπακιά, προκαλεί βάνουσα το λαϊκό αίσθημα και τα θύματα των αμέτρητων επιθέσεων της Χρυσής Αυγής. Είναι ανατριχιαστικά και δικαιολογημένα τα λόγια που απηύθυνε η **Μάγδα Φύσσα** προς

την εισαγγελέα αμέσως μετά την αγόρευσή της: «Στις 18 του μήνα ο Παύλος κλείνει 75 μήνες νεκρός. Τελικά σήμερα τον ξαναμαχαιρώσατε; Αιμορραγεί η πληγή του».

Πρόκειται για μια **εξέλιξη που μυρίζει συγκάλυψη** και την επιδίωξη να επιστραφούν οι φασίστες «άσιπλοι» και «αμόλυντοι» στην κοινωνία για να συνεχίσουν την εγκληματική τους δράση εις βάρος εργαζομένων, μεταναστών, όποιου αγωνίζεται και όποιου αυτοί θεωρούν εχθρό για τα συμφέροντα που εκπροσωπούν.

«Δεν είδε» και «δεν άκουσε» - υιοθέτησε την επιχειρηματολογία των χρυσαυγιτών

Στις 8 ώρες της αγόρευσής της, η εισαγγελέας υιοθέτησε ουσιαστικά όλη την επιχειρηματολογία του Μιχαηλιάκου και των ηγετικών στελεχών της Χρυσής Αυγής και την πήγε ακόμα παραπέρα. Έκλεισε τα μάτια σε όλα τα στοιχεία (βίντεο, φωτογραφίες, συνομιλίες, ευρήματα, μαρτυρίες) που έχουν έρθει στο φως μέσα στα 4,5 χρόνια που διεξάγεται η δίκη και αποδεικνύουν πέρα από κάθε αμφιβολία: Τον ναζιστικό χαρακτήρα της Χρυσής Αυγής, τις εγκληματικές της ενέργειες και την άμεση σύνδεσή τους με αυτόν ακριβώς τον χαρακτήρα, την προαναγγελία δολοφονικών επιθέσεων ακόμα και με δημόσιες δηλώσεις ηγετικών στελεχών (με πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα τις επιθέσεις στους κομμουνιστές συνδικαλιστές και τους Αιγύπτιους ψαράδες στο Πέραμα), την ιεραρχική της δομή, το γεγονός ότι τίποτα δεν γινόταν χωρίς την έγκριση της ηγεσίας, την τακτική της στοχοποίησης θυμάτων κ.λπ.

Η εισαγγελέας Αδαμαντία Οικονόμου

Απέναντι σε όλα αυτά, αντιμετώπισε την κάθε ναζιστική επίθεση σαν τυχαίο και απομονωμένο περιστατικό και κατέληξε σε μια πρόταση η λογική της οποίας συνοψίζεται στην εξωφρενική φράση της: «**Η ηγεσία δεν γνώριζε, δεν έδινε εντολή, δεν υπήρχε σχεδιασμός**». Αντιμέτωπος τη ναζιστική - εγκληματική οργάνωση σαν ένα οποιοδήποτε πολιτικό κόμμα (που ακόμα και να είναι ναζιστικό αυτό «είναι ποινικά αδιάφορο», όπως είπε...) και έφτασε να αναρωτηθεί «*τι όφελος θα είχε*» από μία δολοφονία σε κοινή θέα! *Λες και είναι η πρώτη φορά στην ιστορία που οι ναζί διαπράττουν εγκλήματα «σε κοινή θέα», λες και δεν ήταν πάντα η επιβολή κλίματος τρομοκρατίας ένας από τους βασικούς τους σκοπούς για λογαριασμό των αφεντικών τους, των καπιταλιστών.*

Λογικό και επόμενο ήταν, μετά από μια τέτοια εισαγγελική πρόταση οι χρυσαυγίτες να αναθαρρήσουν, να βγουν από τις τρύπες τους, **με τον αρχηγό τους να δηλώνει με μήνυμά του στο «twitter»:** «*Η Χρυσή Αυγή δεν είναι εγκληματική οργάνωση. Το πολιτικό τοπίο στην Ελλάδα θα ήταν πολύ διαφορετικό σήμερα, εάν επί 6 ολόκληρα χρόνια κάποιος δεν «κανιβαλίζαν» διά του Τύπου το Κίνημά μας. Η ώρα της δικαίωσης όμως πλησιάζει...*»

Στα χέρια του λαού και της νεολαίας η «καταδίκη» και απομόνωση των ναζί

Ο αγώνας για να καταδικαστούν και δικαστικά οι φασίστες για τα εγκλήματά τους δεν τελείωσε, άλλωστε αρμόδιοι για την τελική απόφαση του δικαστηρίου, που αναμένεται σε λίγους μήνες είναι οι δικαστές.

Η ίδια η εισαγγελική πρόταση, όμως, προσφέρεται για χρήσιμα συμπεράσματα. Αναδεικνύει με τον πιο τρανταχτό τρόπο ότι δεν μπορεί να υπάρχει **καμία επανάπαυση και καμία αυταπάτη** ότι το αστικό κράτος θα αντιμετωπίσει οριστικά το τέρας του φασισμού. Είναι οι καπιταλιστές, το κράτος τους και οι μηχανισμοί τους που θρέφουν τους φασίστες, που όταν τους έχουν ανάγκη τους ενισχύουν και τους αμολάνε ενάντια στον λαό και όταν εκτιμήσουν ότι πρέπει να τους μαζέψουν, το κάνουν. Αυτοί είναι άλλωστε που τους ανέχονταν για δεκαετίες, που έκλειναν τα μάτια στα εγκλήματά τους, που συνδιαλέγονταν μαζί τους. Όλα τα αστικά κόμματα έχουν κατά καιρούς επιδοθεί στο ψάρεμα στα «βρωμόνερα» του εθνικισμού και του φασισμού. Όλες οι τελευταίες κυβερνήσεις έχουν ευθύνη για την απαράδεκτη καθυστέρηση της έναρξης και ολοκλήρωσης της δίκης, που έχει σαν αποτέλεσμα οι εγκληματίες χρυσαυγίτες να κοιμούνται αμέριμνοι στα σπίτια τους. Είναι προφανές ότι θέλουν να τους έχουν διαθέσιμους για να τους αξιοποιήσουν και στο μέλλον.

Αυτά τόνιζε πάντα το ΚΚΕ, ακόμα και μετά τις πρόσφατες εκλογές, όταν η Χρυσή Αυγή έμεινε εκτός Βουλής. Αυτό που τώρα χρειάζεται είναι να δυναμώσει ο αγώνας για την απομόνωση των ναζί, της εγκληματικής τους ιδεολογίας και όσων τους κάνουν πλάτες σε κάθε χώρο δουλειάς, μόρφωσης και γειτονιά. Να πληθύνουν οι εστίες αντίστασης στη γενικευμένη επίθεση στα δικαιώματα της νεολαίας, να μπουν στο προσκήνιο οι σύγχρονες ανάγκες της. **Να μπει στο στόχαστρο των αγώνων ο πραγματικός αντίπαλος: Το καπιταλιστικό σύστημα που γεννά και θρέφει τον φασισμό.**

ΠΡΟΣΕΧΘΕ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ-ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ: "ΕΔΩ ΠΟΥ ΞΕΚΙΝΑ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ"

Δε θέλουμε μόνο το μπάλωμα, θέλουμε ολόκληρο το ρούχο. Δε θέλουμε μόνο τη μπουκιά, θέλουμε όλο το καρβέλι. Δε θέλουμε μόνο τη δουλειά, θέλουμε όλο το εργοστάσιο. Το κάρβουνο, το σίδηρο, την εξουσία. Αυτά είναι που θέλουμε.

Μπέρτολτ Μπρεχτ

Πώς θα είναι η κοινωνία στην οποία όλη την εξουσία θα την έχει η εργατική τάξη;

Η κοινωνία για την οποία παλεύει το ΚΚΕ και η ΚΝΕ είναι ο σοσιαλισμός-κομμουνισμός. Πρόκειται για μια κοινωνία εντελώς διαφορετική από τη σημερινή καπιταλιστική κοινωνία. Είναι η κοινωνία που θα οικοδομήσει ο επαναστατημένος λαός, αφού πρώτα έχει πάρει στα χέρια του την εξουσία από τους καπιταλιστές.

Καταλαβαίνουμε πως δεν μπορούμε από πριν να ξέρουμε ή να προκαθορίσουμε την κάθε λεπτομέρεια αυτής της νέας κοινωνίας. Όμως, το Κόμμα μας στο Πρόγραμμα του έχει καθορίσει τα βασικά χαρακτηριστικά της σοσιαλιστικής κοινωνίας.

Αυτή η κοινωνία, με αυτά τα χαρακτηριστικά είναι η μόνη που απελευθερώνει πραγματικά τον άνθρωπο και τις δυνατότητες του. Αξιοποιεί την πρόοδο της επιστήμης και της τεχνολογίας για να βελτιώνει τη ζωή των πολλών: να παράγονται όσα έχουμε ανάγκη, σε λιγότερο χρόνο και με λιγότερο κόπο, και όχι για να βγάζουν κέρδη οι λίγοι. Για αυτό και χρειάζεται τις δυνάμεις και τις ικανότητες όλων μας, τις αξιοποιεί και τους δίνει πραγματική ώθηση. Στον σοσιαλισμό κανένας δεν είναι - ούτε αισθάνεται- περιττός.

Σκέψου: Πόσο θα άλλαζε η ζωή των ανθρώπων, αν η επιστήμη και η τεχνολογία δεν χρησιμοποιούνταν για να βγάζουν κέρδη οι λίγοι; Αλλά και πόσο περισσότερο θα αναπτυσσόταν, αν δεν είχε σκοπό το κέρδος;

Ποια είναι αυτά;

- **Ο πλούτος ανήκει σ' αυτούς που τον παράγουν.** Είναι ιδιοκτησία της κοινωνίας τα εργοστάσια, τα μέσα μεταφοράς, τα μέσα επικοινωνίας, η ενέργεια, οι πρώτες ύλες, η γη κ.λπ. Όλοι εργάζονται για το σύνολο της κοινωνίας. Και οι κόποι όσων εργάζονται δεν γίνονται βίλες και γιοτ για τους πλούσιους, αλλά σχολεία, θέατρα, γήπεδα, βιβλιοθήκες, οτιδήποτε μπορεί να κάνει καλύτερη τη ζωή τους!
- **Η κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.** Δε ζει κανείς από τον κόπο και σε βάρος του άλλου. Στην κοινωνία αυτή, οι εργαζόμενοι δουλεύουν πια, όχι για τα αφεντικά τους, αλλά για την κάλυψη των αναγκών της κοινωνίας, και κατ' επέκταση των ίδιων. Απαγορεύεται να έχει κάποιος στην ιδιοκτησία του μία τράπεζα ή ένα εργοστάσιο. Όπως επίσης απαγορεύεται κάποιος να βάζει άλλους να δουλεύουν για τον εαυτό του και αυτός να ζει παρασιτικά εις βάρος τους.
- **Η εργασία όλης της κοινωνίας δε γίνεται πια με σκοπό να συγκεντρώνονται κέρδη για τους λίγους, αλλά για τις ανάγκες των πολλών.** Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι εξετάζουν τι ανάγκες έχουν, συναποφασίζουν, σχεδιάζουν πώς θα τις καλύψουν και κατόπιν κάνουν το σχέδιο πράξη! Αυτοί αποφασίζουν τι θα παραχθεί, πόσο, πού και από ποιον (για παράδειγμα πόσους επιστήμονες και πόσους εργάτες χρειάζεται κ.ά.). Τώρα πια κανένας δεν εργάζεται για να κερδίζει κάποιος άλλος, αλλά μόνο για να καλύψει τις ανάγκες όλης της κοινωνίας που όλο και αυξάνονται. Οι βασικές ανάγκες (τροφή, υγεία, στέγαση, παιδεία) όλων των μελών της σοσιαλιστικής κοινωνίας καλύπτονται δωρεάν. Κι επιπλέον, καθένας που εργάζεται παίρνει μια αμοιβή ανάλογη με τον χρόνο της εργασίας του.

Έχει υπάρξει ποτέ σοσιαλισμός;

Μόλις 100 χρόνια πριν, το 1917 στη Ρωσία, γεννήθηκε το πρώτο σοσιαλιστικό κράτος των εργατών στον κόσμο, η Σοβιετική Ένωση (ΕΣΣΔ), μετά τη σοσιαλιστική Οκτωβριανή Επανάσταση. Η πρώτη αυτή προσπάθεια της ανθρωπότητας να προχωρήσει προς τα μπροστά χάρισε ένα πολύ ανώτερο επίπεδο ζωής για τον λαό αυτής της χώρας. Η προσφορά της σοσιαλιστικής κοινωνίας δεν μπορεί να συγκριθεί ακόμα και με την πιο ανεπτυγμένη καπιταλιστική χώρα σήμερα...

«Παλεύουμε για να καταργηθεί μια για πάντα η καταραμένη φόρμουλα "ο καθένας για τον εαυτό του και ο θεός για όλους". Παλεύουμε για να γίνει έθιμο ο κανόνας: "όλοι για τον έναν και ο ένας για όλους".»

B.I. Λένιν

ΔΕΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟ!

«...Στο ένα έχτο της γης, στη Σοβιετική Ένωση. Εκεί που οι μάζες ανεβήκανε στο φως».

Πώς ασκείται η εξουσία στη σοσιαλιστική κοινωνία;

«Κανένα δημοκρατικό καθεστώς δεν μπορεί να εκπληρώνει σε απόλυτο βαθμό γνήσια και επαρκή εκπροσώπηση και επομένως συμμετοχή, δημοσιότητα και διαβούλευση, έλεγχο στην άσκηση της εξουσίας και να εξασφαλίζει πλήρως τις αρχές της ελευθερίας, της ισότητας και της αλληλεγγύης.»

Σύγχρονος Κόσμος, Πολίτης και Δημοκρατία (Β' Λυκείου)

Και όμως γίνεται!

Η σοσιαλιστική κοινωνία είναι ανώτερου τύπου δημοκρατία. Ο λαός και η νεολαία συμμετέχουν κάθε μέρα στην άσκηση και τον έλεγχο της εξουσίας. Εξασφαλίζεται η ολόπλευρη μόρφωση, η διεύρυνση του ελεύθερου χρόνου των εργαζομένων, για να συμβάλλουν στην ουσιαστική συζήτηση, να συμμετέχουν στον έλεγχο και την άσκηση της εξουσίας τους, της εργατικής διακυβέρνησης. Η συμμετοχή στην εργατική εξουσία ξεκινά από τους χώρους δουλειάς, τις παραγωγικές μονάδες, με εκλεγμένους ανακλητούς αντιπροσώπους, και επεκτείνεται σε κάθε κλάδο και περιοχή. Στα εκλεγμένα όργανα της εξουσίας μετέχουν εκπρόσωποι των εργαζομένων από τις παραγωγικές μονάδες και διασφαλίζεται η συμμετοχή των συνεταιρισμένων αγροτών των περιοχών, των φοιτητών, των συνταξιούχων κ.λπ. Ακόμα και στο ανώτατο όργανο εξουσίας για το σύνολο της χώρας, οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι - βουλευτές δεν είναι μόνιμοι, αλλά ανακλητοί, δεν πληρώνονται....

Σοσιαλιστική δημοκρατία

Σημερινή Δημοκρατία

Battle επιχειρημάτων...

Στη Σοβιετική Ένωση, το πρώτο σοσιαλιστικό κράτος, υπήρξε ορμητική είσοδος της πλειοψηφίας της εργατικής τάξης, που ως τότε βρισκόταν υπό την πιο βάνουση καταπίεση, στην άσκηση της εξουσίας. Η μεγάλη ενεργή λαϊκή συμμετοχή εκφράστηκε σε επαναστατικούς θεσμούς, τα ξακουστά σοβιέτ εργατών, αγροτών και στρατιωτών. Εκεί εξασφαλιζόταν η ουσιαστική συμμετοχή με εκλεγμένους και ανακλητούς αντιπροσώπους και όχι η τυπική, όπως συμβαίνει στα "κοινοβουλευτικού" τύπου αντιπροσωπευτικά σώματα.

Η αστική δημοκρατία υπηρετεί τους καπιταλιστές και τα κέρδη τους. Είναι η δημοκρατία που σέρνει τους μαθητές στα δικαστήρια επειδή σήκωσαν κεφάλι, που καταδικάζει ως παράνομες τις απεργίες των εργαζομένων για μια ζωή με δικαιώματα. Από τη μια κατοχυρώνει την εκμετάλλευση των εργαζομένων από τους καπιταλιστές, ενώ από την άλλη δίνει την "ελευθερία" στον λαό να ψηφίζει ανά κάμποσα χρόνια για το ποιο κόμμα των εκμεταλλευτών θα τον κυβερνά. **Στην τελική, ας σκεφτούμε κάτι αρκετά απλοϊκό. Δεν υπάρχουν εκλογές που ψηφίζει ο λαός αν θέλει ή όχι την εκμετάλλευση.**

«Η μια κυβέρνηση να διαδέχεται την άλλη, αλλά οι συνταγματάρχες να παραμένουν συνταγματάρχες, οι κεφαλαιοκράτες κεφαλαιοκράτες, οι πλούσιοι να παραμένουν πλούσιοι και οι φτωχοί φτωχοί».

«Ο Λένιν τον Οκτώβρη»

«Τα σοβιέτ ήταν ένα σώμα χωρίς προηγούμενο στην ιστορία. Λαϊκή αντιπροσώπευση, που δεν εκλέχτηκε με μυστική ψηφοφορία και προκαθορισμένες λίστες. Στην αυλή του εργοστασίου μαζεύτηκαν οι εργάτες, στους στρατώνες οι στρατιώτες. Το ζήτημα κατά τον Λένιν ήταν ο λαός προσωπικά να μετέχει στην εξουσία, στη νομοθέτηση και στην εκτέλεση των νόμων εξίσου με την ψήφο του και την εργασία του.»

«Ο Λένιν τον Οκτώβρη»

Γιατί, όμως ακούμε συχνά πως στη Σοβιετική Ένωση δεν υπήρχε ελευθερία;

Πώς φανταζόμαστε έναν ελεύθερο άνθρωπο; Θα απαντήσουμε μάλλον... ελεύθερος είναι αυτός που κάνει ό,τι θέλει. Και πώς καθορίζεται αυτό το «ό,τι θέλει»;

Στον καπιταλισμό εμείς, οι πολλοί, είμαστε ελεύθεροι να κάνουμε, τυπικά, ό,τι θέλουμε... στα όρια, όμως, που μας βάζει το σύστημα των λίγων...

Ας σκεφτούμε...

Τι είναι ελεύθερος να κάνει ένας νέος σήμερα; Μπορεί να μορφωθεί ολοκληρωμένα, αναπτύσσοντας τις κλίσεις και τα ταλέντα του, ώστε να επιλέξει με βάση αυτά τι θα σπουδάσει; Μπορεί να σπουδάσει χωρίς να βάλει βαθιά το χέρι στην τσέπη; Μπορεί να πάει με την οικογένειά του διακοπές, αν δεν το αντέχει το πορτοφόλι τους; Ποια ελευθερία έχει το 40% των νέων που είναι άνεργοι;

Ακόμα περισσότερο, πόση ελευθερία μας δίνεται όταν κάθε φορά που αμφισβητούμε το σύστημα και την εξουσία των λίγων, μας χαρακτηρίζουν ουτοπιστές;

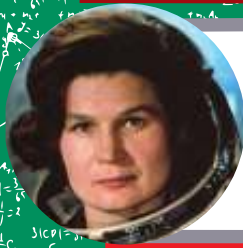
«Πολλοί (Πλάτων, ουτοπιστές σοσιαλιστές, Μαρξ κ.λπ..) οραματίστηκαν μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας, αλληλεγγύης και δικαιοσύνης. Πολλοί κατά καιρούς διακήρυξαν ότι θα εφαρμόσουν αυτά τα οράματα. Όμως, τα οράματα αποδείχτηκαν στην πράξη εφιάλτες. Χαρακτηρίστηκαν σοσιαλιστικά και δημοκρατικά τα πιο δικτατορικά και καταπιεστικά καθεστώτα.»

Πολιτική Παιδεία (Β' Λυκείου)

Ψάξ' το παραπάνω

Απαντούν για εμάς...

Η Βαλεντίνα Τερεσκόβα, η πρώτη γυναίκα αστροναύτης σε ολόκληρο τον κόσμο που ταξίδεψε στο διάστημα το 1963, ήταν μια νεαρή εργάτρια υφαντουργίας, κόρη μετανάστη οδηγού τρακτέρ. Για χόμπι είχε να κάνει ρίψεις με αλεξίπτωτο από το 1959 στην τοπική αερολέσχη σε μια πόλη της κεντρικής Ρωσίας. Επιλέχθηκε και εκπαιδεύτηκε για αστροναύτης, κάνοντας αίτηση στο διαστημικό πρόγραμμα....

«Οι Σοβιετικοί συνθέτες έχουν όλες τις ευκαιρίες να δώσουν μεγάλα έργα. Ουδέποτε υπήρξε άλλη εποχή ή άλλος τόπος, όπου ένας συνθέτης να μπορεί ήσυχος να γράψει μια σονάτα ή ένα κουαρτέτο, ξέροντας ότι είναι οικονομικά εξασφαλισμένος».

Ντμίτρι Σοστακόβιτς (1906-1975, Σοβιετικός συνθέτης)

«Πιστεύω πως η πρώτη δικαιοσύνη είναι η σωστή διανομή τού ψωμιού, Πιστεύω πως η πρώτη πρόοδος είναι η αύξηση παραγωγής ψωμιού για όλους, Πιστεύω πως το πρώτο χρέος μας είναι η ειρήνη, Πιστεύω πως η πρώτη ελευθερία μας δεν είναι η μοναξιά μας, αλλά η συντροφικότητα μας...»

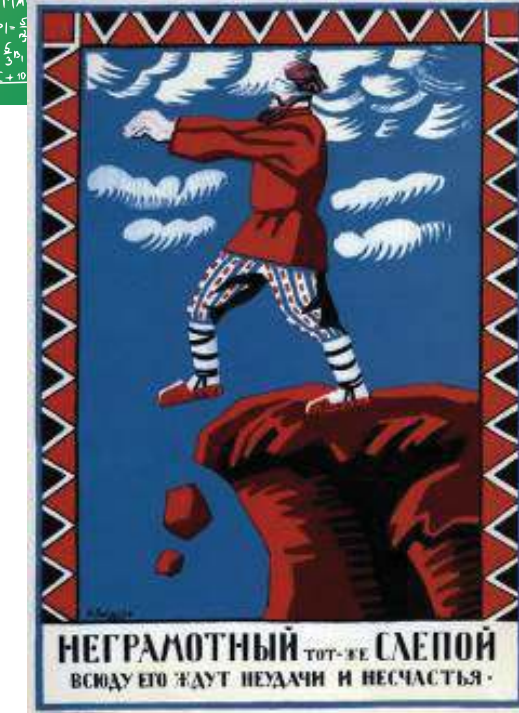
Γιάννης Ρίτσος

Η σοσιαλιστική κοινωνία είναι μια κοινωνία που «...η ελεύθερη ανάπτυξη του καθενός είναι η προϋπόθεση για την ελεύθερη ανάπτυξη όλων».

(Από το «Μανιφέστο του Κομμουνιστικού Κόμματος», Κ. Μαρξ, Φρ. Ένγκελς)

Το σχολείο στον σοσιαλισμό... το πιο τρενό μας επιχείρημα...

1920 Ο αναλφάβητος άνθρωπος είναι σαν τον τυφλό.

Η ελευθερία στον σοσιαλισμό είναι πιο ουσιαστική και πιο βαθιά από οποιαδήποτε άλλη "ελευθερία" γνώρισε ως σήμερα η ανθρωπότητα.

Πραγματικά ελεύθερος είναι ο άνθρωπος που γνωρίζει καλά την πραγματικότητα, τους νόμους κίνησης του κόσμου, το δρόμο που οδηγεί προς τα "μπρος". Αυτός που μπορεί, γνωρίζοντας όλα αυτά, χωρίς να έχει πια εμπόδια από τους λίγους,

να προοδεύσει, να κατακτήσει τα όνειρά του, να βελτιώσει τη ζωή του μέσα στο κοινωνικό σύνολο. Αυτό που απαγορεύεται είναι η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Μπαίνει "τέρμα" στο να κάνουν κουμάντο στις ζωές και στα όνειρα των πολλών οι λίγοι. Για αυτό και σοσιαλισμός σημαίνει ελευθερία.

ΕΣΣΔ: Το τέλος μιας ουτοπίας ή η φωτεινή αρχή που έδειξε τον δρόμο;

Σίγουρα υπάρχουν πολλές απορίες για την αιτία που δεν υπάρχει πια η Σοβιετική Ένωση. Το Κόμμα μας όλα αυτά τα χρόνια που πέρασαν από το μακρινό 1989-1991 μελέτησε και μελετά τις αιτίες της ανατροπής του σοσιαλιστικού κράτους για να βγάλει πολύτιμα συμπεράσματα και να δώσει απαντήσεις.

Αυτό που απέτυχε δεν ήταν ο σοσιαλισμός. Το πρώτο σοσιαλιστικό κράτος σε ολόκληρο τον κόσμο, και το Κομμουνιστικό Κόμμα των μπολσεβίκων βρέθηκαν αντιμέτωποι με πολλά νέα και σύνθετα καθήκοντα στην προσπάθεια τους να ξεμπερδέψουν με το "μικρόβιο" του παλιού

εκμεταλλευτικού συστήματος. Οι πρώην καπιταλιστές δεν δέχονται εύκολα την ήττα τους. Προσπαθούν να επιβάλουν την επιστροφή στην εκμετάλλευση με κάθε τρόπο. Το εργατικό κράτος, με την καθοδήγηση του ΚΚ πρέπει να πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα ενάντια σε αυτήν την επίθεση, να προχωρά περισσότερο ο σοσιαλισμός.

Έχουμε βγάλει τεράστια πείρα από την πρώτη «έφοδο στον ουρανό» για να μην κάνουμε τα ίδια λάθη που έδωσαν αέρα στις δυνάμεις της αντεπανάστασης και οδήγησαν τελικά στην ανατροπή της ΕΣΣΔ.

ΚΡΑΤΗΣΕ ΤΟ...

Ο καπιταλισμός χρειάστηκε περίπου 4 αιώνες (!) για να εδραιωθεί στην εξουσία. Τα πρώτα βήματα της αστικής τάξης έγιναν στις εμπορικές πόλεις της Βόρειας Ιταλίας τον 14^ο αιώνα, ενώ η κυριαρχία της άρχισε με τις αστικές επαναστάσεις του 18^{ου}-19^{ου} αιώνα.

ΣΚΕΨΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΟ!

Σήμερα, το 66% όσων έζησαν στην ΕΣΣΔ και των παιδιών τους δηλώνουν πως θα ήθελαν να ζούσαν στον σοσιαλισμό. Το 51% των νέων στην Αμερική, στο πιο ισχυρό καπιταλιστικό κράτος στον κόσμο, δηλώνει πως «βλέπει» θετικά το σοσιαλισμό.

Είναι λογικός, καθένας τον καταλαβαίνει. Ειν' εύκολος.

Οι πλίθιοι πλίθιο τον αποκαλούνε, και οι βρωμεροί τον λένε βρωμερό.

Αυτός είναι ενάντια στη βρωμιά και την πλιθιότητα.

Οι εκμεταλλευτές έγκλημα τον ονοματίζουν.

Αλλά εμείς ξέρουμε: είναι το τέλος κάθε εγκλήματος.

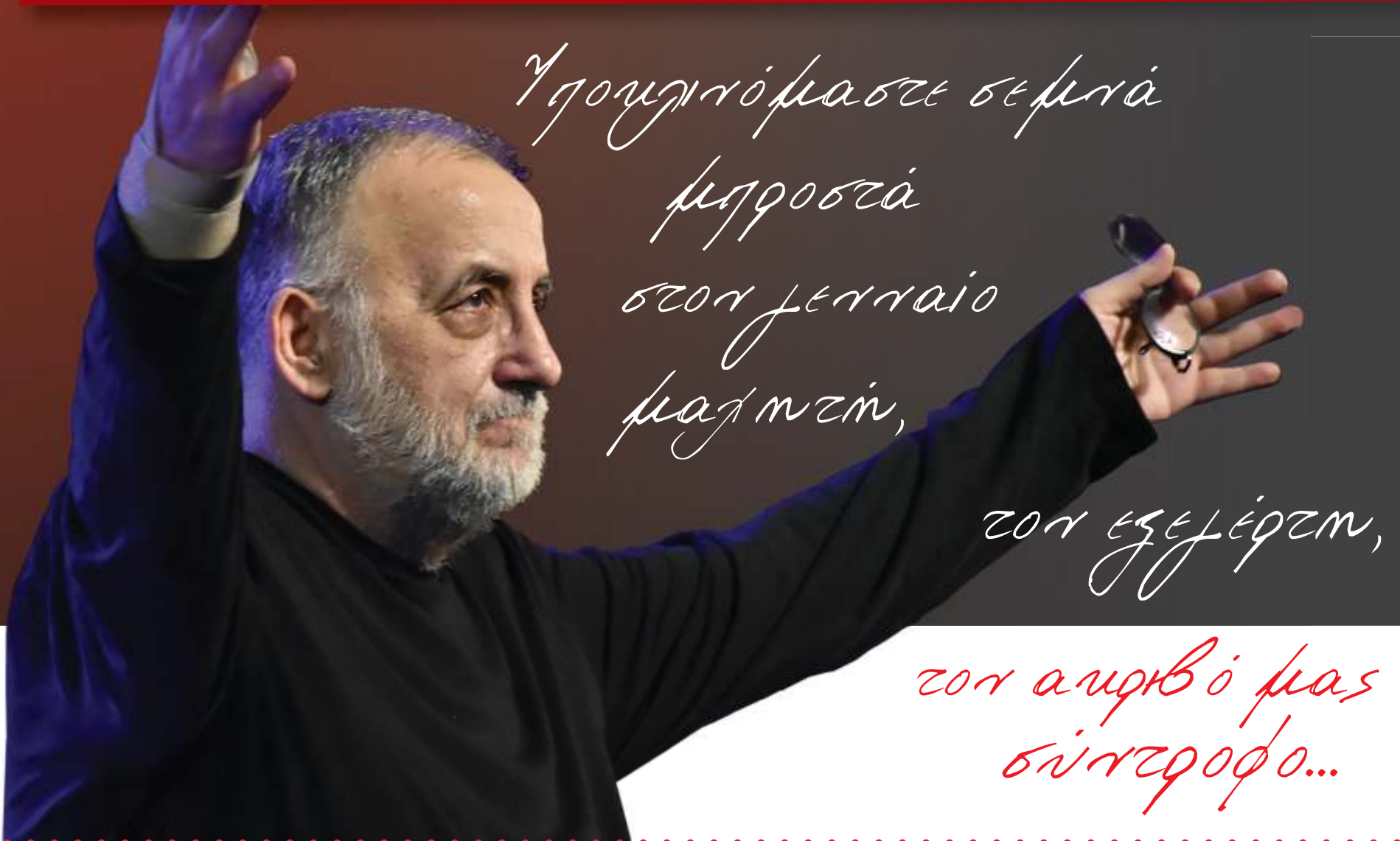
Δεν είναι παραφροσύνη, μα το τέλος της παραφροσύνης.

Δεν είναι χάος, μα η τάξη.

Είναι το απλό που είναι δύσκολο να γίνει.

Μπ. Μπρεχτ

Ο «Οδηγητής» αποχαιρετά τον Θάνο Μικρούτσικο

«**Τ**α πράγματα είναι νόμος, αλλάζουν. Το θέμα είναι να τα αλλάξουμε στη σωστή κατεύθυνση, όχι στο χάος. Εγώ το μόνο, το λίγο που μπορώ να σας υποσχεθώ, είναι: Μέχρι τέλους θα είμαι εδώ!»

Με αυτά τα λόγια μας είχε υποδεχθεί ο Θάνος Μικρούτσικος στη συναυλία του στο 45° Φεστιβάλ ΚΝΕ- «Οδηγητή», σε αυτή τη συναυλία που **έμελλε να είναι η τελευταία της ζωής του**. Και αυτό «το λίγο», το πάρα πολύ που μας υποσχέθηκε, το έκανε πράξη. Ήταν μέχρι τέλους εδώ, μαζί με τον «δικό του κόσμο, τους δικούς του ανθρώπους», όπως είχε αποκαλέσει τα μέλη και τους φίλους του ΚΚΕ και της ΚΝΕ, πάλι από το Φεστιβάλ το 2017, στην πρώτη του συναυλία μετά τη γνωστοποίηση της ασθένειάς του.

Η είδηση του θανάτου του, το **βράδυ του Σαββάτου 28 Δεκέμβρη** σίγουρα δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Όλοι ξέραμε τη μάχη που έδινε τα τελευταία χρόνια, αλλά και ότι οι τελευταίοι μήνες ήταν ιδιαίτερα δύσκολοι. Καλλιτέχνες, μέλη της ΚΝΕ, μαζί με τον **Γραμματέα του ΚΣ της Οργάνωσης, Νίκο Αμπατιέλο**, τον είχαν επισκεφθεί λίγες μέρες πριν «φύγει» στο νοσοκομείο όπου νοσηλεύονταν για να του πουν τα αγωνιστικά μας κάλαντα. Και όταν εκείνος ζήτησε να του παίξουν ένα ακόμα τραγούδι, με δάκρυα στα μάτια τραγούδησαν όλοι μαζί τον «Μικρόκοσμο». Αυτή ήταν η τελευταία, η αποχαιρετιστήρια στιγμή της δυνατής σχέσης του με την ΚΝΕ.

Μιας σχέσης που κράτησε για δεκαετίες ολόκληρες και θα συνεχιστεί για πολλές ακόμα μέσα από το αθάνατο έργο του.

Ακόμα και έτσι όμως, πώς να πιστέψεις ότι ήρθε τόσο σύντομα «το τέλος» για το οποίο μιλούσε τον Σεπτέμβρη; Πώς να δεχθείς ότι δεν είναι πια μαζί μας ο μεγάλος μας μουσικοσυνθέτης, ο ακριβός μας σύντροφος, ο άνθρωπος που με τη μουσική του, με τους στίχους των μεγάλων ποιητών που μελοποίησε χάραξε μεγάλες φωτεινές ρωγμές στο σάπιο σώμα του εκμεταλλευτικού συστήματος, ζωγράφισε με νότες το όμορφο μέλλον που ονειρευόμαστε και για το οποίο παλεύουμε: το μέλλον της ζωής σε μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο; Πώς να συνηθίσεις στην ιδέα ότι στο 46° Φεστιβάλ μας θα τραγουδήσουμε τα τραγούδια του χωρίς εκείνον στη σκηνή;

Σε αυτό το τετρασέλιδο δεν έχουμε τη φιλοδοξία να «τα χωρέσουμε όλα». Άλλωστε, όσες σελίδες, όσα τεύχη και αν αφιερώναμε στον Θάνο Μικρούτσικο θα ήταν λίγα. Και είναι βέβαιο ότι το ίδιο του το έργο θα μας «αναγκάσει» να επανέλθουμε ξανά και ξανά στο μέλλον. Σύντροφε Θάνο, σε αποχαιρετούμε μετατρέποντας σε υπόσχεση τη δική σου παραίνεση: **Θα κρατήσουμε ανοιχτό το παράθυρο στο όνειρο, όσο κι αν απ'εξω υπάρχει σκοτάδι.**

Έργο σαν βέλος πύρινο, που σκίζει τον χρόνο

Ο Θάνος Μικρούτσικος γεννήθηκε στην Πάτρα το 1947. Ξεκίνησε τις μουσικές σπουδές του σε μικρή ηλικία στη Φιλαρμονική Εταιρεία Πατρών και στο Ελληνικό Ωδείο (πιάνο, θεωρία, αρμονία). Σπούδασε Μαθηματικά στο Μαθηματικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών, ενώ παράλληλα μελέτησε αρμονία, αντίστιξη, φούγκα και σύνθεση.

Βασικό θέμα που απασχολούσε τον Θάνο Μικρούτσικο, από την αρχή κιόλας της συνθετικής του διαδρομής, ήταν η **μελοποίηση της ποίησης**. «Πολιτικά Τραγούδια», «Καντάτα για τη Μακρόνησο», «Σπουδή σε ποιήματα του Βλαδίμηρου Μαγιακόφσκι», «Τροπάρια για φονιάδες», «Τα τραγούδια της λευτεριάς», «Ο Σταυρός του Νότου», «Εμπάργκο», «Ο γέρος της Αλεξάνδρειας», «Η αγάπη είναι ζάλη», «Όλα από χέρι καμένα», «Γραμμές των οριζώντων», «Στου αιώνα την παράγκα», «Ποίηση με μουσική», «Θάλασσα στη σκάλα», «Ο Άμλετ της Σελήνης», «Ο Σχοινοβάτης» και πολλοί ακόμα, είναι οι δίσκοι που περιλαμβάνουν κομμάτια μελοποιημένης ποίησης. Μέσα από τα τραγούδια του κατάφερε και έβαλε στο στόμα των ανθρώπων λόγια των Ναζίμ Χικμέτ, Γιάννη Ρίτσου, Βλαδίμηρου Μαγιακόφσκι, Μάνου Ελευθερίου, Μπέρτολτ Μπρεχτ, Άλκη Αλκαίου, Μανόλη Αναγνωστάκη, Φώντα Λάδη, Νίκου Καββαδία, Κώστα Τριπολίτη, Οδυσσέα Ιωάννου και πολλών ακόμα.

Ασχολήθηκε με όλα σχεδόν τα είδη μουσικής. Έχει γράψει όπερες, συμφωνική μουσική, μουσική δωματίου, πειραματική μουσική. Συνεργάστηκε με πολλούς Έλληνες και ξένους σκηνοθέτες, γράφοντας μουσική για δεκάδες θεατρικά έργα, τα οποία έχουν παρουσιαστεί σε ολόκληρο τον κόσμο. **Μεγάλο μέρος αυτού του έργου του παραμένει άγνωστο στο ευρύ κοινό** και χρειάζεται να μελετηθεί σε βάθος από τη δική μας και τις επόμενες γενιές.

Τεράστια ήταν και η παρουσία του στη δισκογραφία. Έδωσε εκατοντάδες συναυλίες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και έχει συμμετάσχει ή έχουν παιχτεί έργα του σε πολλά διεθνή φεστιβάλ μουσικής. Έργα του έχουν παρουσιαστεί από πολλές μεγάλες ορχήστρες και ορχήστρες μουσικής δωματίου και τα έχουν διευθύνει σπουδαίοι μάεστροι. Έχει συνεργαστεί με όλους σχεδόν τους σημαντικούς Έλληνες ερμηνευτές και μουσικούς και με πολλούς διεθνείς καλλιτέχνες.

Ιδανικός συνδυασμός ταλέντου και γνώσης

Το ταλέντο του, η σκληρή και συνεχής δουλειά, η συνεχής διεύρυνση των γνώσεών του, τον καθιστούν έναν από τους μεγαλύτερους συνθέτες που πέρασαν από τον τόπο μας. Αυτό ήταν και το βασικό χαρακτηριστικό του Θάνου Μικρούτσικου. **Δεν ήταν μόνο ένας καταπληκτικός καλλιτέχνης, αλλά ένας ολοκληρωμένος διανοητής, με πολύπλευρη μαρξιστική κατάρτιση, γι' αυτό και η απώλειά του είναι δυσαναπλήρωτη.** Είχε στέρεες γνώσεις οικονομίας, φιλοσοφίας, αισθητικής, ιστορίας, λογοτεχνίας. «*Το καλύτερο ταλέντο του κόσμου να έχεις και είναι αποδεδειγμένο ιστορικά, χωρίς γνώσεις κάποια στιγμή δεν δίνει έργο*», έλεγε ο ίδιος. Θεωρούσε την κατάρτιση της γνώσης ως το σημαντικότερο πράγμα στη ζωή. Αυτό το νόημα έδινε στην προτροπή που απηύθυνε προς τους υπόλοιπους, να μην αφήσουν καμία στιγμή να πάει χαμένη.

Όποιος παρακολούθησε, για παράδειγμα, τις εργασίες του επιστημονικού συνεδρίου της ΚΕ του ΚΚΕ για τον Μπ. Μπρεχτ το 2013, δεν μπορεί να ξεχάσει την παρέμβασή του, στην οποία είναι εμφανής η βαθιά κατανόηση του έργου του μεγάλου κομμουνιστή διανοητή και ιδιαίτερα της τεχνικής της αποστασιοποίησης, την οποία εφάρμοσε και ο ίδιος με πρωτοποριακό τρόπο στη μελοποίησή του. Ήταν άλλωστε μέχρι πρόσφατα ο μοναδικός συνθέτης που μελοποίησε έργα του Μπρεχτ στα ελληνικά.

Τα τραγούδια του συντροφεύουν τα πρώτα αγωνιστικά μας βήματα

Από νεαρή ηλικία ο Θάνος Μικρούτσικος έγινε μέλος του ΚΚΕ. Ακόμα και όταν η οργανωτική αυτή σχέση έπαψε να υπάρχει, η συνεργασία του με το Κόμμα συνεχίστηκε με πολλούς τρόπους, συνέβαλλε ουσιαστικά σε εκδηλώσεις, συμμετείχε ενεργά σε μεγάλες κινητοποιήσεις, ενώ διαχρονική ήταν η συμβολή του στα Φεστιβάλ της ΚΝΕ. *Τα τελευταία χρόνια «βάδισε μαζί» με το Κόμμα. Για τη σχέση του με το ΚΚΕ ο ίδιος είπε πρόσφατα: «Είχα και εγώ κάποιες φορές τις επιφυλάξεις μου -όχι για την στρατηγική- αλλά κυρίως για το κυνήγι του εφικτού. Όποιος όμως διαβάζει με πάθος Ιστορία θα παρατηρήσει τα τελευταία τουλάχιστον 40 χρόνια ότι ακόμα και αρχικά ριζοσπαστικές αριστερές δυνάμεις, σε ολόκληρη την Ευρώπη, κυνηγώντας το εφικτό, είτε ενσωματώθηκαν απολύτως στο σύστημα, είτε περιθωριοποιήθηκαν (...). Το ΚΚΕ είναι το μόνο κόμμα -το λέω ανεπιφύλακτα- που δεν δημιουργεί ψευδαισθήσεις ότι στον βάρβαρο καπιταλισμό, ειδικά σήμερα, μπορούν τα πράγματα να γίνουν καλύτερα. **Εγώ οριστικά είμαι μαζί του**».*

Το 2018 έδωσε **τρεις συγκλονιστικές συναυλίες για τα 100 χρόνια του ΚΚΕ** παρουσιάζοντας το έργο του «Καντάτα για τη Μακρόνησο - Σπουδή σε ποιήματα του Βλαδίμηρου Μαγιακόφσκι». Σε αυτές τις συναυλίες, όπως ο ίδιος περιγράφει «*συνέβησαν πρωτόγνωρα πράγματα... Σε χώρους άβολους για μουσική, η απόλυτη σιωπή, η απόλυτη συγκίνηση. Στη σταδιοδρομία μου ως συνθέτης δεν το έχω συναντήσει ποτέ, αλλά ούτε το έχω παρακολουθήσει και ως θεατής... Το δηλώνω και τώρα. Η πιο ευτυχισμένη στιγμή στη μακρά πορεία της μουσικής μου*». Στις πρόσφατες βουλευτικές εκλογές συμμετείχε στο **ψηφοδέλτιο Επικρατείας του Κόμματος**, στην τελευταία, τιμητική θέση.

Αυτή η σχέση του Θάνου Μικρούτσικου με το ΚΚΕ καθορίζει και σηματοδοτεί τη διαχρονική σχέση του με την ΚΝΕ. **Δεν υπάρχει, άλλωστε, γενιά ΚΝιτών που να μην έχουν κάνει τα πρώτα αγωνιστικά τους βήματα υπό τους ήχους της μουσικής του.** Μέσα από τις μελοποιήσεις των πιο σπουδαίων ποιητών, που μας χάρισε, ήρθαμε σε επαφή και γνωρίσαμε τους πιο πρωτοπόρους και επαναστατικούς στίχους. Παίρνουμε δύναμη και κουράγιο στους αγώνες που δίνουμε στη δουλειά, τις σπου-

δές, το σχολείο. Στην προσπάθειά μας να «συντηρήσουμε» όσο γίνεται περισσότερες «*φωλιές νερού μέσα στις φλόγες*» του αρνητικού συσχετισμού. Στις πορείες και τις διαδηλώσεις μας φωνάξαμε ότι η «*δύναμη βγαίνει απ' τις γροθιές*». Στα Φεστιβάλ μας τραγουδήσαμε για το «*πώς η ανάγκη γίνεται ιστορία*».

Το έργο του συμβάλλει σε μια μαχητική στάση ζωής και διαπαιδαγωγεί γενιές και γενιές, που μεγάλωσαν και μεγαλώνουν μαζί του. Βοηθά να οδηγηθεί κανείς σε σωστά συμπεράσματα για την πηγή της αδικίας στη σημερινή κοινωνία, αλλά και για τον τρόπο να απαλλαγούμε από αυτή, να «*χτίσουμε τα λαϊκά μέγαρα, τα κόκκινα στάδια*». Φέρνει τις νεότερες γενιές σε επαφή με μεγάλες στιγμές και μορφές της ιστορίας του Κόμματος και του διεθνούς επαναστατικού κινήματος.

Η στιγμή της βράβευσης του Θάνου Μικρούτσικου από τον ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, Δημήτρη Κουτσούμπα, πριν τη συναυλία του για τα 100 χρόνια του Κόμματος στην Αθήνα

Έβαλε τη σφραγίδα του στην πορεία του Φεστιβάλ ΚΝΕ - «Οδηγητή»

Ο Θάνος Μικρούτσικος **συνέβαλε σημαντικά στη διεύρυνση της πολιτιστικής φαινομενολογίας της ΚΝΕ**, αφήνοντας ανεξίτηλη τη σφραγίδα του στον μεγάλο πολιτικό - πολιτιστικό θεσμό, το Φεστιβάλ ΚΝΕ - «Οδηγητή», τον οποίο στήριζε αποφασιστικά.

Από το 1977, που πρώτη φορά συμμετείχε στο Φεστιβάλ ΚΝΕ- «Οδηγητή», **ως μέλος της Οργανωτικής Επιτροπής του**, μέχρι τις πρόσφατες συγκλονιστικές συμμετοχές του στο Φεστιβάλ, που όλοι περιμέναμε με μεγάλη προσμονή, κάθε του συναυλία αποτελούσε πραγματικά μια ζωντανή κατάθεση ψυχής, ενίσχυε το κύρος και την απήχηση του Φεστιβάλ. Μας χάρισε μοναδικές στιγμές με τα “δικά του” και “δικά μας” πολιτικά τραγούδια, με επαναστατικά τραγούδια όλου του κόσμου, που όσοι τις έζησαν, δε θα τις ξεχάσουν ποτέ. Ο ίδιος, μιλώντας στο ντοκιμαντέρ για τα 40 χρόνια του Φεστιβάλ είχε ξεχωρίσει την παρουσίαση της «Μουσικής Πράξης στον Μπρεχτ» μπροστά σε 20.000 κόσμο στα τέλη της δεκαετίας του '70 σαν τη συμμετοχή του που τον έκανε να νιώσει περισσότερο ευτυχισμένος, λόγω της αποδοχής που βρήκε αυτό το δύσκολο και πρωτοποριακό έργο από το κοινό του Φεστιβάλ.

Ως ανήσυχος πνεύμα που ήταν, φρόντιζε πάντα να μας τροφοδοτεί με τις πολύτιμες - πρωτοποριακές του ιδέες, ώστε **το Φεστιβάλ να εμπλουτίζεται διαρκώς, να ανανεώνει μορφές και τρόπους επικοινωνίας**, να εντάσσει πρωτότυπους τρόπους ανάδειξης του καλλιτεχνικού έργου, ώστε, παρά την ιστορία του, να διατηρεί πάντα την καλλιτεχνική του φρεσκάδα. Με δική του συμβολή εντάχθηκε στις εκδηλώσεις του 1979 η πειραματική μουσική και τα έργα μεγάλων σοβιετικών συνθετών.

Άκουγε πάντα τη γνώμη μας και κάθε φορά παρουσίαζε με μεγάλη χαρά κάτι διαφορετικό και ξεχωριστό. *Πρόσφατα είχε πει χαρακτηριστικά: «Δεν νομίζω ότι υπάρχει προηγούμενο, όχι σε φεστιβάλ νεολαίας -δεν υπάρχουν τα υπόλοιπα- όσο και σε θεσμό. Το Φεστιβάλ είναι θεσμός. Και εδώ θέλω να επιμείνω, και να ευχηθώ βέβαια, η επόμενη δεκαετία και η επόμενη εικοσαετία να είναι ακόμα πιο προωθημένη, με πιο προωθημένα πράγματα».* Και συμπλήρωνε με χαμόγελο, σαν να βγάζει τη γλώσσα στην αρρώστια: *«Ήδη με τα παιδιά της ΚΝΕ μιλάμε για κάποιες ιδέες για το μέλλον»...*

Μια συλλεκτική και πολύτιμη έκδοση

Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Σύγχρονη Εποχή» το βιβλίο - cd **«Θάνος Μικρούτσικος. Καντάτα για τη Μακρόνησο - Σπουδή σε ποιήματα του Βλαδίμηρου Μαγιακόβσκη».**

Η συγκεκριμένη συλλεκτική έκδοση περιλαμβάνει νέα, αναθεωρημένη ηχογράφηση των δύο έργων που μελοποίησε ο Θάνος Μικρούτσικος το 1976 - «Σπουδή σε ποιήματα του Βλαδίμηρου Μαγιακόβσκη», σε ποιητική απόδοση Γιάννη Ρίτσου, και «Καντάτα για τη Μακρόνησο» σε ποίηση Γιάννη Ρίτσου - και είναι αφιερωμένη στα 100 χρόνια ηρωικής ζωής και δράσης του ΚΚΕ.

Το βιβλίο - cd περιλαμβάνει την ομιλία του ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, Δημήτρη Κουτσούμπα, στο Γαλάτσι, στην πρώτη από τις τρεις συναυλίες που αφιέρωσε τον Μάρτη του 2018 ο συνθέτης στα 100χρονα του Κόμματος. Ακολουθούν κείμενο του Θάνου Μικρούτσικου καθώς και στοιχεία από τη ζωή και το έργο των δύο μεγάλων ποιητών. Ξεχωρίζουν, ακόμα, το πλούσιο φωτογραφικό υλικό αλλά και κριτικές που έχουν γραφτεί στον ελληνικό και ξένο Τύπο για τον Θ. Μικρούτσικο.

Όπως σημειώνει ο συνθέτης, *«η Καντάτα για τη Μακρόνησο είναι ένα έργο που δεν ανήκει μόνο στους δημιουργούς του. Ανήκει σε όσους αγωνίστηκαν και πάλεψαν μέσα από τις γραμμές του Κόμματος αλλά και δίπλα σ' αυτό, σε χρόνους ζοφερούς. Σε όσους εκτελέστηκαν, βασανίστηκαν, φυλακίστηκαν και αντιστάθηκαν. Σε όσους πάλεψαν για μια δίκαιη κοινωνία (...).*

Μπήκαμε στο στούντιο ενθουσιασμένοι και ηχογραφήσαμε εκ νέου τα δύο αυτά οριακά μου έργα. Το αποτέλεσμα έξοχο χάρη στους μουσικούς, στους τεχνικούς, στο στούντιο και τους δύο σπάνιους συνεργάτες μου που τραγούδησαν εκπληκτικά. Την Ρίτα Αντωνοπούλου και τον Κώστα Θωμαΐδη. Τους ευχαριστώ όλους από την καρδιά μου για την ψυχική ανάταση που μου χάρισαν».

Οι συνεντεύξεις του στον «Οδηγητή»

Ο Θάνος Μικρούτσικος έδωσε αρκετές συνεντεύξεις στον «Οδηγητή». Στην πρώτη από αυτές, στις 3 Σεπτέμβρη 1976, μιλώντας ως «νέος δημιουργός», περιγράφει με τον καλύτερο τρόπο την **αντίληψή του για τον ρόλο της τέχνης και του καλλιτέχνη**, ιδιαίτερα στις συνθήκες κυριαρχίας των εκμεταλλευτών: «Σε μια κοινωνία χωρισμένη σε τάξεις -όπως η δική μας- η άρχουσα τάξη, κατέχοντας τα μέσα παραγωγής, επιβάλλει την ιδεολογία της. Το σχολείο, το Πανεπιστήμιο, τα μέσα ενημέρωσης είναι στα χέρια της και όλα αυτά τη βοηθούν στη διαίωσιση της κυριαρχίας της. Τις Συμπληγάδες Πέτρες για τον καλλιτέχνη και ειδικότερα για τον συνθέτη συμπληρώνουν οι εταιρείες δίσκων - κατά κανόνα μεγάλα κεφαλαιοκρατικά συγκροτήματα. Το κυρίαρχο γούστο είναι το γούστο της άρχουσας τάξης η οποία και το επιβάλλει με το συνολικό σύστημα των στοιχείων που προηγουμένως είπαμε. Έτσι επιτυγχάνεται ως επί το πλείστον ο εγκλωβισμός του καλλιτέχνη, η αλλοτρίωσή, η εξαγορά του ή η αποδυνάμωσή του. Φυσικά πάντα παίζει ρόλο κάποιος συσχετισμός δυνάμεων καθώς επίσης η ιδεολογική του κατάρτιση και η αντοχή του.

Για μένα το πρόβλημα είναι -ξέροντας όλα αυτά- πως με τις λιγότερες δυνατές απώλειες -γιατί απώλειες πάντα υπάρχουν- να υπηρετήσω με τη Τέχνη μου τον λαό με οποιοδήποτε τίμημα. Ήδη οι δίσκοι μου «Πολιτικά τραγούδια» σε ποίηση Χικμέτ και Μπίρμαν και «Ρόζα Λουξεμπουργκ» απαγορεύτηκαν από τα μέσα ενημέρωσης στο μεγαλύτερο μέρος τους. Παράλληλα και σε σχέση με άλλους νέους συναδέλφους μου είμαι σε καραντίνα από τα κρατικά θέατρα, από τις συμφωνικές ορχήστρες, από την ΕΡΤ κ.λπ. Είμαι αποφασισμένος όμως να προχωρήσω βρίσκοντας και άλλους δρόμους για την επαφή μου με τον λαό».

Όπως, άλλωστε, έλεγε συχνά, αναφερόμενος στη διδασκαλία του Μπρεχτ, «η Τέχνη από μόνη της δεν αλλάζει τον κόσμο. Μπορεί όμως να συμβάλλει στη δημιουργία ενεργητικών και συνειδητοποιημένων θεατών και ακροατών, που στη συνέχεια μπορούν να αλλάξουν τον κόσμο».

Μεσολάβησαν αρκετές ακόμα συνεντεύξεις μέχρι την **τελευταία και πιο πρόσφατη, το καλοκαίρι του 2018**. Ήταν λίγο πριν τις κεντρικές εκδηλώσεις του Φεστιβάλ 100 χρόνια ΚΚΕ - 50 χρόνια ΚΝΕ, όπου θα παρουσιάζε ένα μεγάλο αφιέρωμα στον Γ. Ρίτσο, όταν μας υποδέχθηκε στο σπίτι του στο Μετσ. Παρά την ταλαιπωρία από τις συνεχείς θεραπείες ήταν ευδιάθετος, χαμογελαστός. Είχαμε πολλές ερωτήσεις να του κάνουμε. Κάποιες μπορεί να ήταν «χαζές», λόγω του δικού μας ενθουσιασμού που τον είχαμε απέναντί μας, κάποιες άλλες μπορεί να τις είχε ακούσει 1000 φορές στο παρελθόν. Κι όμως, απαντούσε σε όλες με προθυμία. Μας μίλησε για τη γνωριμία και τη σχέση του με τον Ρίτσο, τον οποίο θεωρούσε δάσκαλό του. Για τις συμβουλές που του έδινε να «γράφει για ό,τι τον καίει», αλλά **να βρίσκει πάντα την κατάλληλη μορφή για να αποδώσει το νέο περιεχόμενο**. Μας είπε για την αξία της μελοποίησης, για τα «κρυμμένα» των στίχων του Καββαδία που προσπάθησε να αποκαλύψει. Μας απευθύνθηκε με τα λόγια του ποιητή της θάλασσας και μας κάλεσε να κυνηγήσουμε στη ζωή μας το αδύνατο, να **«χορέψουμε πάνω στο φτερό του καρχαρία»**. Ήταν χαρούμενος που συζητούσε με «τα παιδιά της ΚΝΕ», όπως μας αποκαλούσε πάντα, μάλλον δανειζόμενος τον τίτλο του ποιήματος του αγαπημένου του δασκάλου...

Από την τελευταία συνέντευξη του Θάνου Μικρούτσικου στον «Οδηγητή» το καλοκαίρι του 2018

Σκίτσο του Πάνου Ζάχαρη

Φλεβάρης 1848

Μουσική: Θάνος Μικρούτσικος
Στίχοι: Άλκης Αλκαίος
Ερμηνεύει η Μαρία Δημητριάδη

*Μανουέλ Ντουάρντε απ' το Πράσινο Ακρωτήριο
ίσως ποτέ και να μη δω το πρόσωπό σου
ωστόσο αν κρίνω απ' το αιμάτινο γραφτό σου
θα πρέπει να 'ναι γιομάτο από λιοπύρι.*

*Ελμπέρτο Κόμπος Παναμέζε αδελφέ μου
ίσως ποτέ να μην ακούσω τη φωνή σου
ωστόσο ασίγησθη θε να 'ναι σαν τη γη σου
αν κρίνω απ' τα μηνύματα του ανέμου.*

*Ναϊμ Ασχάμπ απ' τις όχθες του Ιορδάνη
ίσως ποτέ και να μη σφίξουμε το χέρι
ωστόσο δίπλα μου αγρυπνάει το ίδιο αστέρι
που δίπλα σου αγρυπνάει κι αυτό μου φτάνει.*

*Απόψε σμίξαν τις καρδιές μας σ' έναν έστω
στιγμιαίο συντονισμό - ίδιες ελπίδες
καθώς μας φώτιζαν το δρόμο οι σελίδες
απ' το κομμουνιστικό μας μανιφέστο.*

Αυτό το υπέροχο τραγούδι - ύμνος στον προλεταριακό διεθνισμό συμπεριλήφθηκε στον εμβληματικό δίσκο του Θάνου Μικρούτσικου «Τραγούδια της λευτεριάς» που κυκλοφόρησε το 1978. Ο τίτλος του τραγουδιού αναφέρεται στο έτος και τον μήνα οπότε πρωτοκυκλοφόρησε το πρώτο κομμουνιστικό πρόγραμμα στην ιστορία, το «Μανιφέστο του Κομμουνιστικού Κόμματος» των Μαρξ και Ένγκελς.

Ο ίδιος ο συνθέτης έχει περιγράψει την ιστορία της μελοποίησής του ως εξής: «Το 1978 διάβαζα τον «Ριζοσπάστη» ένα πρωί και έπεσε το μάτι μου σε ένα ποίημα, το οποίο πραγματικά μου 'κανε μεγάλη εντύπωση, υπογραφόταν Άλκης Αλκαίος. Μέσα σε δυο μέρες το είχα μελοποιήσει, με τίτλο «Φλεβάρης 1848». Έψαχνα να τον βρω, τίποτα. Διότι αυτό δεν ήταν το όνομά του, το όνομά του ήταν - όπως έμαθα μετά - Βαγγέλης Λιάρος. Βρεθήκαμε, μου έδωσε την άδεια και ξεκίνησε μία σχέση ζωής».

Η τράπεζα θεμάτων μας διώχνει απ' τα σχολεία, θέλουμε δημόσια και δωρεάν παιδεία!

Επαναφορά της «Τράπεζας Θεμάτων» στις ενδοσχολικές εξετάσεις του Λυκείου, «Εθνικό Απολυτήριο», που θα μετράει για την πρόσβαση στην Ανώτατη Εκπαίδευση και ελάχιστη βάση εισαγωγής στα Πανεπιστήμια, από το ερχόμενο σχολικό έτος 2020-2021, εξήγγειλε ξανά η κυβέρνηση της ΝΔ, μέσω της Υπουργού Παιδείας Ν. Κεραμέως και άλλων στελεχών της. **Τι σημαίνουν όλα αυτά;**

Από τη συνάντηση μαθητών που έγινε στις 8 Δεκέμβρη στο σχολικό συγκρότημα της Γκράβας, με τη συμμετοχή μαθητών από περισσότερα από 40 σχολεία της Αττικής.

As διαβάσουμε πίσω από τις λέξεις...

Όταν μιλάνε για ισχυρό «**Εθνικό Απολυτήριο**» εννοούν το Απολυτήριο Λυκείου (που θα μετρά για την πρόσβαση των μαθητών στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση) να βγαίνει με βάση τους βαθμούς και των τριών τάξεων του Λυκείου, με διαβαθμισμένη και αυξανόμενη βαρύτητα από τάξη σε τάξη. Σε κάθε τάξη θα πρέπει οι μαθητές να δίνουν ενδοσχολικές εξετάσεις με αξιοποίηση της «Τράπεζας Θεμάτων». Δηλαδή, εξετάσεις σε θέματα που θα προκύπτουν από κλήρωση από μια πλατφόρμα αποθήκευσης των ίδιων πανελλαδικά θεμάτων. Δηλαδή, τα θέματα των ενδοσχολικών εξετάσεων δεν θα τα επιλέγουν οι καθηγητές του σχολείου, αλλά θα είναι κοινά για όλους πανελλαδικά και με κλήρωση θα επιλέγεται ποιο σχολείο και τάξη θα δώσει το καθένα από αυτά.

Μετά από αυτόν τον **τρίχρονο Γολγοθά**, οι μαθητές θα πρέπει να πιάσουν την «ελάχιστη βάση εισαγωγής» (σε πανελλήνιες και Εθνικό Απολυτήριο) για να εισέρχονται στην Ανώτατη Εκπαίδευση, βάση εισαγωγής που θα καθορίζεται τόσο από το Υπουργείο Παιδείας, όσο και από τα αντίστοιχα Τμήματα και σχολές.

«Τράπεζα Θεμάτων»... κάτι μου θυμίζει...

Η «Τράπεζα Θεμάτων» έχει χρησιμοποιηθεί ξανά για μια σχολική χρονιά, το 2014. Τι αποδείχθηκε από την εφαρμογή της; Φάνηκε τότε το αυτονόητο, πως είναι, δηλαδή, ένα από τα στοιχεία που αυξάνουν την ανάγκη για φροντιστήρια, ενώ εντείνει γενικότερα τους ταξικούς φραγμούς. Γιατί είναι προφανές πως το να εξετάζονται στα ίδια θέματα μαθητές από τον Κολωνό ή το Πέραμα, από σχολεία σε ακριτικές περιοχές, από σχολεία με κενά σε καθηγητές κοκ με ιδιωτικά σχολεία, **δε συνιστά ισότητα και αναβάθμιση των σχολείων**. Γιατί, οι μαθητές δεν έχουν τις ίδιες αφετηρίες, δεν έχουν διδαχθεί με τον ίδιο τρόπο τα ίδια πράγματα, ούτε έχουν όλοι την ίδια οικονομική δυνατότητα.

Η παπαγαλία πάει σύννεφο, δεν ελέγχεται ο βαθμός αφομοίωσης της γνώσης των μαθητών μιας τάξης, αφού αυτή έχει μεταφραστεί σε θέματα - καρμπόν που επιλέγονται στην τύχη, ακυρώνοντας έτσι και την

προσπάθεια, τελικά, των μαθητών. Οι καθηγητές «τρέχουν» από τη μία για να προλαβαίνουν να βγάλουν όλη τη διδακτέα - εξεταστέα ύλη, σε σχολεία που μπορεί και να έχουν κενά, και από την άλλη δεν μπορούν να επιλέξουν θέματα ανάλογα με το τι τελικά διδάχθηκαν όντως οι μαθητές. Γι' αυτό και η «Τράπεζα Θεμάτων» είχε τότε εκτινάξει τα ποσοστά αποτυχίας στις εξετάσεις (το 40% των μαθητών έμειναν μετεξεταστέοι)!

«**Να μη συντηρούμε πρότυπα ήσσονος (δηλαδή μικρότερης) προσπάθειας και εξισωτισμού προς τα κάτω**»...

Αυτά δήλωσε η Υπουργός Παιδείας χωρίς ίχνος ντροπής για να δικαιολογήσει τις προτάσεις της κυβέρνησης. Τον κόπο, την αγωνία, το άγχος και τον οικονομικό στραγγαλισμό χιλιάδων υποψήφιων μαθητών και των οικογενειών τους, η Υπουργός τα θεωρεί μικρή προσπάθεια που δε βοηθάει τον παιδαγωγικό ρόλο του σχολείου. Και για να ανέβει το μορφωτικό επίπεδο των μαθητών (κάτι που θεωρητικά είναι το σωστό) η κυβέρνηση θεωρεί πως με περισσότερες και πιο ανταγωνιστικές εξετάσεις και διάφορα φίλτρα, θα τα καταφέρει!

Η ουσία είναι ότι το Λύκειο με τέτοια μέτρα γίνεται πιο σκληρό, ανταγωνιστικό, ελιτίστικο. Με αυτόν τον χαρακτήρα, πιστό στις κατευθύνσεις της ΕΕ, θα αποθαρρύνει όλο και περισσότερους μαθητές από το να συνεχίζουν σε αυτό τελειώνοντας το Γυμνάσιο. Τέτοιο σχολείο οι μαθητές το χουν "φάει με το κουτάλι" τόσα χρόνια,

έτσι και αλλιώς. Είναι το σχολείο-εξεταστικό κέντρο, το σχολείο που απαξιώνεται συνεχώς στα μάτια τους γιατί χάνει μέρα με τη μέρα τον παιδαγωγικό και μορφωτικό του ρόλο. Τέτοιο σχολείο υπηρέτησε και η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, με τον Νόμο Γαβρόγλου να είναι το «κερασάκι στην τούρτα», αφού εκεί έγινε λόγος για «Εθνικό Απολυτήριο» (ναι... αυτό που θα φέρει η ΝΔ τώρα). Και επειδή αναγκάστηκαν, μετά τις μεγάλες μαθητικές κινητοποιήσεις, να αποσύρουν την Τράπεζα Θεμάτων (δηλώνοντας, βέβαια πως είναι «παρεξηγημένη»), τώρα το παίζουν φίλοι των μαθητών.

Η ΚΝΕ σημαίνει συναγερμό για τις εξαγγελίες!

Απέναντι σε αυτό το σχολείο, που εξοντώνει αντί να μορφώνει, δίνουν μάχη χρόνια τώρα μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικοί. Απέναντι σε αυτό το σχολείο που πάει να γίνει ακόμα χειρότερο πρέπει να απαντήσουν και τώρα. Ήδη, οι μαθητές με τα Συντονιστικά και τις πορείες τους μέσα στον Δεκέμβρη έχουν δείξει ότι έχουν αγωνιστικά αντανακλαστικά. Δε θα πιαστούν στον ύπνο, έχουν την απαραίτητη πείρα και αποφασιστικότητα. Για να πετάξουν στα αζήτητα την «Τράπεζα Θεμάτων», όπως έκαναν και στο παρελθόν με τις κινητοποιήσεις τους. Για να δυναμώσουν τον αγώνα για **σύγχρονο, δημόσιο και δωρεάν σχολείο που θα καλύπτει τις μορφωτικές ανάγκες όλων των μαθητών, χωρίς διακρίσεις και εμπόδια.**

Εθνικό απολυτήριο

Όλες οι τάξεις του Λυκείου υποτάσσονται και «με τον νόμο» στην εισαγωγή στο Πανεπιστήμιο. Το σχολείο γίνεται ακόμα περισσότερο ένα ακριβό εξεταστικό κέντρο.

Τράπεζα θεμάτων

Ίδια τυποποιημένα θέματα με μαθητές - παπαγάλους. Το σχολείο γίνεται τζόκερ... «κι αν σου κάτσει, σου έκατσε». Είτε μια τάξη ή ένα σχολείο έχει τελειώσει την ύλη είτε όχι (πχ λόγω κενών στους καθηγητές), δεν έχει καμία σημασία για το «αδιάβλητο» σύστημα της κλήρωσης.

Ελάχιστη βάση εισαγωγής

Για να βοηθήσουν, δήθεν, τους μαθητές να ανταποκριθούν στις σπουδές στα Πανεπιστήμια, τη στιγμή που δεν καλύπτουν ούτε τα κενά σε καθηγητές των πανελλαδικά εξεταζόμενων μαθημάτων στα σχολεία...

Πάμε...

...στο μέλλον!

As γνωριστούμε... με τα ρομπότ!

Η λέξη «ρομπότ» χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά στην ιστορία στο θεατρικό έργο RUR (Rossum's Universal Robots) του τσεχοσλοβάκου **Κάρελ Τσάπεκ** το 1920. Προέρχεται από την τσέχικη λέξη *robot* που σημαίνει εξαναγκαστική εργασία. Ο μύθος του έργου αναφέρεται σε έναν επιστήμονα που μαζί με τον γιο του εφηύραν μια χημική ουσία, ικανή να κατασκευάζει ρομπότ. Σκοπός τους ήταν να δημιουργήσουν ανθρωπόμορφα ρομπότ, υπάκουα στον άνθρωπο για να τα ανα-

γκάσουν να εκτελούν κάθε χειρωνακτική εργασία. Τα ρομπότ, όμως στην πορεία, αρχίζουν να μη συμπαθούν τα αφεντικά τους και επαναστατούν!

Την εποχή που γράφτηκε το έργο, η τεχνολογία εξελισσόταν θεαματικά. Νέες καινοτομίες εισάγονταν στα εργοστάσια, όπως οι μηχανικά προγραμματιζόμενες μηχανές που για πρώτη φορά έδωσαν τη δυνατότητα να πραγματοποιούνται μηχανικές και αυτοματοποιημένες εργασίες. **Η ιδέα της αυτοματοποιημένης παραγωγής γεννιέται...**

Αποτέλεσμα της τεράστιας συσσώρευσης γνώσης

Η ρομποτική εμφανίζεται σαν ξεχωριστός κλάδος του βιομηχανικού αυτοματισμού πολλά χρόνια αργότερα. **Το πρώτο ρομπότ, το Unimate, εμφανίστηκε το 1961 και ήταν ένας μεγάλων διαστάσεων υδραυλικός βραχίονας.** Αυτές οι εξελίξεις ήταν αποτέλεσμα της τεράστιας συσσώρευσης γνώσης για τον άνθρωπο από διάφορους κλάδους της επιστήμης και της προσπάθειας για την εφαρμογή της στην παραγωγή.

Σήμερα, υπάρχουν πολλά διαφορετικά είδη ρομπότ που αξιοποιούνται σε διάφορους τομείς: από την κατασκευή αυτοκινήτων, αεροπλάνων και μηχανών μέσα στα εργοστάσια μέχρι και τη χειρουργική ιατρική, την έρευνα και διάσωση, αλλά και την αυτοματοποίηση εργασιών στους διαστημικούς σταθμούς, την εξερεύνηση νέων πλανητών κ.λπ.

Η ρομποτική στο σχολείο

Δυστυχώς, όλη αυτή η εξέλιξη της τεχνολογίας και της επιστήμης δεν φτάνει εύκολα, έως και καθόλου, στις σχολικές αίθουσες. Η πλειοψηφία των σχολείων δεν

έχει κατάλληλα εργαστήρια και αίθουσες, αντίστοιχους καθηγητές και βιβλία, ενώ εξωσχολικοί χώροι, όπως μουσεία ή εργαστήρια ρομποτικής είναι κατά βάση ιδιωτικά και πανάκριβα. Για να μάθει ένας μαθητής για τη ρομποτική είναι υποχρεωμένος να βάλει βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Ακριβώς επειδή δεν υπάρχει σχέδιο και οικονομική στήριξη από το κράτος σχετικά με την εκπαιδευτική ρομποτική (δηλαδή τη χρήση ρομπότ για την καλύτερη εκμάθηση διαφόρων μαθημάτων), **στα σχολεία «μπουκάρουν» διάφορες μεγάλες ιδιωτικές επιχειρήσεις που «τρέχουν» τα δικά τους προγράμματα**

ρομποτικής. Αυτές καθορίζουν το τι και με ποιον τρόπο θα μάθουν οι μαθητές για την ρομποτική. Αυτά τα πολυδιαφημιζόμενα προγράμματα **δεν αφορούν το σύνολο των μαθητών**, αλλά έναν ελάχιστο αριθμό. Οι επιχειρήσεις από τη μία διαφημίζουν και πουλάνε τα προϊόντα τους στους μαθητές, στις οικογένειες τους και στα σχολεία τους και από την άλλη μπορούν να αξιοποιούν οι ίδιες κάποια «καλή ιδέα» ενός μαθητή για να την πουλάνε και να βγάλουν και πάλι κέρδος.

Μπορεί να υπάρξει ένα άλλο σχολείο σε μια άλλη κοινωνία

Το σχολείο σήμερα μπορεί να «προσφέρει» στους μαθητές όλη την εξέλιξη της επιστήμης, να αξιοποιεί κάθε τεχνολογική ανακάλυψη με σκοπό να μορφώνονται και με αυτόν τον τρόπο ολόπλευρα οι μαθητές. Το σχολείο των σύγχρονων μορφωτικών αναγκών των μαθητών, το σχολείο για το οποίο αγωνίζεται το ΚΚΕ και η ΚΝΕ, θα είναι ένα τέτοιο σχολείο, γιατί στο επίκεντρο της κοινωνίας δε θα είναι πια το κέρδος των επιχειρήσεων, αλλά οι ανάγκες της ανθρωπότητας.

Ο λόγος στους μαθητές

Ο «Οδηγητής» μίλησε με τον **Μιχάλη Χατζηδάκη, μαθητή του 4ου Γυμνασίου Ηρακλείου για την εμπειρία του από τη συμμετοχή του σε έναν διαγωνισμό ρομποτικής.** Παρέα με έναν φίλο του και έναν ακόμη συμμαθητή του στα μαθήματα ρομποτικής που γίνονταν στο 57ο Δημοτικό Ηρακλείου τις απογευματινές ώρες, διαγωνίστηκαν και κατέκτησαν το πρώτο έπαθλο σε παγκρήτιο επίπεδο. Τα παιδιά φτιάξαν ένα ρομπότ το οποίο διάλεγε και μετακινούσε χρωματιστές μπάλες, με σκοπό να τις τοποθετήσει σε αντίστοιχο χρωματιστό κουτί.

«Οδηγητής»: Πώς αποφάσισες να συμμετάσχεις σε αυτόν τον διαγωνισμό;

Μιχάλης Χατζηδάκης: Εμένα μου αρέσει η τεχνολογία και το έχω σαν χόμπι. Μου αρέσει να κάθομαι να φτιάχνω διάφορα μηχανικά αντικείμενα παίρνοντας εξαρτήματα από αλλού για να φτιάξω κάτι καινούργιο (π.χ. κάποιο αντικείμενο από τηλεκατευθυνόμενο αυτοκίνητο). Ο πατέρας μου είναι μηχανικός, έτσι πήγαινα αρκετές φορές στο συνεργείο του και μου έδειχνε και αυτός. Άνοιξε ένα τμήμα ρομποτικής στο σχολείο μου όπου γίνονταν μαθήματα 4 φορές την εβδομάδα. Η μητέρα μου μου έκανε εγγραφή. Δεν ήταν δωρεάν, οι γονείς που πλήρωναν 20€ το μήνα. Εκεί μάθαμε να φτιάχνουμε hardware και software. Προγραμματίσαμε το ρομπότ μας και βάλουμε φωνητικές εντολές. Βάλαμε αισθητήρες κίνησης, χρωμάτων και αισθητήρα ακοής, που είναι το μικρόφωνο.

«Ο»: Γιατί σου αρέσει η ρομποτική;

Μ.Χ: Μου αρέσει γιατί όσο το ψάχνω μαθαίνω περισσότερα για τις μηχανές αλλά και γιατί ξέρω ότι μέσα από την ασχολία μου αυτή ίσως να μπορέσω να βοηθήσω τον κόσμο.

«Ο»: Υπάρχουν δυσκολίες που σε εμποδίζουν να ασχοληθείς με αυτό που σου αρέσει όπως θα ήθελες;

Μ.Χ: Αν και, όπως είπα, μου αρέσει πολύ να ασχολούμαι με τη ρομποτική, τώρα πλέον λόγω φροντιστηρίων δεν έχω τον χρόνο να πηγαίνω και να παρακολουθώ. Επίσης δεν είναι εύκολο να πω ότι θα ασχοληθώ μόνος μου, από τη στιγμή που υπάρχει μεγάλο κόστος. Για παράδειγμα, μόνο ένα κουτί με αισθητήρες που θα χρειαστώ κοστίζει γύρω στα 200€.

Μαθητικό «τείχος» στην Πετρούπολη ενάντια σε παλιές και νέες χωματερές!

Στις 18 και 19 Δεκέμβρη η **Συντονιστική Επιτροπή Σωματείων και Φορέων Πετρούπολης - Ιλίου** κάλεσε σε διήμερο δράσης ενάντια στις παλιές και τις νέες χωματερές που σχεδιάζουν κυβέρνηση και περιφέρεια στις Δυτικές Συνοικίες. Στην κινητοποίηση και τη συναυλία που διοργανώθηκαν στην Πετρούπολη, την πρώτη και τη δεύτερη μέρα αντίστοιχα οι μαθητές της πόλης έδωσαν ηχηρό «παρών»!

Πλημμύρησαν τους κεντρικούς δρόμους της πόλης σε μια πρωτοφανή μαθητική κινητοποίηση και έδωσαν τον τόνο στη διαδήλωση μαζί με εργαζόμενους, κατοίκους και μαζικούς φορείς της πόλης έχοντας ως κεντρικό σύνθημα στα πανό τους **«Δεν θα μας γεμίσουν καρκίνο για τα κέρδη τους!»**. Αξιοσημείωτο είναι ότι τα **10 από τα 12** σχολεία της Πετρούπολης έκλεισαν με καταλήψεις μετά από σχετικό κάλεσμα της **Συντονιστικής Επιτροπής Μαθητών**, για να εξασφαλιστεί η μαζική συμμετοχή στην πορεία.

Κόντρα στην υποβάθμιση της ζωής τους!

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι μαθητές της πόλης βγαίνουν στους δρόμους κόντρα στην υποβάθμιση της ζωής τους. Από την αρχή της χρονιάς και μέσα από τις πρωτοβουλίες της Συντονιστικής Επιτροπής τους, πάλεψαν για να λυθεί ουσιαστικά το πρόβλημα της σχολικής στέγασης που είχε επιδεινωθεί με ζημιές μετά τον σεισμό του καλοκαιριού. Συμμετείχαν σε όλα τα μέχρι τώρα μαθητικά συλλαλητήρια κόντρα σε αυτή και την προηγούμενη κυβέρνηση με σύνθημα «σχολείο να μορφώνει και όχι να εξοντώνει». Τώρα πήραν τη σκυτάλη από τους συμμαθητές τους στη Φυλή, το Μενίδι και τα Άνω Λιόσια που πριν δύο μήνες έκλεισαν και αυτοί τα σχολεία τους διαδηλώνοντας με τα ίδια αιτήματα.

Ο «Οδηγητής» βρέθηκε στην κινητοποίηση. Έξω από το Δημαρχείο της πόλης ένα πλήθος μαθητών φώναζε επίμονα τα συνθήματά του. Ο **Θανάσης**, μαθητής από το 2^ο ΓΕΛ Πετρούπολης, μας είπε: «...οι μαθητές με δική μας πρωτοβουλία και με συντονισμό αποφασίσαμε να κλείσουμε όλα τα Γυμνάσια και Λύκεια της περιοχής για να γίνει η σημερινή συγκέντρωση». Σχολίασε καυστικά τις «κωλοτούμπες» του νυν δημάρχου Πετρούπολης, ο οποίος αρχικά υποστήριξε το κλείσιμο των σχολείων και προσπάθησε να εμφανίσει φιλομαθητικό προφίλ, στη συνέχεια όμως άλλαξε γνώμη... «*Δε θα αφήσουμε να περάσουν τα σχέδια της Δούρου και του Πατούλη*», συνέχισε ο Θανάσης.

«...*Έχουμε έρθει εδώ για να παλέψουμε για το αυτονόητο, για έναν πιο καθαρό αέρα, που δυστυχώς εμείς δεν μπορούμε να έχουμε...*», συμπλήρωσε η **Αναστασία**, μαθήτριά της Α' Λυκείου.

«...*Θέλουμε να τους δηλώσουμε ότι διαφωνούμε με*

το γεγονός ότι πρέπει να πάθουμε καρκίνο για τα κέρδη τους. Δηλώνουμε και εμείς «παρών», μαζί με τους γονείς, τους εκπαιδευτικούς και τους εργαζόμενους!», μας λέει η **Κέλλυ**, μαθήτριά από το 1^ο ΓΕΛ και εκλεγμένη στη Συντονιστική Επιτροπή Μαθητών Αττικής.

Με την πορεία τους οι μαθητές έδωσαν το ελπιδοφόρο μήνυμα, ότι μπορούν να ματαιωθούν οι σχεδιασμοί που ρημάζουν τις ζωές τους με όπλο την οργάνωση του αγώνα που βάζει στο επίκεντρο τις ανάγκες τους.

Η ανακοίνωση που μοίραζαν πλατιά στους συμμετέχοντες στην πορεία αλλά και σε συμμαθητές τους τόνιζε: «Στις γειτονιές μας τα ποσοστά του καρκίνου που σκοτώνει

τους δικούς μας ανθρώπους έχουν αυξηθεί κατά 31,7% τα τελευταία χρόνια, ποσοστό μεγαλύτερο από την υπόλοιπη Αττική. Οι συνέπειες για το περιβάλλον ανυπολόγιστες.

Οι γονείς μας δίνουν ένα σωρό λεφτά σε φόρους κι όταν έρχεται η ώρα των αναγκών μας μάς λένε «το κράτος δεν έχει λεφτά», έχει όμως για να δίνει εκατομμύρια στο άψε σβήσε μόλις τα χρειαστούν οι επιχειρήσεις. Έτσι και για το ΧΥΤΑ, ξέρουμε ότι προστατεύουν τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα που κάνουν μπίζνες εκατομμυρίων με τα σκουπίδια...»

Το διήμερο δράσης έκλεισε με μια όμορφη πρωτοβουλία το βράδυ της Πέμπτης 19 Δεκέμβρη. Στη συναυλία που οργανώθηκε για την ευαισθητοποίηση ακόμα περισσότερων για το πρόβλημα συμμετείχαν οι **Ρίτα Αντωνοπούλου, Μανόλης Ανδρουλιδάκης, Πολυξένη Καρακόγλου** και οι **«Υπεραστικοί»**. Το άνοιγμα, όμως, έγινε από το συγκρότημα μαθητών του 3^{ου} ΓΕΛ Πετρούπολης, **«Εναστροί»**.

Πέραμα: «Όχι στα καζάνια του θανάτου»

Στις 13 Δεκέμβρη δόθηκε συνέχεια στις κινητοποιήσεις ενάντια στη λειτουργία των καζανιών στο Πέραμα. Στο κάλεσμα της Συντονιστικής Επιτροπής Μαθητών Περάματος ανταποκρίθηκαν μαζικά οι μαθητές των σχολείων της περιοχής και μαζί με την Ένωση Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων Περάματος, τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης «Ν. Πλουμπίδης», εργατικά σωματεία και άλλους μαζικούς φορείς της περιοχής διαδήλωσαν στους δρόμους της πόλης.

Η πορεία κατέληξε στον χώρο Αρμού, όπου οι μαθητές αποτύπωσαν τη βάρβαρη πραγματικότητα που ζουν καθημερινά και όσα διεκδικούν με αυτό το εμπνευσμένο γκράφιτι! Η διαδήλωση με τον παλμό και τα συνθήματά της έδωσε συνέχεια στις μεγάλες κινητοποιήσεις, όλου του προηγούμενου χρόνου με βασικό αίτημα να μην λειτουργήσουν τα «καζάνια του θανάτου», να μετεγκατασταθούν και να αποδοθεί ο χώρος στον λαό και τη νεολαία του Περάματος, να αξιοποιηθεί για πολιτισμικές και αθλητικές δραστηριότητες.

Η ιστορία του πρώτου ηλεκτρονικού υπολογιστή στην Ευρώπη

Η ιστορία των υπολογιστικών συστημάτων και διατάξεων έχει τις ρίζες της πολύ βαθιά στην ιστορία, από την εποχή κινέζου άβακα και της χρήσης του στην αρχαία Ελλάδα, Κίνα και Ινδία. Μέσα από μια σειρά ατελείωτων επεισοδίων στην ανάπτυξη των κοινωνικών σχέσεων, της επιστήμης και της τεχνικής στις διάφορες εποχές και τόπους, η τεράστια αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας που έγινε δυνατή με την ει-

σαγωγή των μηχανών στη βιομηχανική παραγωγή και τεράστια εξάπλωση (στον χώρο και τον χρόνο) των εμπορικών συναλλαγών που γίνονταν στη βάση αυτής και εξαιτίας αυτής, έκανε όλο και πιο πιεστική την ανάγκη για αυτοματοποίηση της υπολογιστικής εργασίας. **Αυτή η κοινωνική ανάγκη έφερε στο προσκήνιο την αναζήτηση για αυτό που - μέσα από μια πολυκύμαντη ιστορία - εξελίχθηκε στους σύγχρονους ηλεκτρονικούς υπολογιστές.**

Οι συνθήκες μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο

Για διάφορους λόγους που δεν είναι της παρούσης να εξετάσουμε λεπτομερειακά, έχει κυριαρχήσει να θεωρείται ως αφηρητή της σύγχρονης ιστορίας των υπολογιστών η κατασκευή και λειτουργία του **ENIAC** (Electronic Numerical Integrator and Computer -Ηλεκτρονικός αριθμητικός ολοκληρωτής και υπολογιστής) στις ΗΠΑ το 1946, ως αποτέλεσμα των συνθηκών και των απαιτήσεων που γέννησε ο Β' ΠΠ, η λήξη του οποίου βρήκε τις ΗΠΑ αδιαμφισβήτητη κυρίαρχη δύναμη στο στρατόπεδο του ιμπεριαλισμού. Παράλληλα, όμως, **βρήκε και το στρατόπεδο του σοσιαλισμού ενισχυμένο**, με τους λαούς σε ένα μεγάλο μέρος της Ευρώπης κι ολόκληρου του κόσμου να έχουν αποφασίσει να σπάσουν τα δεσμά του καπιταλισμού και να βαδίσουν στον δρόμο που εγκαινίασε η Οκτωβριανή Επανάσταση το 1917. Οι αλλαγές αυτές, όπως ήταν λογικό, επηρέασαν καθοριστικά και την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, μεταξύ άλλων και των υπολογιστικών συστημάτων και διατάξεων.

Ο πρώτος ηλεκτρονικός υπολογιστής στην Ευρώπη ήταν σοβιετικός!

Οι προσωρινοί νικητές θέλουν να γράφουν την ιστορία με τρόπο που εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους κι έτσι οι αντεπαναστατικές ανατροπές προς τα τέλη του 20^{ου} αι. άφησαν τα τεράστια επιτεύγματα της σοβιετικής επιστήμης και τεχνολογίας να θάβονται κάτω από τόνους λάσπης που της ρίχνουν τα αστικά επιτελεία. Όσο, όμως, κι αν προσπαθούν, **δεν μπορούν να διαγράψουν τις τεράστιες κατακτήσεις του σοσιαλισμού**, που απέδειξαν μια και καλή πως «γίνεται κι αλλιώς» και μάλιστα καλύτερα. Ένα από τα πλέον ξεχασμένα επεισόδια αυτής της ιστορίας, είναι ο πρώτος ηλεκτρονικός υπολογιστής (με την έννοια που πλέον κατανοείται ο όρος, μετά την κατασκευή του ENIAC) στην Ευρώπη, ο οποίος ήταν σοβιετικός!

Η γέννηση της ιδέας

Τη δεκαετία του 1930 ο τότε νεαρός επιστήμονας Σεργκέι Λεμπέντεφ πραγματοποιούσε έρευνα πάνω στη σταθερότητα ενεργειακών δικτύων στο Πανεπιστήμιο Ηλεκτρολογικής Μηχανικής στη Μόσχα. Η δουλειά του απαιτούσε δύσκολους υπολογισμούς οι οποίοι θα μπορούσαν να γίνουν πιο γρήγορα και με μεγαλύτερη ακρίβεια αν η διαδικασία αυτή αυτοματοποιούνταν. Αξίζει να σημειωθεί ότι αντίστοιχοι προβληματισμοί τροφοδότησαν την ανάπτυξη υπολογιστικών συστημάτων και διατάξεων και στις ΗΠΑ την ίδια περίπου περίοδο, γεγονός που επιβεβαιώνει έτσι μια βασική διδαχή του μαρξισμού, **ότι η ανάγκη γεννά τα μέσα για την ικανοποίησή της, με τον τρόπο που κάθε φορά γίνεται αυτό να προσδιορίζεται από τις συγκεκριμένες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες.** Άλλωστε, την ίδια περίοδο, διάφορα αντίστοιχα εγχειρήματα αναπτύσσονταν τόσο στις ΗΠΑ, όσο και στην ΕΣΣΔ. Μετά τον Β' ΠΠ ο Λεμπέντεφ μετακόμισε στο Κίεβο της Σοβιετικής Ουκρανίας, όπου έγινε Διευθυντής του Ινστιτούτου Ηλεκτρολογικής Μηχανικής, το οποίο στεγάστηκε σε ένα μισοκατεστραμμένο από τις μάχες

Η «Μικρή Ηλεκτρονική Υπολογιστική Μηχανή», ο πρώτος υπολογιστής στην Ευρώπη.

κτήριο, που ανακαινίστηκε για αυτόν τον σκοπό. Ο πρώτος όροφος φιλοξένησε το σχεδιαστικό πρόγραμμα για μια ηλεκτρονική υπολογιστική μηχανή, με το μεγαλύτερο δωμάτιο να μένει κενό για να υποδεχθεί τη μελλοντική κατασκευή. Μηχανικά εργαστήρια εμφανίστηκαν σε άλλα δωμάτια, ενώ το υπόγειο χρησιμοποιήθηκε για τις εγκαταστάσεις τροφοδότησης ισχύος.

Η «Μικρή Ηλεκτρονική Υπολογιστική Μηχανή»

Ο πρώτος ευρωπαϊκός υπολογιστής δημιουργήθηκε το 1951 και λεγόταν «Μικρή Ηλεκτρονική Υπολογιστική Μηχανή» (MESM από τα αρχικά στα ρώσικα). Στην πραγματικότητα, βέβαια, δεν ήταν και τόσο «μικρή»... Περιλάμβανε 6.000 ηλεκτρονικές λυχνίες και μετά βίας χωρούσε στο δωμάτιο των 60 τμ. Η ταχύτητα με την οποία μπορούσε να εκτελέσει προσθέσεις, αφαιρέσεις, πολλαπλασιασμούς, διαιρέσεις, συγκρίσεις, λογαριθμικές πράξεις κλπ ήταν αξιοσημείωτη για την εποχή, καθώς μπορούσε να κάνει περίπου 3000 τέτοιους υπολογισμούς ανά λεπτό. Το 1951 μια επιτροπή από την Ακαδημία Επιστημών της Μόσχας πήγε στο Κίεβο για να ελέγξει τη μηχανή επί τρεις ολόκληρες μέρες, αναθέτοντάς της δύσκολα προβλήματα. Τελικά η επιτροπή αποφάσισε να δεχθεί τη μηχανή για λειτουργική χρήση. **Η MESM λειτουργούσε μέχρι το 1957** και συνέβαλε σε πολυάριθμες επιστημονικές μελέτες μέχρι που αποσυναρμολογήθηκε και στάλθηκε στο Πολυτεχνικό Ινστιτούτο του Κιέβου για εργαστηριακή χρήση.

Μετά τη δημιουργία της MESM, ο Λεμπέντεφ μετακόμισε στη Μόσχα όπου ανέλαβε Διευθυντής του Ινστιτούτου Μηχανικής Ακρίβειας και Υπολογιστικών Τεχνολογιών της Ακαδημίας Επιστημών της ΕΣΣΔ. Πέρασε τα επόμενα 20 χρόνια επιβλέποντας την κατασκευή 18 υπερ-υπολογιστών. Για το έργο του έλαβε το **Βραβείο Στάλιν** το 1950.

Οι σπουδαστές δυναμώνουν τον αγώνα απέναντι στα οξυμένα προβλήματα μέσα από τους Συλλόγους τους

Ο Δεκέμβρης ήταν ένας αγωνιστικός μήνας για τους σπουδαστές των Δημοσίων ΙΕΚ στις τρεις μεγαλύτερες πόλεις της Ελλάδας, Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Πάτρα. Μπροστά στα εκρηκτικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν στις σπουδές και τη ζωή τους, συσπειρωμένοι γύρω από τους Συλλόγους Σπουδαστών Δημοσίων ΙΕΚ, συζήτησαν μαζί, οργανώθηκαν και διεκδίκησαν καλύτερους όρους σπουδών. Φυσικά δεν σταματούν τη δράση τους εδώ.

Οι μαζικές Γενικές Συνελεύσεις και η συγκρότηση Επιτροπών σε ΙΕΚ της Αττικής, η διεξαγωγή εκλογών σε Θεσσαλονίκη και Πάτρα αντιμετωπίζοντας μεγάλα εμπόδια, σε συνδυασμό με τις κινητοποιήσεις σε υπορ-

γείο Παιδείας και Μακεδονίας-Θράκης, οπλίζουν με πείρα, δίνουν ορμή και δύναμη για το επόμενο διάστημα.

Την ώρα που διαχρονικά η πολιτική όλων των κυβερνήσεων με τις κατευθύνσεις της ΕΕ και του κεφαλαίου ευαγγελίζεται «αναβάθμιση» της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης, εννοώντας τη δημιουργία ευέλικτου, φτηνού εργατικού δυναμικού, χωρίς δικαιώματα που θα αξιοποιείται από τους επιχειρηματικούς ομίλους, με κατακερματισμένη γνώση του επαγγέλματος, οι σπουδαστές με τη δράση τους αποδεικνύουν ότι δεν θα κάτσουν με σταυρωμένα τα χέρια να παρακολουθούν τις σπουδές τους να υποβαθμίζονται ολοένα και περισσότερο και τα δικαιώματά τους να τσακίζονται.

Αττική

Μαζικές Γενικές Συνελεύσεις, συγκρότηση Επιτροπών και κινητοποιήσεις

Μπροστά στα οξυμένα προβλήματα που συναντούν στις σπουδές, στη δουλειά και την πρακτική άσκηση, στη ζωή τους, αποφάσισαν να αντιδράσουν οι σπουδαστές πολλών ΙΕΚ της Αττικής με αποτέλεσμα το προηγούμενο διάστημα να αρχίσουν να συγκροτούν **Επιτροπές του Συλλόγου σε ΙΕΚ** όπως του Πειραιά και του Περιστερίου, να πραγματοποιούν μαζικές Γενικές Συνελεύσεις στο Αιγάλεω, τον Κορυδαλλό, τους Αμπελοκήπους, τη Μεταμόρφωση, τον Πειραιά, το Περιστερί και τη ΣΤΕ Αναβύσσου. Τα ζητήματα που απασχολούν τους σπουδαστές σε κάθε ΙΕΚ, ανεξαρτήτως ειδικότητας, είναι η απλήρωτη πρακτική, το πάσο για τα ΜΜΜ, οι τραγικές υποδομές, η έλλειψη συγγραμμάτων και φυσικά ο εξαναγκασμός των σπουδαστών σε αρκετές ειδικότητες να βάλουν το χέρι στην τσέπη για αναλώσιμα.

Η διαδικασία αυτή, της οργάνωσης των Επιτροπών και των Γενικών Συνελεύσεων **δεν ήταν ούτε δεδομένη, ούτε εύκολη υπόθεση**. Αρκετές φορές τα μέλη του Συλλόγου έβρισκαν εμπόδια από μερίδα διευθύνσεων των ΙΕΚ που στον ίδιο τόνο με το υπουργείο, τις

κυβερνήσεις και τους εργοδότες ήθελαν τους σπουδαστές να μην συζητούν για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, αλλά και τις αιτίες τους, να μην διεκδικούν καλύτερους όρους σπουδών και δουλειάς στο ύψος των σύγχρονων αναγκών. Πρόκειται για τις ίδιες διευθύνσεις που συνδιοργανώνουν με εταιρείες μέσα στα ΙΕΚ «ημερίδες επιχειρηματικότητας» ή προτρέπουν σπουδαστές να πάνε για πρακτική τζάμπα σε επιχειρήσεις.

Μέσα από τη συζήτηση και την ανταλλαγή εμπειριών στις Γενικές Συνελεύσεις, στις Επιτροπές στο ΔΣ του Συλλόγου, αλλά και στα διαλείμματα και μέσα στα μαθήματα **γεννιόταν ένας κοινός προβληματισμός: «κάτι πρέπει να κάνουμε για όλα αυτά τα προβλήματα»**. Οι σπουδαστές δεν έμειναν με τα χέρια σταυρωμένα. Πραγματοποιήθηκαν παραστάσεις διαμαρτυρίας σε διευθύνσεις των ΙΕΚ και οργανώθηκε κινητοποίηση στο υπουργείο Παιδείας στις 12/12 ώστε να κατατεθούν όλα τα αιτήματα του Συλλόγου και να απαιτηθούν άμεσα λύσεις.

Μάλιστα, οι σπουδαστές των ΙΕΚ της Αττικής κινητοποιήθηκαν δύο φορές στο υπουργείο Παιδείας, καθώς την πρώτη φορά τους «υποδέχθηκαν» μια διμοιρία των ΜΑΤ, και αστυνομικοί της ομάδας ΔΙΑΣ, ενώ η υπουργός που

Από την κινητοποίηση στο Υπ. Παιδείας στις 12/12

Σπουδαστές του ΙΕΚ Πειραιά μετά την απόφαση τους για συμμετοχή στην κινητοποίηση του ΣΥΣΔΙΕΚ

βρισκόταν στο Υπουργείο, έφυγε από την «πίσω πόρτα». Σε αντίθετες περιπτώσεις βέβαια όταν οι υπουργοί συναντώνται με διάφορους επιχειρηματίες τούς στρώνονται κόκκινα χαλιά στα υπουργεία...

Όλη αυτή η αγωνιστική δραστηριότητα που ανέπτυξαν οι σπουδαστές μέσα από τον Σύλλογό τους, αφήνει παρακαταθήκη για τη συνέχεια. **Πολλοί σπουδαστές πήραν την υπόθεση της οργάνωσης του αγώνα στα χέρια τους** και μέσα από τη συλλογική δράση και τη συζήτηση αναδειχθηκαν όχι μόνο τα προβλήματα, αλλά και οι αιτίες τους, που δεν είναι άλλες από τις πολιτικές που εφαρμόζουν όλες οι κυβερνήσεις. Οργανώθηκε ο αγώνας και η διεκδίκηση, κόντρα στη λογική που καλλιεργείται και λέει: «μη μιλάς, σκύψε το κεφάλι και αν είσαι καλός θα πας μπροστά». Απέναντι στον ατομικό δρόμο που προβάλλουν κυβέρνηση, διευθύνσεις και εργοδοσία, **μπροστά μπορεί να βγάλει τους σπουδαστές μόνο ο δρόμος της πάλης και της διεκδίκησης όλων των σύγχρονων δικαιωμάτων τους, στις σπουδές, την πρακτική άσκηση, τη ζωή συνολικά.**

Θεσσαλονίκη • Οι σπουδαστές έσπασαν στην πράξη το κλίμα φόβου και τρομοκρατίας!

Με μεγάλη επιτυχία ολοκληρώθηκαν οι εκλογές του Συλλόγου Σπουδαστών Δημοσίων ΙΕΚ Θεσσαλονίκης που διεξήχθησαν από τις 12 έως τις 20/12. Σημαντικό επίτευγμα είναι η **αύξηση σε ψήφους** που σημειώθηκε σε σχέση με τις προηγούμενες εκλογές, το γεγονός ότι **το κάλεσμα του Συλλόγου προς τους σπουδαστές να συμμετάσχουν μαζικά έφτασε και στα 11 ΙΕΚ της Θεσσαλονίκης**, και το ότι σε 9 από αυτά υπήρχαν παιδιά που στήριξαν τον Σύλλογο και με τη **συμμετοχή τους στο ψηφοδέλτιο**.

Ένας σημαντικός παράγοντας που ξεχωρίζει τις φετινές εκλογές από όλες τις προηγούμενες, και καθιστά περισσότερο αξιοσημείωτη τη μαζική συμμετοχή σπουδαστών είναι **τα πρωτοφανή εμπόδια που ύψωσαν οι διοικήσεις για τη διεξαγωγή των εκλογών**. Οι εκλογές πραγματοποιήθηκαν σε αντίξοες συνθήκες, με την πλειοψηφία των διευθύνσεων των ΙΕΚ να παρεμποδίζουν με νύχια και με δόντια τη διεξαγωγή της εκλογικής διαδικασίας μέσα στα ΙΕΚ, εκεί δηλαδή που βρίσκονται συγκεντρωμένοι οι σπουδαστές, με τη διαδικασία να λαμβάνει χώρα σε προαύλια και σε παγκάκια, με έντονο κρύο ακόμα και δυνατή βροχή, με τους σπουδαστές να αναγκάζονται να ψηφίσουν μέσα στο δεκάλεπτο διάλειμμα τους, υπό το φόβο της απουσίας. Παράλληλα, διευθυντές να διακηρύττουν στους σπουδαστές πως ο Σύλλογος αυτός είναι παράνομος, τρομοκρατώντας τους έτσι να μην ψηφίσουν, **με αποκορύφωμα τον υποδιευθυντή του ΙΕΚ Μοναστηρίου ο**

ο οποίος έφτασε σε σημείο να καλέσει την αστυνομία για να παρεμποδίσει τη διαδικασία των εκλογών στο ΙΕΚ, και να σέρνει στο αστυνομικό τμήμα εκλεγμένο μέλος του απερχόμενου ΔΣ!

Παρά τα εμπόδια, οι σπουδαστές έσπασαν στην πράξη το κλίμα φόβου και τρομοκρατίας. Όχι μόνο ψηφίσαν μαζικά για να εκλέξουν τους αντιπροσώπους τους, αλλά συζήτησαν πλατιά πάνω στα αιτήματα του συλλόγου, εξέφρασαν την αγανάκτηση τους για τα προβλήματα των ΙΕΚ που είναι εκρηκτικά, έδειξαν τη διάθεση να αγωνιστούν πιο μαχητικά με τη νέα χρονιά ενάντια στα οξυμένα προβλήματα.

Η μεγάλη ανταπόκριση του κόσμου οφείλεται και στο γεγονός ότι οι φετινές εκλογές ήρθαν σαν **συνέχεια μιας σημαντικής αγωνιστικής δραστηριότητας που ξεκίνησε από την αρχή της χρονιάς**, ιδιαίτερα σε κάποια ΙΕΚ. Ήδη με το πρώτο κουδούνι οργανώθηκαν περιοδικές εκλεγμένων μελών του ΔΣ όπου μοιράστηκε ερωτηματολόγιο γνωριμίας με το σύλλογο και οι σπουδαστές ενημερώθηκαν για τις διεκδικήσεις του και τη δράση του. Στη συνέχεια οργανώθηκαν **Γενικές Συνελεύσεις** ανά ΙΕΚ όπου

μήκε σχεδιασμός δράσης απέναντι στα οξυμένα προβλήματα, πραγματοποιήθηκαν παραστάσεις διαμαρτυρίας σε διοικήσεις ΙΕΚ, κινητοποίηση στα γραφεία του ΟΑΣΘ για το ζήτημα των πάσο, και κινητοποίηση στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης με το σύνολο των αιτημάτων των σπουδαστών.

Το αμέσως επόμενο διάστημα προχωρώντας στη συγκρότηση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου, θα τεθεί και ο προγραμματισμός δράσης για τη νέα χρονιά, που θα επιδιωχθεί να αγκαλιάσει μεγάλη μερίδα των σπουδαστών, ώστε να δοθεί μαχητική απάντηση στη συνεχή υποβάθμιση των σπουδών.

Από την κινητοποίηση στο Υπ. Μακεδονίας-Θράκης

Πάτρα • Πάνω από 250 σπουδαστές «έστειλαν» το δικό τους μήνυμα συμμετέχοντας στις εκλογές του ΣΥΣΔΙΕΚ

Με το ξεκίνημα της φετινής σπουδαστικής χρονιάς, φάνηκαν τα προβλήματα στον χώρο του Δ.ΙΕΚ Πάτρας. Ελλείψεις καθηγητών, εξετάσεις χωρίς διδακτέα ύλη, σπουδαστές που καλούνται να πληρώσουν τις φωτοτυπίες τους και μαθήματα που γίνονται σε επιχειρήσεις (π.χ. το Τμήμα Μουσική-Τραγούδι κάνει μάθημα σε κατάστημα εστίασης, χωρίς καμία υποδομή).

Στο όνομα της «αναβάθμισης» της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης η Διεύθυνση σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Πατρών έχει διοργανώσει μία σειρά από ημερίδες και «συνέδρια» επιχειρηματικότητας. Επιπλέον, ο Διευθυντής καλεί τους σπουδαστές να βρουν χορηγούς για τα μαθήματα των ειδικοτήτων. **Είναι χαρακτη-**

ριστικό ότι από τους 750 σπουδαστές που ξεκίνησαν συνεχίζουν μόλις οι 300.

Οι σπουδαστές που συσπειρώνονται στον Σύλλογο από την πρώτη στιγμή κάλεσαν τους συναδέλφους τους να γυρίσουν την πλάτη σε αυτούς που από τη μία με την «αναβάθμισή» τους χειροτερεύουν τη ζωή των σπουδαστών κι από την άλλη «μας καταλαβαίνουν, αλλά δυστυχώς έτσι είναι η κατάσταση και δεν γίνεται τίποτα». Πρωτοστάτησαν στη συγκρότηση Επιτροπής Αγώνα που συγκέντρωσε τα προβλήματα, άνοιξε τη συζήτηση για τους όρους σπουδών, καταλήγοντας σε ένα πλαίσιο πάλης που ενώνει τους σπουδαστές όλων των ειδικοτήτων και ανέλαβε την πραγματοποίηση των εκλογών του Συλλόγου Σπουδαστών.

Επίσης, **συγκροτήθηκαν 3μελείς επιτροπές σε όλα τα τμήματα και έγινε Γενική Συνέλευση**, στην οποία ορίστηκε η διεξαγωγή εκλογών του Συλλόγου Σπουδαστών. Για να γίνουν γνωστά τα αιτήματα των σπουδαστών στον λαό της Πάτρας και για να δυναμώσει η αλληλεγγύη αποφασίστηκε **συνάντηση της Επιτροπής Αγώνα με τον κομμουνιστή δήμαρχο της Πάτρας Κώστα Πελετίδη**. Στη συνάντηση ο δήμαρχος υιοθέτησε τις διεκδικήσεις των σπουδαστών τις

οποίες χαρακτήρισε δίκαιες και δεσμεύτηκε να προχωρήσει στις απαραίτητες ενέργειες από την πλευρά του Δήμου για την ικανοποίησή τους.

Στην προσπάθεια των σπουδαστών, η Διεύθυνση στάθηκε απέναντι λέγοντας πως ο Σύλλογος είναι παράνομος «κι όποιος θέλει να ψηφίσει θα παίρνει απουσία». Μάλιστα, δεν δίστασε να δώσει εντολή στους καθηγητές να βάζουν απουσίες και στην Εφορευτική Επιτροπή, η οποία όχι μόνο δεν τρομοκρατήθηκε μετά και το περιστατικό στη Θεσσαλονίκη, αλλά ενημέρωσε όλα τα τμήματα για το συμβάν **καλώντας τους να στηρίξουν τον Σύλλογο με κάθε τρόπο**.

Ψήφισαν παραπάνω από 250 σπουδαστές στέλνοντας το δικό τους μήνυμα για το τι είναι παράνομο και τι όχι.

Οι Διευθυντές, σε πλήρη αντιστοιχία με όσα λένε κυβερνήσεις και εργοδοσία, θέλουν τους σπουδαστές να μην αντιδρούν και να μην αντιστέκονται στο μέλλον που ετοιμάζουν για την αυριανή βάρδια της εργατικής τάξης. Μάλιστα, διατυμπανίζουν ως επιτυχία την πρακτική άσκηση πουλώντας ελπίδα στους σπουδαστές γιατί «είναι ευκαιρία να δικτυωθούν». Την ίδια ώρα, δεν θέλουν καμία συζήτηση για το τι μαθαίνει ο σπουδαστής, πόσα πληρώνεται, αν ασφαλίζεται και αν θα κάνει πρακτική στην ειδικότητά του. Ταυτόχρονα, η εργοδοτική τρομοκρατία και τα εργατικά ατυχήματα αυξάνονται, ενώ είναι νωπός στη μνήμη ο θάνατος σπουδάστριας του Δ.ΙΕΚ Πάτρας την ώρα που έκανε την πρακτική της σε ξενοδοχειακή μονάδα στην Κρήτη.

Από τη συνάντηση της Επιτροπής Αγώνα με τον Δήμαρχο Πατρών Κώστα Πελετίδη

Το ΚΚΕ έχει πρόταση για την κοινωνία και το Πανεπιστήμιο των σύγχρονων λαϊκών αναγκών

«Εξασφαλίζοντας την παροχή αποτελεσματικής εκπαίδευσης, μπορούμε να ευθυγραμμίσουμε καλύτερα τις δεξιότητες του εργατικού δυναμικού με τις ανάγκες της οικονομίας της ΕΕ»

Θέσεις ΕΕ για Εκπαίδευση

«Τα πολλά χρόνια που θα εργαζόμαστε, ακριβώς λόγω της τεχνολογίας, θα χρειαζόμαστε συνεχή επικαιροποίηση των γνώσεών μας και συχνά την αλλαγή επαγγέλματος ή πεδίου εργασίας»

Α. Χατζόπουλος,

Γενικός Διευθυντής ΣΕΒ 29/9/2019

«(Ο ΣΥΡΙΖΑ) χτίζει ένα εκπαιδευτικό σύστημα συνδεδεμένο με την οικονομία και την αγορά εργασίας»

Ν. Φίλης

στη Βουλή για νομοσχέδιο Γαβρόγλου 24/4/19

«Ενίσχυση της αυτονομίας και του αυτοδιοίκητου των ιδρυμάτων,(...) ακαδημαϊκά ιδρύματα αξιολογούμενα, πιο ανταγωνιστικά, που συγχρονίζονται με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας»

Ν. Κεραμέως

για νομοσχέδιο 8/10/19

Από την ανωτατοποίηση των ΤΕΙ το 2000, το σχέδιο Αθηνά, τον νόμο Γαβρόγλου και το σημερινό νομοσχέδιο της κυβέρνησης για τα Πανεπιστήμια, διαχρονικά η πολιτική των κυβερνήσεων ερχόταν να ενσωματώσει κατευθύνσεις και οδηγίες του ΟΟΣΑ, της ΕΕ, τη συνθήκη της Μπολόνια, **να συνδέσει ακόμα πιο βαθιά το σημερινό πανεπιστήμιο με τις ανάγκες του κεφαλαίου. Αυτή είναι η βάση της σημερινής κατάστασης στα Πανεπιστήμια**, με την οποία έρχονται αντιμέτωποι οι φοιτητές, αυτός είναι ο λόγος που όλα τα κόμματα αν και σηκώνουν κουρνιαχτό στα επιμέρους, συμφωνούν στην ουσία των αλλαγών.

Αυτό το πανεπιστήμιο δεν είναι «σύγχρονο», αφού επαναφέρει τα διδάκτρα, τη σκοταδιστική γνώση, τον ανορθολογισμό, κάνει το φοιτητή πελάτη και τον επιστήμονα δούλο. **Δεν είναι ούτε «ευρωπαϊκό»**, αφού στηρίζεται στον ανταγωνισμό των Ιδρυμάτων εντός και εκτός της χώρας, ΕΕ και διεθνώς. Στην πραγματικότητα, μέσω της αριστείας και της αξιολόγησης, το «ευρωπαϊκό» πανεπιστήμιο είναι τα πανεπιστήμια α, β και γ κατηγορίας, είναι τα πολυκατηγοριοποιημένα και απαξιωμένα πτυχία, είναι οι μισοειδικευμένοι και ευέλικτοι απόφοιτοι, χωρίς δικαιώματα.

ΗΞΕΡΕΣ ΟΤΙ

- Στη Νοσηλευτική σήμερα υπάρχουν πτυχία τριών «κατηγοριών», πάνω στο ίδιο αντικείμενο (IEK, ΤΕΙ, ΑΕΙ)
- Στους Μηχανολόγους Μηχανικούς είναι θεσμοθετημένη η διαφοροποίηση μεταξύ αποφοίτων (πτυχία «Τεχνικής» και «Πανεπιστημιακής» Εκπαίδευσης, 4ετη και 5ετη τμήματα πάνω στο ίδιο αντικείμενο)

Υπάρχει άλλος δρόμος...

Πολλοί φοιτητές ακούν με ενδιαφέρον την πρόταση του ΚΚΕ αλλά αναρωτιούνται αν αυτή είναι πραγματοποιήσιμη. Η ιστορική πείρα έχει αποδείξει ότι σε συνθήκες που η εργατική τάξη και ο λαός έρθουν σε ρήξη με το σάπιο καπιταλιστικό σύστημα διαμορφώνονται οι όροι για την κάλυψη των σύγχρονων λαϊκών αναγκών και στην Ανώτατη Εκπαίδευση

Σήμερα είναι **εφικτό και αναγκαίο** ένα Πανεπιστήμιο που να πληροί τις παρακάτω προϋποθέσεις:

Με ένα πτυχίο, πανεπιστημιακού επιπέδου, ανά επιστημονικό αντικείμενο. Με ενιαία προγράμματα σπουδών που ανταποκρίνονται στις ανάγκες κάθε επιστήμης και τις ανάγκες ανόδου του βιοτικού επιπέδου του λαού.

Με πτυχία που εξασφαλίζουν πλήρη πρόσβαση στο επάγγελμα, με δουλειά εξασφαλισμένη με το πέρας των σπουδών, πάνω στο αντικείμενο. Με δωρεάν προγράμματα επιμόρφωσης για τους αποφοίτους, με ευθύνη του κράτους και του αντίστοιχου πανεπιστημίου.

Όποιος νέος επιθυμεί να ασχοληθεί με την επιστημονική έρευνα μπορεί να συνεχίσει σε **δωρεάν μεταπτυχιακό κύκλο σπουδών που οδηγεί στην απόκτηση διδακτορικού και την παραγωγή ερευνητικού έργου.**

Αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν, χρηματοδοτούμενο αποκλειστικά από το κράτος. Απαλλαγμένο από το άγχος να εξασφαλίζει «τη βιωσιμότητά του», που αντικειμενικά σημαίνει ξεπούλημα των υποδομών του, της έρευνας, της παρεχόμενης γνώσης, του ίδιου του προσωπικού και των φοιτητών του. Με δωρεάν συγγράμματα, πλήρως εξοπλισμένο σε αίθουσες, εργαστήρια, ψηφιακές εγκαταστάσεις και δυνατότητα πρόσβασης για όλους τους φοιτητές, χωρίς περιορισμούς και ταξικές διακρίσεις. **Με εξασφαλισμένη δωρεάν φοιτητική μέριμνα, σίτιση, στέγαση, μεταφορές και αναλώσιμα για όλους τους φοιτητές.** Μέσα από ειδικές δομές καλύπτονται οι ανάγκες πρόσβασης των φοιτητών σε αθλητισμό, πολιτισμό, ψυχαγωγία.

Στο πανεπιστήμιο των σύγχρονων αναγκών μας, καμιά επιστήμη δεν είναι άχρηστη, γιατί αξιολογείται με γνώμονα την προώθηση των γνώσεων της ανθρωπότητας, τη σύνδεση των επιστημών μεταξύ τους, όχι το κέρδος που μπορεί να αποφέρει στη μεγάλη επιχείρηση. Τα Ιδρύματα δεν ανταγωνίζονται μεταξύ τους γιατί δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν. Αντίθετα **συνεργάζονται, όπως συνεργάζεται το επιστημονικό δυναμικό με γνώμονα την κατάκτηση της επιστημονικής αλήθειας, τη σύνδεση και αλληλοτροφοδότηση των επιστημών.** Η έρευνα είναι φορέας γνώσης, ανοιχτής, προσβάσιμης στον λαό, γιατί δεν περιορίζεται από τα στεγανά της κερδοφορίας. Δεν υπάρχει μυστική έρευνα, που δεν αποκαλύπτεται γιατί δε συμφέρει μια χούφτα κεφαλαιοκράτες, την ίδια στιγμή που μπορεί κυριολεκτικά να σώσει εκατομμύρια κόσμου.

Το πραγματικά σύγχρονο πανεπιστήμιο δεν μπορεί να αγνοεί τις λαϊκές ανάγκες, να τις θυσιάζει στον βωμό της κερδοφορίας μιας χούφτας βιομηχάνων και εφοπλιστών. Δεν μπορεί να μην παρακολουθεί την αντίστοιχη ανάπτυξη, σύγχρονη και αναγκαία για τα λαϊκά συμφέροντα, που **έρχεται σε αντίθεση και ρήξη με τα επιχειρηματικά συμφέροντα, τα βγάζει οριστικά από το προσκήνιο για να αφήσει χώρο στα εργατικά και νεολαιίστικα δικαιώματα.** Σε αυτή την κοινωνία βασίζεται το σύγχρονο πανεπιστήμιο και μόνο έτσι δε θα είναι αναχρονιστικό, ξεπερασμένο, κατάλοιπο μιας άλλης εποχής. Μόνο έτσι θα εκπληρώσει και τον στόχο της συνεργασίας όλων των Ιδρυμάτων, σε επίπεδο χώρας, στην Ευρώπη και διεθνώς.

Γνωρίζουμε τον κόσμο, κατακτάμε την Επιστήμη, γιατί Επιστήμη σημαίνει Αλήθεια, γιατί Αλήθεια για την κοινωνική πρόοδο σημαίνει αγώνας για τον σοσιαλισμό-κομμουνισμό.

Ο σοσιαλισμός μπορεί να χτίσει το Πανεπιστήμιο των σύγχρονων αναγκών μας!

Το ΚΚΕ έχει ολοκληρωμένη πρόταση για εντελώς διαφορετική οργάνωση της οικονομίας, για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, το σοσιαλισμό-κομμουνισμό. Η ανάπτυξη της οικονομίας θα προχωράει με κριτήριο τις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες, θα αξιοποιείται το σύνολο των κοινωνικοποιημένων μέσων παραγωγής, θα εντάσσεται σε πανεθνικό κεντρικό σχέδιο.

Μέσω του Κεντρικού Σχεδιασμού μπαίνουν στην υπηρεσία του ανθρώπου και των αναγκών του οι παραγωγικές δυνάμεις της χώρας, οι κατακτήσεις της επιστήμης και της τεχνικής, με σκοπό τη βελτίωση του βιωτικού επιπέδου, την πνευματική ανάπτυξη και καλλιέργεια όλου του λαού. Σε αυτές τις συνθήκες, με την εξασφάλιση Ενιαίας Ανώτατης Εκπαίδευσης, **καλύπτεται η ανάγκη της κοινωνίας για επιστήμονες με ολόπλευρη γνώση του αντικειμένου τους, με**

διαμορφωμένο επιστημονικό κριτήριο και κοσμοαντίληψη, ώστε να συμβάλλουν στην κάλυψη των αναγκών, την εισαγωγή των κατακτήσεων της ανθρώπινης γνώσης στη σοσιαλιστική παραγωγή.

Στην Ελλάδα σήμερα είναι υπερώριμες οι υλικές προϋποθέσεις για να οικοδομηθεί ο σοσιαλισμός, να κοινωνικοποιηθούν τα μέσα παραγωγής από την εργατική τάξη και τους συμμάχους της, να ενταχθούν σε Κεντρικό Σχεδιασμό, να συμμετέχει ενεργά ο λαός στην άσκηση εξουσίας, μέσα από τα όργανα της εργατικής εξουσίας με πυρήνα τον χώρο δουλειάς. Σήμερα η χώρα μας έχει τεράστιες αναξιοποίητες παραγωγικές δυνατότητες που σήμερα παραμένουν δεσμευμένες από την καπιταλιστική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής και θα απελευθερωθούν στη νέα κοινωνία. Το έμπειρο εργατικό και επιστημονικό δυναμικό της χώρας, σε συνδυασμό με

τις εγχώριες ενεργειακές πηγές, τον ορυκτό πλούτο, την βιομηχανική, βιοτεχνική και αγροτική παραγωγή μπορούν να καλύψουν τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες σε Υγεία, Παιδεία, Πρόνοια, λαϊκή στέγη, έργα υποδομής κ.ά.

Το μόνο σύγχρονο και νέο είναι η πρόταση του ΚΚΕ για Πανεπιστήμιο που διαμορφώνει ολοκληρωμένους επιστήμονες και παράγει έρευνα για τις λαϊκές ανάγκες.

Στην ΕΣΣΔ, μια χώρα με βαριά κληρονομιά αναλφαβητισμού, καθυστερήσεων από την εποχή του τσάρου, ο λαός κατάφερε να εξασφαλίσει Ανώτατη Εκπαίδευση σύγχρονη, προσβάσιμη από όλο τον λαό, παίρνοντας τα κλειδιά της οικονομίας και την εξουσία στα χέρια του.

- Οι φοιτητές στην ΕΣΣΔ είχαν εξασφαλισμένη δωρεάν στέγαση και επίδομα για όσο καιρό σπούδαζαν, ενώ είχαν εξασφαλισμένη δουλειά στο αντικείμενό τους αμέσως μετά την αποφοίτηση.
- Στην ΕΣΣΔ η ανεργία είχε εξαλειφθεί από το 1930, κάτι που καμιά καπιταλιστική χώρα δεν έχει πετύχει μέχρι σήμερα!
- Η πρακτική άσκηση ήταν ενταγμένη στην εκπαιδευτική διαδικασία, είχε εκπαιδευτικό χαρακτήρα και παίρνονταν όλα τα απαραίτητα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας. Σε αντιδιαστολή με την τζάμπα εργασία στο όνομα της «πρακτικής» που προωθείται σήμερα.

Ψάξ' το Πασιπάνω

«Οκτωβριανή επανάσταση και Παιδεία», Τμήμα Παιδείας και Έρευνας της ΚΕ του ΚΚΕ, εκδ. Σύγχρονη Εποχή

**...έλα να τον
βαδίσουμε
μαζί**

Το ΚΚΕ και η ΚΝΕ απλώνουν το χέρι σε κάθε νέο εργατικής-λαϊκής οικογένειας, κάθε φοιτητή και νέο επιστήμονα που αγαπάει το αντικείμενό του, θέλει να αξιοποιήσει την επιστημονική του γνώση, την έρευνά προς όφελος του λαού και όχι των μονοπωλίων και του ΝΑΤΟ. **Γνωρίζουμε ότι αυτή η κοινωνία δεν είναι ουτοπία, ο σοσιαλισμός είναι πιο επίκαιρος και αναγκαίος από ποτέ.** Γι αυτό σήμερα δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις στον αγώνα για να αντιμετωπίσουμε τη σημερινή κατάσταση, να εμποδίσουμε τα χειρότερα, να ανοίξουμε δρόμο για τη ριζική ανατροπή του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος. Οι αγώνες των φοιτητών και του λαού μπορούν σήμερα να ανοίξουν δρόμο για να χειραφετούνται συνειδήσεις από την κυρίαρχη αστική ιδεολογία, να βλέπουν όλο και πιο πολλοί νέοι μέσα από τον αγώνα τους τη διέξοδο από τις δυσκολίες. Τα αιτήματα του πιο μαχητικού, ριζοσπαστικού κομματιού του φοιτητικού κινήματος, η διεκδίκηση για πτυχίο μοναδική προϋπόθεση για δουλειά, με όλη την απαραίτητη γνώση μέσα σε αυτό, η διεκδίκηση αποκλειστικά δημόσιας και δωρεάν ανώτατης εκπαίδευσης στο ύψος των αναγκών, το αίτημα για έρευνα προς όφελος των λαϊκών αναγκών και όχι των μονοπωλίων, αντικειμενικά έρχονται σε σύγκρουση με τη στρατηγική κυβερνήσεων-ΕΕ-κεφαλαίου, με το μέλλον που μας ετοιμάζουν.

Έρευνα για ποιον;

Το τελευταίο διάστημα έχει μπει στο επίκεντρο η συζήτηση για το πώς η ανάπτυξη της τεχνολογίας και της επιστήμης θα ενσωματωθεί περισσότερο στην καθημερινότητά μας. Αυτός ο προβληματισμός έχει τροφοδοτήσει και μια συζήτηση για την έρευνα, τον προσανατολισμό και αξιοποίησή της. Πραγματοποιούνται συχνά πυκνά εκδηλώσεις με γνωστούς επιστήμονες. Ο ΣΕΒ τον Δεκέμβριο πραγματοποίησε συνέδριο με τίτλο «*Βιομηχανία 4.0: Μια ευκαιρία που δεν πρέπει να χαθεί*» σχετικά με την ενσωμάτωση των τεχνολογιών της λεγόμενης «4^{ης} Βιομηχανικής Επανάστασης» στην παραγωγή. Ενώ –όπως είναι λογικό και αναμενόμενο– ο προβληματι-

σμός αυτός έχει ακουμπήσει και την πανεπιστημιακή κοινότητα με αφορμή το νέο νομοσχέδιο της κυβέρνησης.

Παράλληλα με αυτήν την συζήτηση, και ενώ αναπτύσσεται η τεχνολογία και αυξάνεται η παραγωγικότητα της εργασίας, παρατηρούμε ότι το επίπεδο ζωής μας δεν βελτιώνεται αντίστοιχα. Δε λύνονται, και ούτε υπάρχει αντίστοιχη κατεύθυνση, μια σειρά προβλήματα που ταλαιπωρούν την ανθρωπότητα ενώ υπάρχουν οι επιστημονικές προϋποθέσεις για την εξάλειψή τους, όπως π.χ. διάφορες ασθένειες, η ασφάλεια στον χώρο εργασίας, η προστασία από «ακραία» καιρικά φαινόμενα.

Γιατί οι δυνατότητες που δημιουργεί η ανάπτυξη της τεχνολογίας δεν αξιοποιούνται για να καλύπτεται το σύνολο των αναγκών μας;

Σήμερα τα κλειδιά της οικονομίας, όλα τα εργοστάσια, μέσα μεταφοράς, ορυκτός πλούτος, μεγάλες εμπορικές και επισιτιστικές αλυσίδες κ.κ.Π., βρίσκονται στα χέρια των καπιταλιστών. Αυτό το «δεδομένο» καθορίζει και το ποιο είναι **το κίνητρο της παραγωγής, δηλαδή το κέρδος των επιχειρηματικών ομίλων**. Εκείνοι έχουν «το μαχαίρι και το καρπούζι», προσανατολίζουν την έρευνα και την παραγωγή σε κλάδους και εφαρμογές με γνώμονα τα συμφέροντά τους, τα επιτεύγματά της τα εφαρμόζουν ανάλογα με το τι είναι περισσότερο κερδοφόρο κάθε φορά. Σε αυτήν την κατεύθυνση εναρμονίζεται και το νέο νομοσχέδιο για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση και οι σχετικές του διατάξεις για την έρευνα στα Πανεπιστήμια.

Έρευνα στον καπιταλισμό πρακτικά σημαίνει ότι:

Οι καπιταλιστές θα επενδύσουν μόνο σε κλάδους που τους φέρνουν κέρδη.

Δεν προσανατολίζεται κύρια η έρευνα με βάση τις κοινωνικές ανάγκες, για παράδειγμα για την αντιπλημμυρική, αντισεισμική και αντιπυρική προστασία, αλλά **«κατά παραγγελία» για τους επιχειρηματικούς ομίλους**.

Η έρευνα στις κοινωνικές επιστήμες, η οικονομική και η ιστορική έρευνα προσανατολίζεται στην κατεύθυνση της αθώωσης του συστήματος. Για αυτό το λόγο χαρακτηρίζεται από την αντιεπιστημονικότητα και τον ανορθολογισμό, απουσιάζει η διδασκαλία της μαρξιστικής θεωρίας και μεθόδου.

Ερευνητές χαλαρίζουν το μυαλό τους για την **παρασκευή φονικών όπλων**, ή για συνολικότερους ιμπεριαλιστικούς και κατασταλτικούς σκοπούς. Για παράδειγμα drones αξιοποιούνται για πολεμικούς

σκοπούς, ενώ θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν για τη πρόληψη και τη προστασία από μεγάλες φυσικές καταστροφές και βιομηχανικά ατυχήματα.

Γίνεται έρευνα για την **τεχνητή παλαίωση** προϊόντων και την **ενσωματωμένη αχρήστευση** τους, δηλαδή να έχουν ημερομηνία λήξης και έτσι να αυξάνονται οι πωλήσεις των ομίλων.

Επιστήμονες παρεμβαίνουν για να αλλοιώσουν τα αποτελέσματα ερευνών προκειμένου να μη θίγονται τα συμφέροντα των εργοδοτών τους. Χαρακτηριστικό το παράδειγμα του ομίλου Volkswagen στον οποίο ερευνητές παραποιούσαν τις μετρήσεις από τις εκπομπές ρύπων των κινητήρων.

Οι καπιταλιστές αξιοποιούν και ενσωματώνουν τις νέες τεχνολογικές εξελίξεις, αποτελέσματα της έρευνας, για να εντείνουν την εκμετάλλευση των εργαζομένων και να βγάλουν περισσότερα κέρδη. Έτσι, στα χέρια των αφεντικών η νέα τεχνολογία της «4^{ης} Βιομηχα-

νικής Επανάστασης» αντί να αξιοποιείται για να δουλεύουμε λιγότερο και ξεκούραστα, μεταφράζεται σε εντατικοποίηση της εργασίας, ευέλικτες εργασιακές σχέσεις και ανεργία.

Η ενίσχυση της «υγιούς» επιχειρηματικότητας και του ανταγωνισμού δεν ευνοεί την ανάπτυξη της τεχνολογίας και της επιστήμης;

Στην καπιταλιστική κοινωνία, ο προσανατολισμός της έρευνας, η αξιοποίηση των αποτελεσμάτων και επιτευγμάτων, δεν γίνεται σε κατεύθυνση υλοποίησης των κοινωνικών αναγκών. Πέρα από αυτό όμως, υπάρχει και μια ακόμα πλευρά.

Ο ανταγωνισμός που αναπτύσσεται ανάμεσα στους επιχειρηματικούς ομίλους, για το πώς θα επιτύχουν το μέγιστο δυνατό κέρδος, οδηγεί σε αντιδραστικές συνέπειες για το αποτέλεσμα αυτής. Έτσι δημιουργούνται **ανταγωνιστικές ερευνητικές ομάδες πάνω στα ίδια επιστημονικά αντικείμενα**, που κρύβουν η μια από την άλλη τα αποτελέσματα των ερευνών τους. Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα των εταιριών τηλεπικοινωνιών, που πραγματοποιεί η κάθε μια τη δική της έρευνα, τοποθετεί η κάθε μια τις δικές της υποδομές, κεραίες κ.λπ. οδηγώντας σε **σπατάλη παραγωγικών δυνάμεων**. Επιπλέον, **η διάχυση της επιστημονικής γνώσης εμποδίζεται από τις πατέντες, το βιομηχανικό και εμπορικό απόρρητο**. Οι όμιλοι καθορίζουν πότε και με τι όρους θα διατεθούν στην αγορά νέες επιστημονικές ανακαλύψεις. Ας σκεφτούμε τις επιπτώσεις που έχει αυτό στην έρευνα στον κλάδο του φαρμάκου, όπου η πρόληψη ή έγκαιρη θεραπεία έχει αντικαταστα-

Η ανάπτυξή τους αφήνει πίσω τις ανάγκες του λαού και της νεολαίας. Πρόσφατο παράδειγμα η έλλειψη σχεδιασμού σε κεντρικές αρτηρίες του οδικού δικτύου που το λυμνώνονται μεγάλοι όμιλοι, ώστε να αντιμετωπίζονται οι δύσκολες καιρικές συνθήκες.

θεί με την σε βάθος χρόνου συντήρηση ή θεραπεία μιας ασθένειας.

Από όλα τα παραπάνω παραδείγματα φαίνεται ότι η επιχειρηματικότητα, το κινήγι του κέρδους, ο ανταγωνισμός, όχι μόνο δεν προωθεί την ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας, αλλά αντίθετα **μπαίνει εμπόδιο στην ανάπτυξη της γνώσης**. Έτσι, **διευρύνεται η ψαλίδα ανάμεσα στο τι μπορεί να προσφέρει το σημερινό επίπεδο ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων και ποιες ανάγκες μας ικανοποιούνται. Μεγαλώνει η σχετική στασιμότητα**, σε σχέση με το τι θα μπορούσε να παραχθεί είτε ποσοτικά είτε ποιοτικά, αν δεν υπήρχε το κίνητρο του καπιταλιστικού κέρδους, αν αυτό δεν όριζε τον σκοπό της παραγωγής και της επιστημονικής έρευνας.

Σε ποια κοινωνία η έρευνα και η ανάπτυξη της επιστήμης θα αποσκοπεί στην κάλυψη των λαϊκών αναγκών;

Η νίκη της Οκτωβριανής Επανάστασης το 1917 και η οικοδόμηση του σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ δείχνει ότι μπορεί να υπάρξει κοινωνία στην οποία η έρευνα και η παραγωγή κινείται με γνώμονα τις λαϊκές ανάγκες. Αποδεικνύει στην πράξη ότι οι σοσιαλιστικές σχέσεις παραγωγής μπορούν να απογειώσουν την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων.

Ας σκεφτούμε τα επιτεύγματα της εργατικής εξουσίας στην ΕΣΣΔ. Η κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής και ο Κεντρικός Σχεδιασμός επέτρεψε την εξάλειψη του αναλφαριθμητισμού, την κατοχύρωση της γενικής και δωρεάν εκπαίδευσης, τον προσανατολισμό της έρευνας και της παραγωγής στην κάλυψη των λαϊκών αναγκών, την εκτόξευση του βιοτικού επίπεδο του λαού, τον γρήγορο εξηλεκτισμό της χώρας, τη μετατροπή της ειρηνικής βιομηχανίας σε πολεμική πριν και μέσα στον 'Β Παγκόσμιο Πόλεμο, την αποκατάσταση σε σύντομο χρονικό διάστημα των επιπτώσεων του πολέμου σε όλα τα επίπεδα, τη κατάκτηση του διαστήματος κ.α.

Και αν αυτά συνέβαιναν πριν έναν αιώνα, αρκεί να σκεφτούμε τι θα μπορούσε να επιτευχθεί σήμερα! **Γιατί στον σοσιαλισμό το κίνητρο της παραγωγής δεν είναι πλέον το κέρδος αλλά η κάλυψη των λαϊκών αναγκών. Οι παραγωγικές δυνάμεις της κοινωνίας δεν δρουν σκόρπια και σε σύγκρουση η μια με την άλλη, άναρχα, όπως στον καπιταλισμό, αλλά όλες μαζί, με βάση τον Κεντρικό Σχεδιασμό, που δρα ως ένας «ζωντανός οργανισμός» για να ανέβει το επίπεδο ζωής συνολικά της κοινωνίας.** Αίρονται όλοι οι

Το 1975 η βιομηχανική παραγωγή στην ΕΣΣΔ ήταν πολύ μεγαλύτερη από την παραγωγή της Γερμανίας, της Γαλλίας και της Μ. Βρετανίας αθροιστικά

φραγμοί που βάζει το κινήγι του κέρδους που περιγράψαμε παραπάνω. Μόνο σε αυτή την κοινωνία μπορεί να γίνει πραγματικότητα η αληθινή συνεργασία των χιλιάδων εργατών και επιστημόνων, που θα καθοδηγήσει και πραγματοποιήσει την μέγιστη δυνατή ανάπτυξη της τεχνολογίας και επιστήμης.

Μόνο η εργατική εξουσία μπορεί να αξιοποιήσει προς όφελος του λαού τις δυνατότητες που γεννά η νέα εποχή της «4^{ης} Βιομηχανικής Επανάστασης». Όλες οι τεχνολογικές πρόοδοι που φέρνει η εξέλιξη της επιστήμης θα αξιοποιούνται ώστε να μειώνεται ο εργάσιμος χρόνος, να γίνονται πιο εύκολες και δημιουργικές οι εργασίες, να αυξάνεται ο ελεύθερος χρόνος και επομένως η δυνατότητα ενεργής συμμετοχής στην άσκηση της εργατικής εξουσίας. **Βγαίνουμε μπροστά, οργανώνουμε την αντεπίθεση!**

Παλεύουμε σήμερα για να ανοίξει η σοσιαλιστική προοπτική, για να φωτίσουμε ότι υπάρχει εναλλακτική λύση.

Παλεύουμε για έρευνα στην υπηρεσία των λαϊκών αναγκών! Για να εφαρμόζεται η τεχνολογία για την απαλλαγή του ανθρώπου από το μόχθο, την προστασία της ζωής του λαού (π.χ. αντιπλημμυρική, αντισεισμική και αντιπυρική προστασία), τη βελτίωση συνολικά και ολόπλευρα των συνθηκών ζωής του. Οργανώνουμε τον αγώνα σε κάθε σχολείο, Πανεπιστήμιο, χώρο δουλειάς και γειτονιά. Διαμορφώνουμε πλαίσια αιτημάτων στους φοιτητικούς συλλόγους και τα εργατικά σωματεία. Κάνουμε υπόθεση του κινήματος την πάλη για την απε-

μπλοκή των πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων και των Ερευνητικών Κέντρων από την εξυπηρέτηση ιμπεριαλιστικών και κατασταλτικών σκοπών! Διεκδικούμε κανένας φοιτητής να μη κάνει πρακτική άσκηση για το ΝΑΤΟ, όπως π.χ. είχε καλέσει το Πανεπιστήμιο Κρήτης τους φοιτητές του. **Έχουμε πείρα!** Πέρυσι με τους αγώνες τους οι Φοιτητικοί Σύλλογοι του ΕΜΠ σταμάτησαν τη λειτουργία του ΝΑΤΟϊκού ερευνητικού προγράμματος «Ranger»! Φέτος συνεχίζουν τον αγώνα τους για απεμπλοκή του Ιδρύματος από αντίστοιχα ερευνητικά («Andromeda», «Sirius», «Prevision», «ICRS»).

Γιατί το πραγματικό νέο και προοδευτικό σήμερα είναι οι λαοί να ζουν με βάση τις δυνατότητες που προσφέρει η ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας!

Ψάξ' το παραπάνω

- «Επιστήμη και έρευνα: Στην υπηρεσία του καπιταλιστικού κέρδους ή των λαϊκών αναγκών;», ΚΟΜΕΠ, τεύχος 1/2019
- Ομιλία του Μάκη Παπαδόπουλου, μέλους του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, στην εκδήλωση με θέμα «Ζωή χωρίς εκμετάλλευση στην εποχή της ψηφιακής οικονομίας», στο 45^ο φεστιβάλ ΚΝΕ-«Οδηγητή», στο ένθετο που κυκλοφορεί με το παρόν τεύχος του «Οδηγητή».
- «Αντεπίθεση για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, το σοσιαλισμό», εκδ. «Σύγχρονη Εποχή»
- «Επιτεύγματα και κατακτήσεις της εργατικής τάξης στο σοσιαλισμό», εκδ. «Σύγχρονη Εποχή»

Απορρίπτουμε τα σχέδια για ηλεκτρονικές ψηφοφορίες, παλεύουμε για συλλόγους ζωντανούς, όπλο στον αγώνα των φοιτητών

ΕΘΝΟΣ

Φοιτητές Οικονομικού Πανεπιστημίου: Θα ψηφίσουν για πρώτη φορά ηλεκτρονικά

Οι φοιτητές του Οικονομικού Πανεπιστημίου ...πρόλαβαν ακόμη και την κυβέρνηση, η οποία σκοπεύει να καθιερώσει διά νόμου την ηλεκτρονική ψηφοφορία (για τις Γενικές Συνελεύσεις)

Άρθρο στην εφημερίδα «Έθνος» για τις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες στα Πανεπιστήμια

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Μιλώντας στην «Κ», η εκπρόσωπος Τύπου της ΟΝΝΕΔ Κωνσταντίνα Κόλληλα δήλωσε θετική στην ηλεκτρονική ψηφοφορία, αλλά πρόσθεσε πως ενώ στις φοιτητικές εκλογές η εφαρμογή της είναι εύκολη (στη λογική των πρωτανικών εκλογών), στις γενικές συνελεύσεις των φοιτητών πρέπει να διασφαλιστεί η δυνατότητα οι φοιτητές να ψηφίζουν τις επιμέρους προτάσεις που κατατίθενται, ακόμη και την τελευταία στιγμή.

Δήλωση της εκπροσώπου τύπου της ΟΝΝΕΔ στην εφημερίδα «Καθημερινή»

Πρόταση Κυρανάκη για ηλεκτρονική ψηφοφορία στις φοιτητικές συνελεύσεις

Ηλεκτρονικές ψηφοφορίες στις γενικές συνελεύσεις των πανεπιστημιακών σχολών ζητεί ο Κωνσταντίνος Κυρανάκης, με ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή προς την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, Νίκη Κεραμέως.

Ο βουλευτής της ΝΔ Κ. Κυρανάκης με ερώτησή του στη Βουλή στήριξε τις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες

Παρουσιάζοντας την ηλεκτρονική ψηφοφορία στους φοιτητικούς συλλόγους ως κάτι τάχα προοδευτικό αλλά και φτάνοντας στο σημείο να παριστάνουν τους υπερασπιστές της εύρυθμης λειτουργίας τους, όλοι οι παραπάνω προσπαθούν να πείσουν τους φοιτητές να στηρίξουν αυτή την

κατεύθυνση. Το κάδρο συμπληρώνει η ΔΑΠ, αλλά και διάφοροι «ανεξάρτητοι» που ξεφυτρώνουν το τελευταίο διάστημα στις σχολές και έχουν κάνει σημαία το συγκεκριμένο ζήτημα, αν και τελικά είναι δύσκολο να βρει κανείς διαφορές στις προτάσεις τους, αφού από ότι φαίνεται από το ίδιο σκονάκι διαβάζουν.

Ποιά είναι όμως η αλήθεια;

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι η φιλολογία περί ηλεκτρονικών ψηφοφοριών και οι διάφοροι υπερασπιστές της, εμφανίζονται στη συγκεκριμένη συγκυρία. Δηλαδή σε συνθήκες όπου ενισχύεται η καταστολή ενάντια στο οργανωμένο εργατικό και φοιτητικό κίνημα, με τα πρόσθετα εμπόδια που μπαίνουν στην κήρυξη της απεργίας, το ηλεκτρονικό φακέλωμα στο εργατικό κίνημα, τα περιστατικά αστυνομικής βίας και τους «πειραματισμούς» με νέες μεθόδους και όπλα καταστολής (βλέπε Κουκάκι), για να εξασφαλιστεί η ανεμπόδιστη υλοποίηση της αντιλαϊκής πολιτικής που γίνεται ολοένα και πιο επιθετική, όποια κυβέρνηση κι αν είναι «στο τιμόνι». **Η πολιτική που προσπαθεί να διαλύσει κάθε δυνατότητα οργάνωσης και αντίστασης από το λαό και τη νεολαία έρχεται και εξειδικεύεται μέσα στις σχολές με σχέδια για ηλεκτρονικές ψηφοφορίες και άλλα που ζυμώνονται (ενιαία ψηφοδέλτια στις φοιτητικές εκλογές, κατάργηση παρατάξεων κ.λπ.).**

Η προσπάθεια αυτή δυναμώνει και επιταχύνεται λόγω των διεργασιών του τελευταίου διαστήματος στο φοιτητικό κίνημα. Τους ανησυχεί η δυναμική του αγώνα των φοιτητών που φουντώνει, με μαζικές Γενικές Συνελεύσεις, κινητοποιήσεις, καταλήψεις, με χιλιάδες φοιτητές στο δρόμο να εναντιώνονται στην επίθεση που δέχονται οι σπουδές τους και να διεκδικούν ουσιαστική αναβάθμιση των σπουδών τους.

Συνδυάζοντας καταστολή και συκοφάντηση του φοιτητικού κινήματος, προσπαθούν να επιβάλλουν σιγή νεκροταφείου μέσα και έξω από τις σχολές, για να θυσιάζεται η ζωή και το μέλλον των φοιτητών στο βωμό του κέρδους μιας χούφτας μονοπωλίων.

Τι συλλόγους έχουμε ανάγκη σήμερα;

Κόντρα στην εντεινόμενη αντιλαϊκή πολιτική και την καταστολή που την συνοδεύει, λύση για τους φοιτητές είναι **να μαζικοποιηθούν οι σύλλογοι, να γίνει υπόθεση των φοιτητών η ζωντανή λειτουργία τους, με Γενικές Συνελεύσεις, πολιτιστικές και αθλητικές ομάδες, φεστιβάλ φοιτητικών συλλόγων.** Τα παραδείγματα φοιτητικών συλλόγων που λειτουργούν με αυτό τον τρόπο, **με οργάνωση και συζήτηση ανά έτος και εργαστήριο, κόντρα στην πολιτική κυβέρνησης-ΕΕ-κεφαλαίου που χαντακώνει τη ζωή και το μέλλον μας,** είναι φάρος ελπίδας και πρέπει να γενικευτούν. Τα μέλη και οι φίλοι της ΚΝΕ, πολλοί ακόμα αγωνιστές φοιτητές παλεύουμε με αυτό τον σκοπό, οι σύλλογοι όπου η ΠΚΣ είναι πρώτη δύναμη, οι σύλλογοι που συσπειρώνονται στο ΜΑΣ έχουν μετρήσει βήματα σε αυτή την κατεύθυνση.

Πως θα έπρεπε να είναι οι Γενικές Συνελεύσεις;

Η Γενική Συνέλευση είναι το ανώτερο όργανο των φοιτητικών συλλόγων. Είναι εκεί που οι φοιτητές μπορούν να διαμορφώσουν τις θέσεις του συλλόγου τους για το κάθε ζήτημα, να οργανώσουν δράση τους για ότι τους απασχολεί. Στη Γενική Συνέλευση ο καθένας έχει δικαίωμα λόγου και ψήφου, **οι φοιτητές ενημερώνονται για τις εξελίξεις** που αφορούν τις σπουδές και το μέλλον τους, διαμορφώνουν γνώμη για όσα συμβαίνουν μέσα από τη συζήτηση, κατά την **οποία όλοι έχουν δικαίωμα να εκφράσουν απόψεις, να προτείνουν δράσεις και μέτρα** στους συμφοιτητές τους και **αποφασίζουν** ψηφίζοντας την τελική απόφαση, ενώ με τη συμμετοχή τους εξασφαλίζουν την υλοποίησή της.

Περί δημοκρατίας και μαζικότητας....

Οι υποστηρικτές της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας, λένε στους φοιτητές ότι με αυτό το μέτρο εξασφαλίζεται η μεγαλύτερη μαζικότητα, αφού θα μπορούν να ψηφίζουν όλοι ακόμα και από τον καναπέ τους, η πιο «δημοκρατική» λειτουργία, αφού θα εξασφαλίζεται το αδιάβλητο της διαδικασίας και θα αντιμετωπίζεται η νοθεία, ενώ το

αποτέλεσμα θα είναι έγκυρο και τα προσωπικά δεδομένα των φοιτητών ασφαλή μέσω της κρυπτογράφησης της διαδικασίας.

Ας δούμε λοιπόν πιο αναλυτικά, αν οι ηλεκτρονικές ψηφοφορίες ανταποκρίνονται στις υποσχέσεις των υποστηρικτών τους...

Εξασφαλίζει τη ζωντανή, δημοκρατική λειτουργία των Συλλόγων η ηλεκτρονική ψηφοφορία;

- **Η απάντηση είναι κατηγορηματικά ΟΧΙ.** Η εναντίωση στην κυβερνητική πολιτική, το ζήτημα της κάλυψης των αναγκών των φοιτητών δεν λύνεται με ένα απλό «like» σε μια πρόταση ή ένα «dislike» στο νόμο, πίσω από μια οθόνη, **χωρίς συζήτηση, ενημέρωση και ανταλλαγή απόψεων.**
- **Ανοίγοντας το δρόμο να υποκαταστήσει η ηλεκτρονική ψηφοφορία την ουσιαστική συλλογική συζήτηση, στην ουσία μπαίνει σαν στόχος η αποδυνάμωση της ίδιας της ΓΣ,** της δυνατότητας οι φοιτητές να ανοίγουν πλατιά τη συζήτηση γύρω από τις σπουδές και το μέλλον τους, μειώνοντας τη συμμετοχή και την αντιπροσωπευτικότητα του αποτελέσματος.
- Τέλος, τα επιχειρήματα περί «συζήτησης μέσω διαδικτύου» καταρρίπτονται από την ίδια την πείρα του κάθε ενός που χρησιμοποιεί το διαδίκτυο, τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης και βλέπει από πρώτο χέρι πόσο εύκολο είναι κάποιος **να αποπροσανατολίσει τη συζήτηση** (π.χ. spamming) **ή ακόμα και να τη χειραγωγήσει** (με γνωστές μεθόδους, trolling κ.λπ.).

Μπορούμε να ψηφίζουμε ελεύθερα ό,τι θέλουμε;

- Εταιρικά δίκτυα και σάιτ κολλοσοί λειτουργούν με κρυπτογραφία, όμως δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που **τελικά αυτή «σπάει» είτε από «άγνωστους» είτε παρακάμπεται από τις ίδιες τις μυστικές υπηρεσίες διάφορων χωρών** (αποκαλυπτική είναι η υπόθεση Snowden).

Η κρυπτογράφηση των δεδομένων και των συνομιλιών των χρηστών δεν εμπόδισε το Facebook να συλλέξει εξατομικευμένες πληροφορίες και να τις πουλήσει στη γνωστή εταιρεία-μάντζερ πολιτικών καμπανιών «Cambridge Analytica»

- Είτε κρατική είναι τελικά η πλατφόρμα, είτε όχι, όποιοι έχουν «τα κλειδιά», **θα έχουν στην κατοχή τους τα ονόματα και τα email όλων των φοιτητών με δικαίωμα ψήφου, ενώ επιπλέον θα ξέρουν ποιοί ήταν οι ψηφίσαντες, αφού πριν ψηφίσουν πρέπει να συνδεθούν με τον κωδικό τους στην υπηρεσία!**
- Στις Γενικές συνελεύσεις η ψήφος δεν είναι μυστική, αλλά είναι εντελώς διαφορετικό με την παρουσία τους οι φοιτητές να εξασφαλίζουν το δικαίωμα όλων να ψηφίζουν, να περιφρουρούν την απόφαση του συλλόγου και **άλλο να καταγράφεται κάθε «κλικ» σε βάση δεδομένων για πάντα, κάνοντας το γενικευμένο φακέλωμα υπόθεση ανοίγματος ενός αρχείου.**

Εξασφαλίζουν μήπως την εγκυρότητα του αποτελέσματος;

- Ακόμα και αν το ίδιο το σύστημα είναι κρυπτογραφημένο, στην πορεία της, η ψήφος μέσω διαδικτύου **μπορεί να καταγραφεί ή και να αλλοιωθεί με μεγάλη ευκολία, σε οποιοδήποτε σημείο της διαδρομής, από οποιονδήποτε.**
- Δεν υπάρχει τρόπος να επαληθευτεί από τους φοιτητές ότι το αποτέλεσμα που απεικονίζεται είναι το πραγματικό. **Δε θέλει πολλή φαντασία για να καταλάβει κανείς πόσο εύκολο είναι για ένα λογισμικό που καταγράφει δεκάδες γενικές συνελεύσεις πολλών σχολών να αλλοιώνει ή και να «εξαφανίζει» ανεπιθύμητες ψήφους χωρίς να το καταλάβει κανείς.**
- Δεν είναι δυνατόν να σταματήσουν οι διπλοψηφίες, εκτός αν καταργηθεί εξ ολοκλήρου η ψηφοφορία στη Γενική Συνέλευση ή ακόμα χειρότερα αν υπάρχει λίστα ποιός ψήφισε τότε και με ποιόν τρόπο (ηλεκτρονικά ή αυτοπροσώπως).

- Μετά από αίτημα του Κογκρέσου των ΗΠΑ, έχουν γίνει δύο έρευνες, μία το 2002 και μία το 2011 για την ασφάλεια και το αδιάβλητο της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας. Και στις δύο περιπτώσεις το Υπουργείο Άμυνας και το Πεντάγωνο δήλωσαν κατηγορηματικά ότι δεν υπάρχει τρόπος αυτές να διασφαλιστούν και πρότειναν την απόρριψή της.
- Το ΤΕΕ (Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας) έχει απορρίψει δύο φορές την ηλεκτρονική ψηφοφορία για παρόμοιους λόγους.

ΔΕΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟ!

Ακόμα και όλα τα παραπάνω να μην ίσχυαν, η ηλεκτρονική ψηφοφορία είναι εύκολα χειραγωγήσιμη ακόμα και σε μεγάλη κλίμακα. Είτε με την εξαγορά, είτε με τον εκφοβισμό μπορεί να επηρεαστεί το αποτέλεσμα, αφού κανείς δεν εξασφαλίζει ότι η ψήφος δεν στάλθηκε κάτω από την «επίβλεψη» κάποιου καθηγητή, των γνωστών και μη εξαιρετών ΠΑΣΠ-ΔΑΠ κ.λπ.

Υπερασπιζόμαστε - ζωντανεύουμε τους συλλόγους με όλες μας τις δυνάμεις

Από όλα τα παραπάνω φέεται ότι η συζήτηση αυτή βολεύει πολύ την κυβέρνηση, ενώ επιβεβαιώνεται ότι η πραγματικότητα απέχει πολύ από τα όσα υπόσχονται στους φοιτητές οι «ανεξάρτητοι» (και μή).

Οι αγωνίες των φοιτητών για τη ζωή και το μέλλον τους δεν βρίσκουν απάντηση αν ο καθένας παλεύει ατομικά, ξεκομμένος από τους συμφοιτητές του, με τους οποίους μοιράζεται τα ίδια έδρανα, αντιμετωπίζει τα ίδια προβλήματα, έχει τα ίδια όνειρα. **Η ατομική προσπάθεια μπορεί να είναι αποτελεσματική μόνο αν συναντηθεί με τη συλλογική διεκδίκηση και δράση,** για την κάλυψη των σύγχρονων αναγκών σε φοιτητική μέριμνα, χρηματοδότηση και καθηγητές. Σε αυτή την προσπάθεια είναι όπλο οι

Γενικές Συνελεύσεις, γι αυτό **είναι αγκάθι στο πλευρό διοικήσεων, παλιών και νέων κυβερνήσεων που υλοποιούν τα «θέλω» του κεφαλαίου, τις κατευθύνσεις της ΕΕ, όλων αυτών δηλαδή που μας θέλουν πειθήνιους και συμβιβασμένους με το «καλημέρα» στο μέλλον που μας ετοιμάζουν, ανήμπορους να το αντιπαλέψουμε.** Στόχος τους είναι να ξεμπερδέψουν μια και καλή με τους αγώνες μας. Απάντηση σε όλα αυτά δίνει η μαζική υπεράσπιση του χαρακτήρα και του ρόλου των συλλόγων, η προσπάθεια που γίνεται για την ανασυγκρότηση του φοιτητικού κινήματος σε αντικαπιταλιστική-αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση, οι σύλλογοι που παραμερίζουν την αδράνεια και των εκφυλισμό και κάνουν βήματα για να ζωντανέψουν τη λειτουργία τους.

Τα κόκκινα βιβλία φωτίζουν την κόκκινη γραμμή του Κόμματος

Η έκθεση πρωτότυπου υλικού με τίτλο «Ενας αιώνας δράσης μέσα από τις εκδόσεις του ΚΚΕ», φιλοξενείται μέχρι και τις 20 Γενάρη στην έδρα της Κομματικής Οργάνωσης Αττικής, στην οδό Αχαρνών 241. Οι μέρες και ώρες λειτουργίας της έκθεσης είναι: Τετάρτη και Παρασκευή 5μμ-8μμ Σάββατο και Κυριακή 10πμ-1μμ και 5μμ-8μμ.

1920: Από το 2^ο μόλις Συνέδριο του Κόμματος αποτυπώνεται η ανάγκη για ίδρυση εκδοτικού, ήδη την προηγούμενη χρονιά είχε πραγματοποιηθεί η έκδοση του Κομμουνιστικού Μανιφέστου.

Σε όλες τις συνθήκες οι κομμουνιστές μελετούσαν, συνέβαλλαν στη δημιουργία τέχνης.

Κατοχή-ΔΣΕ: Με το εκδοτικό «Κόκκινη Σημαία», που τύπωνε βιβλία σε κρυφά τυπογραφεία, κάτω από τη μύτη του κατακτητή και στη συνέχεια με «Τα Νέα Βιβλία» και την «Ελεύθερη Ελλάδα» που τύπωναν βιβλία μέσα στη φωτιά της μάχης κατά την τρίχρονη εποποιία του ΔΣΕ, το πολιτικό, λογοτεχνικό αλλά και στρατιωτικό βιβλίο δε λείπει από το σακίδιο κανενός μαχητή.

Πολιτική προσφυγιά - Ξερονήσια - Βαθιά παρανομία: Ακόμα και έξω από τη χώρα, το Κόμμα μεριμνά με ειδικές εκδόσεις και σχολικά βιβλία για τη μόρφωση των παιδιών που μεγαλώνουν στην πολιτική προσφυγιά. Ταυτόχρονα αξιοποιώντας κάθε χαραμάδα νομιμότητας αλλά και κάθε δυνατότητα που προσφέρει η παράνομη δράση, διακινεί και στην Ελλάδα το μαρξιστικό βιβλίο.

Στις φυλακές και τις εξορίες δινόταν αγώνας για την πρόσβαση σε βιβλία από τους κρατούμενους. Βιβλία Βιολογίας και Οικονομίας που είχε μαζί του στη φυλακή το στέλεχος του ΚΚΕ Α.Αμπατιέλος.

Μεσοπόλεμος: Μέσα από το «Λαϊκό Βιβλιοπωλείο» και τις εκδόσεις του «Ριζοσπάστη» το ΚΚΕ συνεχίζει την εκδοτική του δραστηριότητα, σε συνθήκες διώξεων και κατασχέσεων βιβλίων, (ιδίωμα του Βενιζέλου, καύση των «κόκκινων» βιβλίων επί Μεταξά κλπ.). Ο ταξικός εχθρός παλεύει με νύχια και με δόντια να χτυπήσει την δράση του Κόμματος και στο επίπεδο των ιδεών.

Το καμουφλαρισμένο βιβλίο γίνεται βάση για την κομμουνιστική διαπαιδαγώγηση και την ιδεολογικοπολιτική θωράκιση των μελών του ΚΚΕ και της "νεαρής" επί δικτατορίας ΚΝΕ.

Μεταπολίτευση: Η «Σύγχρονη Εποχή», το εκδοτικό του ΚΚΕ, πήρε το όνομά της από το πρώτο βιβλίο που εξέδωσε «Ο Λενινισμός και η σύγχρονη εποχή», από εξόριστους κομμουνιστές τον Νοέμβριο 1972. Από τότε έχει εκδόσει πάνω από 2000 βιβλία και συνεχίζει την προσπάθεια να έρθει η εργατική τάξη της Ελλάδας σε επαφή με το έργο των κλασικών, με το πρωτοπόρο λογοτεχνικό βιβλίο.

Με το βιβλίο στο χέρι σε όλες τις συνθήκες

Στην υπερωριανότητα πλέον πορεία του το ΚΚΕ πέρασε από φωτιά και σίδερο, συνέχισε να δρα σε όλες τις συνθήκες, νόμιμες, ημινόμιμες αλλά και σε συνθήκες βαθιάς παρανομίας, διώξεων, εκτελέσεων μελών και στελεχών του. Η αλύγιστη στάση του στον αγώνα για τη νέα κοινωνία, το σοσιαλισμό-κομμουνισμό, αποτυπώνεται και στο γεγονός ότι το ΚΚΕ σε όλη την ιστορία του ανέπτυξε πλούσια εκδοτική δραστηριότητα.

Από την ίδρυσή του μέχρι σήμερα αναγνωρίζει τον καθοριστικό ρόλο της επαναστατικής θεωρίας στη διαμόρφωση της καθημερινής επαναστατικής δράσης. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με τους δεσμούς που το Κόμμα μας έχει με την εργατική τάξη, φαίνεται και μέσα από την εκδοτική του δραστηριότητα, η οποία εξασφαλιζόταν σε όλες τις συνθήκες. Το ΚΚΕ πρωτοστατούσε και πρωτοστατεί σε κάθε έκφανση της ταξικής πάλης, στο επίπεδο των ιδεών, του πολιτισμού, της επιστημονικής μελέτης των σύγχρονων κοινωνικών φαινομένων.

Ταυτόχρονα, φρόντιζε με κάθε τρόπο, οι εκδόσεις του να είναι προσιτές στην εργατική τάξη και το λαό, να ανεβάζουν το ιδεολογικοπολιτικό του επίπεδο, να εξοπλίζουν τους κομμουνιστές και πρωτοπόρους αγωνιστές, για να δίνουν τη μάχη της ιδεολογικοπολιτικής διαπάλης με τον ταξικό εχθρό με όρους υπεροχής, να αποκτούν αντοχή στις δυσκολίες και τις απαιτήσεις του αγώνα. Το ΚΚΕ πάντα επιδίωκε να ωριμάζει το ταξικό κριτήριο της εργατικής τάξης, να χειραφετούνται συνειδήσεις από τα δεσμά της αστικής ιδεολογίας, αγώνας που τελικά αποσκοπεί στην ιδεολογική και πολιτική προετοιμασία της εργατικής τάξης να εκπληρώσει το ιστορικό της καθήκον, το τσάκισμα του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος και την οικοδόμηση της νέας κοινωνίας.

Στην εκδήλωση για τα εγκαίνια της έκθεσης, ο **Μάκης Παπαδόπουλος, μέλος του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ**, είπε κλείνοντας την ομιλία του:

«Καλούμε ιδιαίτερα τους νέους και τις νέες να γνωρίσουν και να μελετήσουν τις εκδόσεις μας που αφορούν τον μαρξισμό, την Ιστορία του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος και της μαχητικής πείρας των μπολσεβίκων, την Ιστορία του ΚΚΕ, τις σύγχρονες επεξεργασίες μας για την οικονομική κρίση, την ΕΕ, την εποχή της ψηφιακής οικονομίας(...)

Σε μια περίοδο που η αστική τάξη θέλει να σκεπάσει τα πάντα με το πέπλο της ταξικής συνεργασίας και της εθνικής ομοψυχίας, τα «κόκκινα» βιβλία, οι εκδόσεις μας, η ΚΟΜΕΠ, ο «Ριζοσπάστης», είναι τα μεγάλα μας όπλα για το ανέβασμα της ταξικής συνείδησης της εργατικής τάξης, για να ατσαλώνεται η ταξική αδιαλλαξία των κομμουνιστών.»

Γι' αυτούς τους λόγους κάθε μαθητής, φοιτητής, νέος εργαζόμενος αξίζει να επισκεφτεί την έκθεση, να μάθει και να εμπνευστεί για τους αγώνες του σήμερα.

Η κοινή δράση των Κομμουνιστικών Νεολαιών ενισχύει τη δράση της ΠΟΔΝ

Στην 20^η Γενική Συνέλευση της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Δημοκρατικών Νεολαιών (ΠΟΔΝ), που φιλοξενήθηκε 3-6 Δεκέμβρη 2019 από την ΕΔΟΝ στην Κύπρο με τη συμμετοχή 93 Οργανώσεων από όλο τον κόσμο, αναπτύχθηκε πλούσια συζήτηση γύρω από κρίσιμα ζητήματα για την ανάπτυξη της πάλης των Οργανώσεων-μελών της, συνολικά την πολιτική γραμμή της Ομοσπονδίας.

Πλούσια συζήτηση

Υπήρξε **ανταλλαγή πείρας από τους αγώνες που δόθηκαν από Οργανώσεις - μέλη της ΠΟΔΝ** την προηγούμενη τετραετία ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και τους πολέμους, για τα σύγχρονα δικαιώματα των νέων σε όλο τον κόσμο, εκφράστηκε η διεθνιστική αλληλεγγύη στους εργαζόμενους, τη νεολαία και τους λαούς που αγωνίζονται στις χώρες τους ενάντια στην πολιτική του κεφαλαίου.

Την ίδια στιγμή στη Συνέλευση αναπτύχθηκε **ιδεολογική - πολιτική διαπάλη**, καθώς υπάρχουν διαφορετικές αντιλήψεις και προσεγγίσεις. Άλλωστε, στην ΠΟΔΝ συμμετέχουν Κομμουνιστικές Νεολαίες, νεολαίες Κομμουνιστικών Κομμάτων που έχουν το χαρακτήρα πλατιάς δημοκρατικής οργάνωσης ή φοιτητικών μετώπων, νεολαίες αστικών κομμάτων, κυρίως σοσιαλδημοκρατικών που βρίσκονται στην κυβερνητική διαχείριση για δεκαετίες, νεολαίες ομοιοταξικών κομμάτων, δυνάμεις που από τη φύση τους είναι λογικό να έχουν διαφορετικές, αντίπαλες θέσεις. Έτσι και αλλιώς οι εξελίξεις στο πλαίσιο της ΠΟΔΝ ακολουθούν και καθορίζονται στο μεγαλύτερο βαθμό από τις εξελίξεις στο διεθνές κομμουνιστικό και εργατικό κίνημα.

Η συζήτηση αυτή **έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον** για τα μέλη της ΚΝΕ, καθώς και για τους φίλους της Οργάνωσής μας, που δίνουμε από κοινού σοβαρή μάχη σε σχολεία, σχολές, τόπους δουλειάς και γειτονιές. Παράλληλα προσαπαιτούμε **να κατακτάμε συνεχώς ένα πιο ψηλό ιδεολογικό - πολιτικό επίπεδο**, που θα μας επιτρέψει να εξηγήσουμε ευρύτερα και καλύτερα στη νεολαία τις αιτίες των πολύ σημαντικών γεγονότων που ζούμε, να φωτίζουμε τον δρόμο που απαιτείται με κοινή δράση να βαδίσουμε, να πείθουμε για την αναγκαιότητα της σύγκρουσης με το καπιταλιστικό σύστημα, για τη δυνατότητα να ζήσουμε σήμερα πολύ καλύτερα, με βάση τις σύγχρονες ανάγκες μας. Ειδικά σήμερα, που βλέπουμε να συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο: Να αυξάνεται η εκμετάλλυσή μας από τους καπιταλιστές, να τσακίζονται τα όνειρα για το μέλλον μας και η χώρα μας να χώνεται ολοένα και βαθύτερα στο φαύλο κύκλο των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών, με τους κινδύνους για τη ζωή μας, για την ειρήνη ανάμεσα στους λαούς της περιοχής μας συνεχώς να μεγαλώνουν.

Ο ιμπεριαλισμός είναι το ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού

Αρκετές Κομμουνιστικές Νεολαίες συνέβαλαν ώστε η Πολιτική Απόφαση που εγκρίθηκε από το Σώμα της Συνέλευσης να προωθεί την πάλη διεθνώς, στοχεύοντας τον πραγματικό αντίπαλο. **Δεκάδες ΚΝ βγήκαν μαχητικά στο προσκήνιο, για να υπερασπιστούν από κοινού για παράδειγμα τη λενινιστική ανάλυση για τον ιμπεριαλισμό, κόντρα σε λαθεμένες απόψεις που τον ταυτίζουν αποκλειστικά με την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ.** Η στάση τους αποτελεί παρακαταθήκη και βήμα στην ιδεολογικοπολιτική ενότητα των ΚΝ, στη βάση της ενότητας των αντίστοιχων ΚΚ, και δείγμα ότι συνεχίζεται η ελπιδοφόρα πορεία ωρίμανσής τους με βάση τις αρχές του μαρξισμού-λενινισμού, για τις μεγάλες μάχες που έχουμε μπροστά μας.

Ενδεικτικά, στον πρόλογο της Πολιτικής Διακήρυξης σημειώνεται: *«Η Παγκόσμια Ομοσπονδία Δημοκρατικών Νεολαιών (ΠΟΔΝ) συνεχίζει να είναι ενεργή στον αγώνα της νεολαίας και των λαών ενάντια στον ιμπεριαλισμό, ο οποίος είναι το ανώτατο, το μονοπωλιακό στάδιο του καπιταλισμού».* Επίσης, το κείμενο έχει αρκετές αναφορές στην πάλη ενάντια στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ, στην υπεράσπιση του δικαιώματος των λαών να παλεύουν για την αποδέσμευση των χωρών τους από τις ιμπεριαλιστικές ενώσεις, ενώ κλείνει με τα παρακάτω λόγια: *«Όταν οι λαοί παλεύουν ενωμένοι και οργανωμένα, είναι ανίκητοι! Έτσι μπορούμε να ενισχύσουμε την ΠΟΔΝ και να δυναμώσουμε τον αντιιμπεριαλιστικό αγώνα, για έναν κόσμο ειρήνης, συνεργασίας και αλληλεγγύης, προόδου, του επαναστατικού μετασχηματισμού της κοινωνίας».*

Η ΚΝΕ, με όπλο την πολιτική και τις τεκμηριωμένες θέσεις του ΚΚΕ για αυτά τα ζητήματα, έδωσε και αυτή την

ιδεολογική - πολιτική μάχη. Άλλωστε, πριν ένα χρόνο, περίπου στο 12^ο Συνέδριο της ΚΝΕ, σημειώσαμε: *«Το επόμενο διάστημα θα συνεχιστεί και θα οξυνθεί η διαπάλη με Οργανώσεις που αποσπούν τον ιμπεριαλισμό από το οικονομικό του περιεχόμενο, που στηρίζουν κυβερνήσεις αστικής διαχείρισης, που θέλουν να αξιοποιούν την ΠΟΔΝ ως μέσο για την επίτευξη διακρατικών συμφωνιών, προσδόντας την στο άρμα της μίας ή της άλλης κυβέρνησης».*

Επανεκλογή της ΚΝΕ στην αντιπροεδρία της ΠΟΔΝ

Οι ΓΣ της ΠΟΔΝ πραγματοποιούνται κάθε 4 χρόνια και σκοπός τους είναι να αποτιμηθεί η δράση της Ομοσπονδίας, να καθοριστούν οι βασικοί άξονες δράσης της, να ψηφιστεί η Πολιτική Διακήρυξη που θα αποτυπώνει τα παραπάνω, καθώς και να εκλεγεί το νέο Γενικό Συμβούλιο και τα νέα όργανα της Ομοσπονδίας, που θα κληθούν να συντονίσουν την δράση της.

Στην 20^η ΓΣ της ΠΟΔΝ, η ΚΝΕ επανεκλέχθηκε στο Γενικό Συμβούλιο, καθώς και στη θέση του **αντιπροέδρου στην Περιφέρεια Ευρώπης - Βορείου Αμερικής**. Στη θέση του προέδρου της ΠΟΔΝ εκλέχθηκε η **Ένωση Κομμουνιστικής Νεολαίας Ισπανίας** (θέση στην οποία στις προηγούμενες δύο Συνελεύσεις είχε εκλεγεί η ΕΔΟΝ) και σε αυτή του γενικού γραμματέα της ΠΟΔΝ επανεκλέχθηκε η **Ένωση Κομμουνιστικής Νεολαίας από την Κούβα**. Ακόμη, στο νέο ΓΣ, ανάμεσα σε άλλες Οργανώσεις, εκλέχθηκε για πρώτη φορά η **Ομοσπονδία Νέων Κομμουνιστών από το Μεξικό**, ενώ η **Κομμουνιστική Νεολαία Βενεζουέλας** αναδείχθηκε (επίσης για πρώτη φορά) συντονίστρια της Περιφέρειας Λατινικής Αμερικής και Καραϊβικής.

Από τις εργασίες της 20^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΠΟΔΝ

Χιλιάδες Γάλλοι εργάτες στους δρόμους ενάντια

στο νομοσχέδιο που σαρώνει τα δικαιώματά τους στην ασφάλιση!

Ιδιαίτερα θερμός ήταν ο Δεκέμβρης στη Γαλλία και όχι λόγω της κλιματικής αλλαγής! Χιλιάδες είναι οι εργαζόμενοι σε όλη τη χώρα, ιδιαίτερα στις μεγάλες πόλεις που κινητοποιούνται ήδη για μεγάλο διάστημα ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης του προέδρου Μακρόν και συγκεκριμένα ενάντια στον ασφαλιστικό νόμο-έκτρωμα της κυβέρνησης, που οδηγεί σε σαρωτικές ανατροπές στα ασφαλιστικά τους δικαιώματα.

Τα χαρακτηριστικά των αντιλαϊκών αναδιαρθρώσεων

Υποτιμώντας τις λαϊκές κινητοποιήσεις ο πρωθυπουργός της Γαλλίας Εντουάρντ Φιλίπ δήλωσε μετά τις πρώτες μαζικές απεργίες: «Οι πολίτες γνωρίζουν ότι θα πρέπει να εργαζόμαστε για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα».

Η κυνική ομολογία του Γάλλου αστού πολιτικού περιγράφει το ζοφερό μέλλον που περιμένει τους εργαζόμενους και σε αυτή τη χώρα της ΕΕ. Βασικοί πυλώνες του νομοσχεδίου είναι η **αύξηση των συνταξιοδοτικών ορίων** (από τα 62 στα 64 χρόνια), η **παγίωση της ιδιωτικής ασφάλισης**, η **μείωση των συντάξεων**, η **απαλλαγή του κράτους και της εργοδοσίας** από το «κόστος» της παροχής βασικών και σταθερών συντάξεων στους εργαζομένους, για τους οποίους προβλέπεται η αποταμίευση ως ο καλύτερος τρόπος για να πάρουν κάποτε ένα ποσό που θα βαφτίζεται σύνταξη, αλλά θα είναι πολύ πίσω από τις ανάγκες τους.

Στα ίδια βήματα κινείται και το σχέδιο της ΝΔ για το ασφαλιστικό στην Ελλάδα. Για το οποίο μια σειρά απο σωματεία και ομοσπονδίες έχουν σημάνει απεργιακό ξεσηκωμό. Φυσικά δεν αντέγραψε ο ένας από τον άλλον, αλλά και οι δύο από τα σκονάκια της ΕΕ, η οποία είναι το μεγάλο εργαστήρι των αντιλαϊκών ανατροπών και στον τομέα της Κοινωνικής Ασφάλισης, καθώς επεξεργάζεται πολλά χρόνια την πλήρη κατάργηση της Ασφάλισης ως κοινωνικού δικαιώματος, την παράδοση του στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες. **Η Γαλλία αποδεικνύει για ακόμα μια φορά ότι η επίθεση που δέχονται οι εργαζόμενοι και τα δικαιώματά τους στις χώρες της ΕΕ είναι ενιαία.** Εκτίθενται όσοι παρουσιάζουν τις ανατροπές που έφερε το ΠΑΣΟΚ, ο ΣΥΡΙΖΑ και η ΝΔ σαν αντιμετώπιση των παθογενειών του ελληνικού ασφαλιστικού συστήματος.

Απογυμνώνεται επίσης και η προπαγάνδα της κυβέρνησης που λέει ότι κάποιες ασημαντες μειοψηφίες κινητοποιούνται για αυτά τα θέματα, παρουσιάζοντας τις ανατροπές και στην ασφάλιση σαν μονόδρομο για τους εργαζόμενους. Η αλήθεια είναι ότι το κεφάλαιο θέλει να κλείσει τις «εκκρεμότητες» που αφορούν στην θωράκιση του. Επομένως, οι κινητοποιήσεις σε Ελλάδα, Γαλλία και αλλού πραγματοποιούνται στο έδαφος της δυσαρέσκειας που φέρνουν οι αντιλαϊκές ανατροπές στο πλαίσιο του καπιταλιστικού συστήματος για την ενίσχυση των επιχειρηματιών. Πολλοί εργαζόμενοι αναγνωρίζουν ότι αυτά τα μέτρα δεν είναι μονόδρομος.

Οργανώνοντας την απεργία

Καθοριστική συμβολή στην οργάνωση των απεργιών έχουν τα συνδικάτα **μέλη της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας (ΠΣΟ)** που δίνουν μάχη για να οργανωθούν οι απεργίες «από τα κάτω», κόντρα στον εργοδοτικό συνδικαλισμό που καλούσε γενικώς σε μέρες δράσης.

Στο Παρίσι, στη Μασσαλία, στη Λυόν, στη Νάντη εκατοντάδες χιλιάδες ήταν αυτοί που απήγγησαν στις **5 Δεκέμβρη**. Βιομηχανικοί εργάτες, σιδηροδρομικοί και εργαζόμενοι στις μεταφορές, νοσηλευτές, δάσκαλοι, πυροσβέστες, κατέβηκαν μαζικά στους δρόμους. **Στο πλευρό των Γάλλων απεργών βρέθηκε από την πρώτη στιγμή το ΠΑΜΕ**, χαιρετίζοντας τον αγώνα τους και μεταφέροντας μήνυμα αλληλεγγύης, δείχνοντας έμπρακτα πως όποιος λαός παλεύει για τα δικαιώματά του δεν είναι μόνος!

Το **Εργατικό Κέντρο Μασσαλίας** πρωτοστατεί από την αρχή των κινητοποιήσεων. Ακόμα και την παραμονή των Χριστουγέννων οργάνωσε πρωτοβουλίες στο λιμάνι της πόλης με βασικό αίτημα την απόσυρση του νομοσχεδίου. Στις 23/12 στη **Χημική Βιομηχανία** μετά από συνέλευση των απεργών αποφασίστηκε η διακοπή της παραγωγής στο διυλιστήριο του μονοπωλίου της «Total».

Οι **εργάτες στον ηλεκτρισμό και το φυσικό αέριο** έφεραν στο προσκήνιο το πρόβλημα της ενεργειακής φτώχειας. Σύμφωνα με τα στοιχεία που δημοσίευσε το συνδικάτο τους τουλάχιστον 13 εκατομμύρια νοικοκυριά βρίσκονται σε καθεστώς ενεργειακής φτώχειας. Εν όψει μάλιστα των Χριστουγέννων προχώρησαν στην επανασύνδεση ρεύματος σε 24 φτωχές οικογένειες της Γιρόνδης.

Ανάμεσα στο πλήθος των κινητοποιήσεων ξεχώρισαν οι δύο απεργίες στις 5 και 17 Δεκέμβρη που αποτέλεσαν σταθμό στον αγώνα ενάντια στην ασφαλιστική μεταρρύθμιση και εξέφρασαν τη μαζικότερη καταδίκη της από τη γαλλική εργατική τάξη και το λαό. Είναι χαρακτηριστικό ότι στο Παρίσι στις 5/12 οργανώθηκαν περίπου 240 απεργιακές συγκεντρώσεις, ενώ στις 17 του μήνα η συμμετοχή στο απεργιακό συλλαλητήριο ξεπέρασε τις 350.000 απεργούς στο Παρίσι και τις 200.000 στη Μασσαλία.

Μασσαλία, 5 Δεκέμβρη

Σε θέσεις μάχης με το νέο έτος!

Ήδη με την αρχή του 2020 οι κινητοποιήσεις των Γάλλων εργαζομένων έχουν περάσει σε νέα φάση κλιμάκωσης. Μέσα από συσκέψεις και συζητήσεις όρισαν την 9^η Γενάρη σαν μέρα πανεθνικής δράσης, με πολλές δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις να έχουν ήδη δρομολογήσει νέα 24ωρη απεργία. Είναι χαρακτηριστικό ότι ενώ τα **ΕΚ Μασσαλίας** και **Βαλ ντε Μαρν** κάλεσαν σε απεργία στις 9-10 Γενάρη, η **Ομοσπονδία Εργαζομένων στη Χημική Βιομηχανία**, με ανακοίνωσή της καλούσε: «Από τις 7 έως τις 10 Γενάρη να μη βγει ούτε μια σταγόνα υδρογονανθράκων από τις πετρελαϊκές εγκαταστάσεις στη Γαλλία...»

Συνέλευση σε πετροχημική βιομηχανία

Ο «Οδηγητής» προτείνει...

Νέες Εκδόσεις της «Σύγχρονης Εποχής»

Η Ευρώπη στο προσκήνιο. Η γέννηση του καπιταλισμού από το 15^ο έως το 17^ο αιώνα.

Πώς δημιουργήθηκαν -κατά το λεγόμενο Μεσαίωνα- και αναπτύχθηκαν σταδιακά τα φύτρα του καπιταλισμού στην Ευρώπη; Αυτό και πολλά ακόμη ερωτήματα απαντιούνται σε αυτό το συναρπαστικό βιβλίο, το οποίο καταπιάνεται με τη γέννηση του καπιταλιστικού κοινωνικοοικονομικού συστήματος μέσα από τη μήτρα της ευρωπαϊκής φεουδαρχικής κοινωνίας.

Η συνάντηση της νεοελληνικής λογοτεχνίας με το εργατικό κίνημα και την κομμουνιστική ιδεολογία από τα τέλη του 19^{ου} αιώνα μέχρι και το Μεσοπόλεμο.

Ένα επιστημονικό συνέδριο, που διοργανώθηκε από την ΚΕ του ΚΚΕ στις 15-16/12/2018 αφιερωμένο στην εκατοντάχρονη διαδρομή του ΚΚΕ, που επιδίωξε να προσεγγίσει την ανάπτυξη της νεοελληνικής λογοτεχνίας, ιδιαίτερα της επαναστατικής σοσιαλιστικής, στην πιο κρίσιμη, καθοριστική για την εξέλιξη της περιόδο, αυτή του Μεσοπολέμου. Ανέδειξε επίσης τη διαπάλη στον χώρο της λογοτεχνίας στη συγκεκριμένη περίοδο, η οποία πήρε τη σφοδρότητα της ταξικής πάλης στο εργατικό κίνημα.

Η 18^η Ολομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ (24 Ιούνη - 2 Ιούλη 1973) - Πρακτικά

Κυκλοφόρησαν τα πρακτικά αυτού του κομματικού Σώματος ιδιαίτερης σημασίας για την εκτίμηση της κατάστασης στην Ελλάδα τη συγκεκριμένη περίοδο, καθώς πέρα από τον απολογισμό δράσης του αντιδικτατορικού αγώνα, γίνεται φανερός ο προβληματισμός και ο προσανατολισμός για την αναγκαιότητα μεταφοράς της καθοδήγησης του Κόμματος στο εσωτερικό, αναδεικνύεται η πείρα και τα κριτικά συμπεράσματα από τη σκληρή προσπάθεια του Κόμματος να αντιμετωπίσει τις ανάγκες της παράνομης δουλειάς στην Ελλάδα.

Προσφορές από τη «Σύγχρονη Εποχή»

- Πακέτο - Η 50χρονη πορεία της ΚΝΕ / Στιγμές από τη ζωή & δράση της ΚΝΕ - 8 ευρώ
- Πακέτο - Αλήθειες & ψέματα για τον Σοσιαλισμό 1,2,3,4 - 20 ευρώ
- Πακέτο - Ο Λένιν τον Οκτώβρη / Οκτώβρης 1917. Η πορεία των μπολσεβίκων προς τη νίκη - 15 ευρώ

*Αυτές και άλλες προσφορές ισχύουν μέχρι και τις 31/1.

“Μαγιακόφσκι”

Μέσα από τη σύνθεση κειμένων του μεγάλου Ρώσου ποιητή, η παράσταση αφηγείται τη συναρπαστική ζωή του, από τη νεαρή ηλικία μέχρι τη δραματική στιγμή της αυτοκτονίας του. Μέσα από το πλούσιο καλλιτεχνικό του έργο: Ποίηση - κείμενα για την τέχνη - επιστολές - άρθρα - ομιλίες - σελίδες ημερολογίου - ζωντανεύει ο ποιητής και η εποχή του. Όλα τα παραπάνω, σε ένα θεατροποιημένο οδοιπορικό, που δίνει το στίγμα μιας επαναστατικής - καλλιτεχνικής στάσης ζωής, σε μια κορυφαία ιστορική στιγμή της ανθρωπότητας.

Σκηνοθεσία: Κώστας Νταλιάνης

Πού παίζεται: Βαφείο - “Λάκης Καραλής”, Αγίου Όρους 16, Βοτανικός

Πότε παίζεται: Κάθε Παρασκευή στις 21.00

«Ποιος Σκότωσε τον Σκύλο τα Μεσάνυχτα»

Το “Ποιος σκότωσε τον σκύλο τα μεσάνυχτα” του Simon Stephens αποτελεί τη θεατρική προσαρμογή του βραβευμένου μυθιστορήματος του Mark Haddon, «The Curious Incident of the Dog in the Night-Time».

Ο Κρίστοφερ είναι ένα δεκαπεντάχρονο αγόρι, με ειδικές ικανότητες και εξαιρετικό ταλέντο στα μαθηματικά. Η κοινωνική του συμπεριφορά, ωστόσο, συχνά τον δυσκολεύει στην καθημερινή του ζωή. Κάποια στιγμή αποφασίζει να εξιχνιάσει το μυστήριο της δολοφονίας ενός σκύλου. Η έρευνα όμως αυτή θα τον οδηγήσει στο να ανακαλύψει μια μεγάλη αλήθεια για την προσωπική του ζωή. Πόσο μακριά μπορεί να φτάσει μόνος του, μετά από αυτή την αποκάλυψη;

Σκηνοθεσία: Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος

Πού παίζεται: Θέατρο “Τζένη Καρέζη”, Ακαδημίας 3

Πότε παίζεται: Κάθε Τετάρτη στις 19.00, κάθε Πέμπτη, Παρασκευή και Κυριακή στις 21.00, και κάθε Σάββατο 18.00 και 21.00.

«Μαγιακόφσκι»

Σκηνοθεσία: Κώστας Νταλιάνης.
Ερμηνεύει η Εβίτα Παπασπύρου.

κάθε Παρασκευή στις 9 μ.μ.

Αγίου Όρους 16,
Βοτανικός»

ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ

Με το κουπόνι αυτό
πληρώνετε
ένα εισιτήριο
των 10 ευρώ για 2 άτομα

Απαραίτητα:

- ♦ τηλεφωνική κράτηση, τηλ. 210 3425 637
- ♦ επίδειξη του κουπονιού

Αντίο
Βενιζελόφει
Θάνο

«Θα κρατήσουμε ανοιχτό
το παράθυρο στο όνειρο,
όσο και αν αη' έγω
πράξει σιωπάδι»...